
கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிய
கந்த புராணம் - பகுதி 9a

4. யுத்த காண்டம் / படலம் 8-11 (1304 -
1922)

**kantapurANam of kAcciyappa
civAccAriyAr
part 9a /canto 4 (verses 1304 -
1922))
In tamil script, Unicode/utf-8
format**

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Dr. Thomas Malten & colleagues of the Univ. of

Koeln, Germany for providing with a transliterated/romanized version of this work and for permissions to release the Tamil script version as part of Project Madurai collections. Our thanks also go to Shaivam.org for the help in the proof-reading of this work in the Tamil Script format.

Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.

© Project Madurai, 1998-2008.

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.

Details of Project Madurai are available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிய கந்த
புராணம்

பாகம் 9a /4. யுத்த காண்டம் / படலம் 8-
11 (1304 - 1922)

8. அக்கினிமுகாசுரன் வதைப் படலம்	1304 -1545
9. மூவாயிரர் வதைப் படலம்	1546 - 1633
10. தருமகோபன் வதைப் படலம்	1634 - 1713

11. பாணுகோபன்

1714 - 1922

வதைப் படம்

உ

செந்திலாண்டவன் துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

4 யுத்த காண்டம்

8. அக்கினிமுகாசுரன் வதைப் படலம்* (1304 -1545)

(* நாலாநாட் பகல் அக்கினிமுகாசுரன்
வதை நிகழ்ந்ததாகும்.)

1304 எட்டாசையு ளோர்களை

எண்கரியைக்

கட்டாவுறு சில்கதி

ரைப்பரியை

முட்டாவரு தேரினை

முன்கொணரா

வட்டாடிய தோர்வலி
பெற்றுடையான்.

1

1305 கருவாயுறு கின்றதொர்
காலைமுதல்
திருமாதுடன் முற்றழல்
சிந்திடலும்
பெருமாயவள் வந்துபி
றந்திடுவோன்
எரிமாமுகன் என்ற
இயற்பெயரான்.

2

1306 பன்னாக மிசைத்துயில்
பண்ணவனார்
பொன்னார்சிறை
கொண்டதொர் புள்ளினுடன்
அந்நான்முக னூர்தியும்
ஆடுறுவான்
முன்னாட்கொடு வந்ததொர்
மொய்ம்புடையான்.

3

1307 முன்னுற்றவன் வானெழு

மொய்கதிரோன்
தன்னைச்சிறை யிட்டது
தான்வினவா
மன்னுற்றிடு சோமதனை
வைகல்பல
இன்னற்பட வசே஠றை
இட்டுடையான்.

4

1308 தெய்வப்படை தாங்கிய
செங்கையினான்
ஐவர்க்குள தாகிய
ஆற்றலுளான்
மைவைத்திடும் வஞ்சனை
மாயம்வலான்
எவ்வெப்படை தன்னையும்
ஈறுசெய்வான்.

5

1309 அந்தார்முடி கொண்டிடும்
ஐயன்முனம்
வந்தானடி தன்னை
வணங்கியிவண்

எந்தாய்மெலி வுற்றனை
என்னெனலுஞ்
சிந்தாகுல மோடிது
செப்பிடுவான்.

6

1310 உண்ணாடிய மாயைகொ
டொற்றுமையால்
விண்ணாடர்
பொருட்டிவண்
மேவியுளான்
கண்ணாரெயில் வேலி
கடந்துநமை
எண்ணாது புரத்திடை
ஏகினால்.

7

1311 ஏகுந்தொழில் வெய்யவன்
இந்நகரம்
வேகும்படி செந்தழல்
வீசிடலும்
மாகொண்டல்கள் ஏவினன்

மற்றவைமா
றாகும்புனல் சிந்தி
அவித்தனவே.

8

1312 மடல்கொண்டிடு தாரினன்
மற்றதுகண்
டுடல்கொண்ட சினத்தொ
டொருங்குலகங்
கடைகொண்டிடு கின்ற
கனற்படைதொட்
டடல்கொண்ட முகிற்றிறல்
அட்டனனே.

9

1313 அட்டானது கேட்டனம்
ஆடகனை
விட்டாம்அனி கத்தொடு
வெஞ்சமர்செய்
தொட்டார்வலி நோக்கி
உடைந்தவனும்
நெட்டாழி புகுந்து
நிமிர்ந்தனனால்.

1314 நங்கொற்ற மிகுத்திடு
 நாற்படையும்
 தஅங்குற்றிடு கின்றன
 மாநகரை
 உங்குற்றிடு தூதன்
 ஒறுத்தனால்
 இங்குற்ற நிகழ்சியி
 தென்றனனே.

11

1315 செங்கோன்முறை கோடிய
 தீயவுணன்
 அங்கோதிய கேட்டலும்
 ஆரழல்கால்
 வெங்கோரமு கத்து
 வியன்புதல்வன்
 தங்கோமுக மாவிது
 சாற்றிடுவான்.

12

1316 மன்னர்க்கிறை யாகிய

மன்னவநீ
உன்னுற்றள மீதில்
உருத்திடவே
முன்னுற்றிடு தூதுவன்
மொய்ம்பினனோ
என்னுக்கவன் ஆற்றலை
எண்ணுதிநீ.

13

1317 மிடல்கொண்டிடு தூதனை
மிக்கவரைப்
புடைகொண்டமர் செய்திடு
பூதர்தமை
அடல்கொண்டிவண்
நின்னை அடைந்திடுவன்
விடைதந்தரு ளென்று
விளம்பினனே.

14

1318 நன்றேயிது செப்பினை
நண்ணலனை
வென்றேவரு கென்று

விடுத்திடலும்
நின்றேதொழு தவ்விடை
நீங்கினனால்
குன்றேநிகர் தோள்வலி
கொண்டுடையோன்.

15

1319 கார்க்கோலமும் வெய்ய
கருங்கடலின்
நீர்க்கோலமும் அன்னவன்
நீடியதன்
சீர்க்கோநக ரத்திடை
சென்றனனால்
போர்க்கோலம் அமைந்து
புறம்படர்வான்.

16

1320 மைக்கொண்டல் படர்ந்திடு
மால்வரைபோல்
மொய்க்கொண்டணி
புட்டில் விரற்பரியாக்
கைக்கொண்டனன்
விண்ணவர் கைப்படையே.

1321 தன்றறதையி "திதரு
 தாயுதவும்
 பொன்றாழ்சிலை
 கைக்கொடு
 பொள்ளெனவே
 ஒன்றாகிய தேரிடை
 யொல்லைபுகாச்
 சென்றான்விழி யிற்கனல்
 சிந்திடுவான்.

18

1322 அறமற்றிடு தீயன்
 அகன்றுநகர்ப்
 புறமுற்றனன் அங்கது
 போழ்துதனில்
 திறமற்றது தூதுவர்
 செப்புதல்முன்
 மறமுற்றிடு தானைகள்
 வந்தனவே.

19

1323 ஓராயிர வெளடீளம்
ஒருத்தலினம்
தேரானவும் அத்தொகை
திண்டிறல்மா
ஈராயிர வெளடீள
மியாவர்களும்
ஆராய்வரி தலாவு
ணக்கடலே.

20

1324 வேறு
ஆன காலையில் அங்கி
முகாசுரன்
மான மேற்கொண்டு
மாற்றலாடீ யாரையும்
யானொர் கன்னல்முன்
ஈறுசெய் வேனெனாச்
சேனை தன்னொடுஞ்
சென்றிடல் மேயினான்.

21

1325 நல்கு மாறின்றி நாள்பல

நீங்கியே

மல்கு காதலர் வந்து

கலந்துழப்

பில்கு காமத்துப்

பெய்வளைப் பேதையர்

அல்கு லென்ன அசைந்தகல் 22

வுற்றதேர்.

1326 அருத்தி மெல்லியர் ஆரதங்

கொண்டுழல்

விருத்தர் கூட்டம்

வெறுத்திடு மாறுபோல்

எருத்த மீதில் இடிப்பவர்

தம்முரைக்

கருத்தின் நிற்கில காய்சின

வேழமே.

23

1327 மண்ணிற் பாய்வன

மாதிரஞ் சூழ்வன

விண்ணிற் றாவுவ வீதியிற்

செல்வன

எண்ணிற் பல்பொருள்
இச்சைகொள் வேசியர்
கண்ணிற் கொப்பன கந்துக
ராயியே.

24

1328 வஞ்சம் நீடி அருளற்று
மாயமே
எஞ்ச லின்றி இருள்கெழு
வண்ணமாய்
விஞ்சு தம்மல்குல்
விற்றுணும் மங்கையர்
நெஞ்ச மொத்தனர்
நீள்படை வீரரே.

25

1329 தார்த்த டம்புயத் தானவர்
பல்லியம்
ஆர்த்த ஓதை அகிலமும்
புக்கதால்
தூர்த்த மங்கையர்
சோர்வினிற் செய்பழி
வார்த்தை எங்கணும்

வல்லையிற் சேறல்போல். 26

1330 சோதி மெய்யெழில் தூயன
மாற்றியே
மீது செல்லரும்
வெவ்வியருள் உய்த்தலால்
ஏதின் மாதரை எய்திடும்
புன்மையோர்
காதல் போன்ற கடிதெழும்
பூழியே. 27

1331 பீட்டின் மிக்க பெரும்பணை
தாங்கிய
மோட்டின் ஒட்டக முந்திய
கந்தரம்
நீட்டி வாங்குவ நேர்ந்தவர்
முன்தலை
காட்டி வாங்குங்
கணிகையர் போலவே. 28

1332 சீறு மால்கரி தேர்மிசைப்
பூண்டுவிண்

ஆற ளாவிநின் றாடுவ
கேதனம்

ஊறு காதல் ஒருவன்கண்
வைகினாள்

வேறு ளாரையும் வெ·கிவி 29
ளித்தல்போல்.

1333 வீழு மும்மத வேழங்கள்
மத்தகம்

சூழி காலின் அசைதொறும்
தோன்றுவ

மாழை நோக்கியர்
மைந்தர்க்கு மாலுறக்
காழ கத்தனம் காட்டி
மறைத்தல்போல். 30

1334 தோம ரஞ்சிலை சூலம்
மழுப்படை நாம

வெங்கதை நாஞ்சில்
முசலம்வேல் நேமி தானவர்
நீழ்கரம் வெலவன காமர்

மங்கையர் கட்டொழில்
தாங்கியே.

31

1335 வேறு

எற்றின பறையின் வீழ்ந்த
எழிலிகள் எழுந்த பூழி
சுற்றின வான மீப்போய்த்
தூர்த்தன கங்கை நீத்தம்
வற்றின படையும் பூணும்
வயங்கின மயங்கி எங்கும்
செற்றின பதாகை ஈட்டம்
இருண்டன திசைக
ளெல்லாம்.

321

1336 சோமகண் டகனே சோமன்
சூரியன் பகைஞன் மேகன்
காமர்பிங் கலனே ஆதிக்
கடிதெழு தானை வீரர்
மாமருங் கதனிற் செல்ல
மன்னவர் மன்னன்
மைந்தன்

ஏமரு பூத சேனைக்

கெதிருற எய்யித னானால். 33

1337 எதிர்ந்தனர் பூதர் தாமும்
அவுணரும் இடிப்பிற் பேரி
அதிஈந்தன துடியுஞ்
சங்கும் ஆர்த்தன அண்ட
மீன்கள்
உதிர்ந்தன அனையர் கூடி
உடன்றுபோர் புரிய
வையம்
பிதிர்ந்தன பொதிந்த
அண்டப் பித்திகை பிளந்த
தன்றே.

33

1338 தொட்டனர் வேலும்
வாளுந் தூண்டினர் பகழி
மாரி
விட்டனர் பிண்டி பாலம்
வியன்மழுத் தண்ட

மோச்சிக்

கிட்டினர் சூலம் வீசிக்
கிளர்ந்தனர் அவுணர் பூதர்
பட்டனர் அளப்பி லோர்கள்
பரந்தன குருதி நீத்தம்.

35

1339 முத்தலைக் கழுவைத்
தண்டை முசலத்தை நேமி
தன்னைக்
கைத்தலத் திருந்த
கூர்வாய்க் கணிச்சியைப்
பிறங்கல் தன்னை
எத்திறத் தவரும் பூதர்
எறிந்தனர் எறிந்த காலை
அத்தலை அவுணர் வீரர்
அளப்பிலர் பட்டா ரம்மா.

36

1340 தறிந்தன புரவித் தாளுந்
தலைகளுந் தடந்தேர்
அச்சம்

முறிந்தன துவசம் அற்ற
மும்மதக் கோட்டு மாக்கண்
மறிந்தன உடலம் வேறா
மடிந்தனர் வயவர் எங்கும்
செறிந்தன கமுகு காகம்
திரண்டன கூளி திண்பேய்.

37

1341 இருபெபம் படையும்
இவ்வா நேற்றிகல் புரியும்
வேலை
வெருவரு வேற்கண் மாதர்
வியர்ப்பின்வந் துதித்த வீரர்
பொருவருஞ் சிலைகள்
வாங்கிப் புங்கவம்
பொழிந்து சூழ
ஒருவரும் அவுணர் நில்லா
தோடினர் உடைந்து
போனார்.

38

1342 உடைதலும் அவுணன்
மைந்தன் ஒய்யென விடுப்ப

மேகன்

கடுமுரட் சோமன் சோம

கண்டகன் முதலா வுள்ள

படையுறு தலைவர்

பல்லோர் பகழியின் மாரி

தூவி

அடுசிலை வீரர் மேற்சென்

றமரினை யிழைத்தா ரன்றே. 39

1343 இழைத்திட அதனை

நோக்கி இலங்கெழில்

தாளில் வீரக்

கழற்புனை கின்ற வீர

புரந்தரன் கடிய சீற்றத்

தழற்பெருங் கடவுள்

போல்வான் அசனியே ரஞ்ச

ஆர்க்கும்

முழக்கினன் ஒருதன்

சேனை முன்னுறக் கடிது

வந்தான்.

1344 வந்தனன் அங்கைச் சாபம்
 வாங்கினன் வாளி மாரி
 சிந்தினன் தலைவர் தேரைச்
 சிதைத்தனன் சென்னி தள்ளி
 இந்துகண் டகனை வானில்
 ஏற்றினன் ஏனை வீரர்
 உந்திய சேமத் தேர்மேல்
 உற்றிகல் புரிந்து சூழ்ந்தார். 41

1345 சுற்றினர் வீரன் மேனி
 சோரிநீ ரொழுகும் ஆற்றல்
 முற்றுறு பகழ் தாவ
 முழங்கழ் லென்னச் சீறி
 மற்றவர் சிலையுந் தேரும்
 மண்மிசை வீட்டி வல்லே
 நெற்றியின் உரத்தின்
 தோளின் நெடுங்கணை
 பலவும் உய்த்தான். 42

1346 உய்த்தலும் அவுணர்

வேந்தற் குற்றுழி யுதவ
நின்ற
மெய்த்திற லாற்ற லாளன்
மேகனென் பவனோர்
தண்டங்
கைத்தல மிசையி லேந்திக்
கணப்படை வீரன் தேர்மேல்
மத்திகை முட்கோல்
கொண்ட வலவனை மோதி
ஆர்த்தான்.

43

1347 மோதலுந் தனது பாகன்
முடிந்திடு தன்மை காணூஉ
மேதகு தலைவன் வீர
புரந்தரன் வேலொன் றேந்தி
ஈதினின் முடிதி என்றே
ஏவினன் ஏவ லோடும்
பூதல மிசையே வீழ்ப்
பொன்றினன் புயலின்

1348 புயலுறு நாமத் தண்ணல்
 பொன்றலும் அதனை நாடி
 அயலுறு தானை வீரர்
 அஞ்சினர் அகன்று போக
 இயலது தன்னை நோக்கி
 எரிமுகன் எரியிற் சீறிப்
 பயிலுறு சிலையொன்
 றேந்திப் படையொடுங்
 கடிது வந்தான்.

45

1349 வேறு
 வளைத்தான்தனிப்
 பெருவில்லினை
 மருவார்மனம் வளைய
 விளைத்தான் அவட்
 சிறுநாணொலி
 மிகவார்த்தனன் விண்மேல்
 முளைத்தார்தரு
 பிறைபோல்வதொர்

முனைவாளிகள் தெரியாக்
கிளைத்தார்தரு பூதப்படை
கேடுற்றிடப் பொழிந்தான். 46

1350 தலையற்றனர் கரமற்றனர்
தாளற்றனர் தோளா
மலையற்றனர் மார்பற்றனர்
வாயற்றனர் செய்யுங்
கொலையற்றனர்
செவியற்றனர் கூறுற்றிடு
நாவின்
நிலையற்றனர்
படையற்றனர்
நெடும்பூதர்கள் எவரும். 47

1351 ஆரிற்றன சகடிற்றன
அச்சிற்றன சிடுகின்
ஏரிற்றன கொடியிற்றன
முடியிற்றன ஈர்க்கும்
மூரிப்பரி மாவிற்றன

முருகன்படை வீரர்
தேரிற்றன படையிற்றன 48
செருவிற்றன அன்றே.

1352 ஓடுற்றன குருதிப்புனல்
உலகச்சுற வொலியா
ஆடுற்றன கவந்தக்குறை
அலகைக்குல மிகவே
பாடுற்றன ஞமலித்தொகை
பரவுற்றன கொடிமேற்
கூடுற்றன
பாறுற்றனகுறுகுற்றன
கழுகே. 49

1353 அக்காலையின்
அதுகண்டனன்
அழல்கான்றிட நகையா
மைக்காலனும்
வெருவுற்றிடு வலிசேர்திறல்
மகவான்
கைக்கார்முகந்

தனைவாங்குபு
கணைமாரிகள் சொரியாப்
புக்கான்அவு
ணனுமாங்கெதிர்
பொழிந்தாசர் மழையே. 45

1354 கரவன்விடு நெடுவாளிகள்
கந்தன்படை ஞன்மேல்
வருகின்ற உறுகின்றன
மன்னன்மகன் முன்னம்
பொருகின்றநம் வீரன்விடு
புகர்வெங்கணை பலவும்
இரிகின்றன படுகின்றன
விருவோர்பக ழியுமே. 51

1355 போரிவ்வகை புரிகின்றழிப்
புரைதீர்விறல் மகவான்
தேரும்பொரு
சிலையுங்கணை

செறியாவமுஞ் சிதையா
ஈரம்பது சரமார்புற
எய்தேயிகல் அவுணர்
ஆரும்படி புகழும்படி
ஆர்த்தான்அறம்
பேர்த்தான்.

52

1356 மாறாகிய அவுணர்க்கிறை
வலியுந்திறல் மகவான்
வீறானவை இழந்திட்டதும்
விழிதீயுற நோக்கிச்
சீறாச்சிலை
வளையாக்கணை
சிதறாவசை பலவுங்
கூறாவெதிர் புகுந்தாரவன்
துணையாமெழு குமரர்.

53

1357 இடிகாலுறு முகிலாமென
எழுவீரரும் ஏகிக்
கடிதேமுனி வொடுசிந்திய

கணையாவையும் விலக்கா
விடமாகிய எரிமாழுகன்
விறலோர்புய வரைமேல்
வடிவார்கணை பலசிந்துபு 54
மழையாமென மறைத்தான்.

1358 சகத்தானவர் புகழப்படு
தலைவன்மகன் சரங்கள்
மிகத்தான்விட
மெலிவுற்றிடும் எழுவீரரும்
வெய்யோன்
முகத்தாயிரங் கரத்தாயிரம்
உரத்தாயிரம் மொய்ம்பின்
அகத்தாயிரங்
கணைபாய்ச்சினர்
அவன்றேரையும்
அறுத்தாஈடு.

55

1359 வேறு
அறுத்திடும் எல்லையின்

அழலின் மாமுகன்
மறித்துமொர் தேரிடை
வாவி வல்லைபோய்
எறித்தரு கதிருடை
யெழுவர் தம்மையுஞ்
செறுத்தெரி விழித்திவை
செப்பல் மேயினான்.

56

1360 ஒன்றொரு படையினால்

உங்கள் ஆவியைத்
தென்றிசை மறலியார்
தெவிட்ட நல்கியே
வென்றிகொள்
மொய்ம்புடை விடலை
தன்னையுங்
கொன்றிடு கின்றனன் என்று
கூறினான்.

57

1361 கூறுபோ தத்தினிற் குமரன்

தானையோர்
வேறுவே றடுகணை வீசி

வெய்யவன்

ஏறுதேர் தன்னையும் இவுளி

தன்னையும்

நூறினார் அவனுடல் நூழை

யாக்கினார்.

58

1362 ஆயது காலையில்

அவுணன் வேறொரு

பாயிருந் தேரிடைப்

பாய்ந்து கண்ணுதல்

தூயவன் படையினை

எடுத்துத் துண்ணென

நேயமொ டருச்சனை

நிரப்பித் தூண்டினான்.

59

1363 அடலெரி முகத்தினான்

ஆதி நாயகன்

படைதொட அன்னது

படியும் வானமும்

வடவையின் உருவமாய்

வரலும் அச்செயல்

விடலைகள் எழுவரும்
வெகுண்டு நோக்கினார். 60

1364 அனற்படை அன்னதால்
அதற்கு மாறதாப்
புனற்படை விடுக்குவ
மென்று புந்திகொண்
டினப்படு துணைவர்கள்
யாரும் வாருண
முனைப்படை தூண்டினர்
முடியுஞ் செய்கையார். 61

1365 தூண்டிய வாருணத்
தொல்லை மாப்படை
சேண்டொடர்ந் திடுதலும்
தேவன் தீப்படை
ஆண்டெதி ராகியே
அவற்றை நுங்கிற்றால்
ஈண்டொரு முனிகடல்
ஏழும் உண்டென. 62

1366 சலபதி படைகளைத் தடிந்து

வாய்மடுத்
துலகுளோர் வெருவர ஊழி
யான்படை
வலியுட னேகிஏழ் வயவர்
தம்மையும்
மெலிவுசெய் துயிர்கொடு
மீண்டு போயதே. 63

1367 மீண்டது போதலும் வீரர்
அவ்விடை
மாண்டனர் கயிலையின்
மருங்கு போயினார்
மூண்டிடு பொருங்கனல்
முகத்தன் அங்கது
காண்டலும் ஆர்த்தனன்
களிப்பில் உம்பரான். 64

1368 ஒருங்குற வீரர்கள் உலந்து
வீடலும்
மருங்குற நோக்கிய
வயவெம் பூதர்கள்

கரங்களை மறித்தனர்
கலங்கி வாய்புடைத்
திரங்கினர் வெருவினர்
இந்து போயினார்.

65

1369 நெற்றியில் வீரர்தம் விளிவு
நீங்கலா
துற்றிடு பூதர்கள் உலைந்து
சாய்வந்
தெற்றென நோக்கினன்
செயிர்த்து விம்மினான்
வெற்றியின் கிழவனாம் வீர
வாகுவே.

66

1370 வீரமொய்ம் புடையவன்
வெருவ ரெனப்
பாரிடக் கணங்களைப்
பாணி யாலமைத்
தோரிறை முன்னரே
ஒருதன் தேரொடும்
ஆரழல் முகத்தன்முன்

அணுகப் போயினான் .

67

1371 போய்க்குறு குற்றுழிப்
பொருநர்த் தேய்த்தலின்
வீக்கிய கனைகழல் வீர
வாகுவைத்
தாக்கெரி முகமுடைத்
தறுகண் வெய்யவன்
நோக்கினன் வெகுண்டிவை
நுவறல் செய்குவான்.

68

1372 வேறு
எதிரா கியபூ தரைஏ
னையரை
மதியேன் நினையே
அடவந் தனன்நீ
அதுகா லையின்இங்
ஙன்அடைந் தீனீயல்
விதியே உனைஎன்
முன்விடுத் ததுவே.

69

1373 கொன்றாய் பலரி
கொடுவெஞ் சமரின்
வென்றாய் பலரை
மிகைசெய் தனையாய்
நின்றாய் வருவாய் நினதா
யிருருக்
கின்ற குவதோ இறுதிப்
பகலே.

70

1374 முன்னர்ப் பொருதே
முரிவுற் றவர்போல்
என்னைக் கருதேல் இனிஓ
ரிறையில்
உன்னைக் தலைகொய்
தொருவன் னியையும்
மன்னர்க் கிறைசே வடிவ்²தி
திடுவேன்.

71

1375 பூண்பால் முலைமா
தாடி²புணர்ச் சியெனும்

ஆண்போர் தனிலே
வலியற் றழியும்
ஆண்பால் ஒருவன்
அவனே அலனோ
ஏண்பால்

உனையாடு இவண்வென் 72
றிலனேல்.

1376 என்னா எதிரா இவையொப்
பனசொற்

சொன்னான் அதுகேட்
டிடுதொல் விறலோன்
பொன்னார் தருசெங்
கைபுடைத் துநகைத்
தொன்னான் முகநோக்
கியுரைத் திடுவான்.

73

1377 முளையார் தரும்பொன்
னவன்முந் துசமர்
விளையா வடிவந்
தனைவிட் டகலா

வளையார் புனல்புக்
கனன்அன் னவனுக்
கிளையாய் ஒருநீ எவணுய்
குதியோ.

74

1378 மூண்டார் அமர்செய்
திடுமொய்ம் பரெலாம்
மாண்டார் கதிரோன்
பகைமற் ரொருவன்
மீண்டான் அவனும்
விளிவுற் றிடுநீ
ஈண்டா ருயிர்தோற் றிடவே
கினையோ.

75

1379 வீடிச் செருவில் விளிவா
குதியோ
பேடித் தொழில்கற் றிடுபிள்
ளையென
ஓடிக் கடல்புக் குயிருய்
குதியோ
நாடிக் கடிதொன் றைநவிற்

1380 பார்காத் திடினும் பலதா
னவரும்
நேர்காத் திடினும்
நிலைபெற் றழியாச்
சூர்காத் திடினுந்
தொலைவில் விறலோர்
ஆர்காத் திடினும் அடுவேன்
உனையே. 77

1381 என்றிங் கிவைவீ ரன்இசைத்
திடலுங்
குன்றன் னசினத்
தழல்கொம் மெனவே
சென்றுள் ளமலைத் துழிதீ
முகவன்
வன்றிண் சிலையொன்
றைவளைத் தனனே. 78

1382 வேறு

நடுத்தான் அகன்
றிடுசூர்மகன்
நானோதையைச் சிலைநின்
றெடுத்தான் எடுத்
தலும் வெய்யவன்
இரவோனுடன் இரிந்தான்
உடுத்தான் உதிர்ந்
தனசேடனும்
உலைந்தான் உல
கனைத்துங்
கெடுத்தான் இவ
னெனவானவார்
கிளையோடின அன்றே. 79

1383 அக்காலையின்

முகமாறுடை அமலன்றனக்
கன்பன்
கைக்கார் முகம்
இருகால்வளைத்
தொருகாலொலி காட்டத்

திக்கானன
முடையான்முதல்
தேவாசுரர் துளங்கி
இக்காலம தோபார்முழு
திறுங்காலம தென்றார்

80

1384 என்னாவிசைத்
திடுமெல்லையில்
எரிமாமுகன் ஈஅருழ்
கொன்னார்கணை
விடுத்தார்த்தனன்
குறுகுற்றது வருமுன்
மின்னாமெனப்
பதினாற்கணை
விடுத்தேயவை விலக்கிப்
பொன்னார்தரு
திறல்மொய்ம்பினன்
புயலேறெனத் தெழித்தான்.

81

1385 செஞ்ஞாயிறு

கதிர்கான்றெனத் தீமாழகத்
தவுணன்
ஐஞ்ஞான்கெனுந்
தொகைபெற்றிடும்
அயில்வெங்கணை
தொடுப்ப
எஞ்ஞான்றுமுற்
றிடுசீர்த்தியன்
இருபான்கணை துரந்து
மைஞ்ஞான்றிடு
முகில்மேற்செலு
மருத்தாமெனத் தடுத்தான். 82

1386 கண்டங்கது கனல்மாழகன்
கணையாயிரந் துரந்து
புண்டங்கிய
தனிவேலுடைப்
புனிதன்றன் திளவல்
முண்டம்புக உய்த்தேதிறல்
முதுவால்வளை அதனை

அண்டங்கிழ படஊதினன் 83
அவுணப்படை புகழ்.

1387 ஆராரும் வியக்குந்திறல்
அடல்மொய்ம்பினன்
அங்கண்
ஓராயிரம் வடிவாளிகள்
ஒருங்கேதொடுத் துய்த்துச்
சூராகிய அவுணன்தரு
தொல்லைத்தனி மைந்தன்
தேரானதும் பரியானதும்
சிலையானதுஞ்
சிதைத்தான்.

84

1388 சிதையும்பொழு
தயல்வேறொரு
தேரின்மிசைப் பாயாக்
கதையொன்றினை
விடுத்தானளரி
கனல்மாழுகன் அதன்மேல்
குதையொன்றினைத்

துரந்தேயருட் குமரேசனுக்
கிளையோன்
சுதையொன்றியக்
களத்தேவிழத் துண்டம்பல
கண்டான்.

85

1389 மாற்றோர்சிலை
யினைவாங்கி
வளைத்தேகனல்
முகத்தோன்
காற்றோன்படை
துரக்கின்றுழ இவனும்மது
கடவக்
கூற்றோன்படை
தொடுத்தானவன்
குமரன்றனக் கிளையோன்
வேற்றோற்படை
துரந்திட்டிலன் அதுவேசெல
விட்டான்.

86

1390 மாகத்தறு கதிர்வெம்படை
மன்னன்தரு மதலை
வேகத்தினில் விடவாங்கது
விடுத்தேயது விலக்கி
நாகத்தமர் கறைநீவிய
நவிகூரிய கணைநூ
றாகத்திடை படவேதுரந்
தடல்மொய்ம்பினன்
ஆர்த்தான்.

87

1391 தருமத்தியல் நிறுவுற்றிடு
தக்கோன்விடு சரங்கள்
மருமத்தினிற் படுகின்றுழி
வானோரமு தருந்தும்
கருமத்தினில் விரவிக்கடல்
கடையக்கவிழ்ந் திட்ட
பெருமத்தென
நிலைசோர்ந்துதன்
பெருந்தேர்மிசை
வீழ்ந்தான்.

1392 விழுகின்றதொ
 ரெரிமாமுகன்
 வியன்மார்பெனும்
 வரைநின்
 றிழிகின்றன நதியாமென
 எருவைப்புனல் உயிரும்
 ஒழிகின்றது வருகின்றது
 லாவுற்றது தேற்றம்
 அழிகின்றது வருமந்தகன்
 அச்சுற்றனன் அணுக.

1393 விளிந்தானென
 மயங்குற்றவன்
 வெஞ்சூழ் உரும் ஏற்றால்
 நெளந்தாடர
 வசைந்தாலென
 நெடுந்தேர்மிசைப் பெயராத்
 தெளந்தாயிடை

யிரங்கிப்பொரு
திறல்வன்மைய திலனாய்
எளிந்தான்எளிந்
திடுகின்றவன்
இத்தன்மைசிந் தித்தான்.

90

1394 மொழிபட்டிடு
திறல்மாற்றலர்
முனைவெஞ்செருத்
தனில்யான்
அழிபட்டிடின் வருவாயென
அந்நாட்சிறு காலைப்
பழிபட்டிடும்
வெறியாட்டினைப்
பயின்றேபலி யூட்டி
வழிபட்டதன்
நகர்க்காளியை
மனத்தின்மிசை
நினைத்தான்.

91

1395 வேறு

விஞ்சுந் தொல்விறல் மேவு
சூர்தரு
மைஞ்சன் தன்னை
மனத்தில் உன்னலும்
நஞ்சுந துண்ணென நண்ணு
காளிதன்
நெஞ்சந் தன்னில்
நினைத்தல் மேயினாள்.

92

1396 சூலங் கொண்ட லமர்ந்து
தோன்றுவாள்
சூலங் கொண்ட லமர்ந்த
தோளினாள்
கோலம் பெற்ற குலிங்க
வேணியாள்
கோலம் பெற்ற குறுங்கொ
லைக்கணாள்.

93

1397 போதங் கொன்று
பொறாமை மிக்குளாள்

போதங் கொன்று
பொலஞ்செய் தாளினாள்
ஏதந் தீர்ந்திடும் எண்ண
லார்சிரம்
ஏதந் தீர்ந்திடும் ஏம
வாளினாள்.

94

1398 சங்கா ரத்தணி தாங்கு
கொங்கையாள்
சங்கா ரத்தணி தந்த
செங்கையாள்
உங்கா ரத்தின் உரத்த
ஆடையாள்
உங்கா ரத்தின் உரப்பும்
ஓதையாள்.

95

1399 ஞாலத் தேவரும் நாகர்
வேந்தரும்
ஞாலத் தேவரும் ஏத்த
நண்ணுவாள்
காலத் தீயர்க ளிற்றின்

மேலையோர்
காலத் தீயர் கலங்கு
காட்சியாள்.

96

1400 அஞ்சத் தானடி யான
வானவர்
அஞ்சத் தானடி பேர்த்து
லாவுவாள்
நஞ்சத் தானவர் நைய
வெம்மைசெய்
நஞ்சத் தானவர் சுற்றம்
நல்குவாள்.

97

1401 அங்கத் தன்மை யளாய
மர்ந்திடும்
அங்கத் தன்மை யளாய்
காளிமால்
சிங்கத் தேறிய செல்வன்
மைந்தன்முன்
சிங்கத் தேறினள் செல்லல்
மேயினாள்.

1402 வில்லுச் சூலம் வியன்ம
 முக்கதை
 எல்லைப் பல்படை யாவை
 யுங்கொளா
 மல்லற் காளிகள் மாப்பெ
 ரும்படை
 செல்லக் கூறி செறிந்து
 சூழ்தர.

99

1403 மூதக் கார்ப்பொடு
 விண்ணை முட்டுற
 வேதக் கூளிகள் ஏறு
 கேதனம்
 ஊதச் சங்கம் ஒழிந்த
 பல்லியம்
 மேதக் கோசை மிகுத்து
 மேவவே.

100

1404 வேறு

விரைவொடு பறந்தலை
மேவி வீழ்ந்தயர்
எரிமுக மதலையை எய்தி
நோக்கியான்
உரமிகும் ஒன்னலர்
உயிரை உண்பன்நீ
பரிவுறல் என்றனள்
அமைத்த பாணியாள்.

101

1405 இவ்வகை அருளியே
இளவல் பாற்படும்
தெய்வதப் பூதர்தஞ்
சேனை மேற்செலாக்
கவ்வைகொள்
செருத்தொழில் கருதி
ஆர்த்தனள்
ஐவகைப் பூதமும் அச்சங்
கொள்ளவே.

102

1406 ஆர்த்திடும் எல்லையில்
அளக்கர் சூழ்ந்தென

ஆர்த்திடும் எல்லையில்
அடல்வெம் பூதரும்
வேர்த்தனர் அழுங்கினர்
மேற்சென் றேற்றனர்
வேர்த்தனர் அழுங்கினர்
விண்ணு ளோரெலாம்.

103

1407 காளிகள் சூலம்வேல்
கணிச்சி கார்முகம்
வாளிகள் சிந்தினர்
வரைநெ டுந்தரு
நீளிகள் எழுக்கதை நேமி
இன்னன
கூளிகள் வீசினர் குறுகிப்
போர்செய்தார்.

104

1408 அத்திறன் நோக்கியே
ஆடற் பூதர்கள்
எத்திறத் தவரையும் ஈறு
செய்கெனாக்

கைத்தலத் திருந்ததோர்
கழுமுள் வீசினாள்
பத்திரை தன்னருள்
படைத்த காளியே.

105

1409 வீசிய முத்தலை வெய்ய
வேற்படை
காய்சின எரிபுகை கான்று
காளிகள்
மாசகல் உருப்பல
வகுத்துப் பாரிடர்
பாசன மருளுறப் படர்தல்
உற்றதே.

106

1410 சண்டிகை விடுபடை தனது
வன்மையைக்
கண்டனன் இளையவன்
கணங்கள் ஆருயிர்
உண்டிடும் இ·தென
உன்னி யேழிரு
புண்டரு சிலீமுகம்

பொள்ளென் றேவினான். 107

1411 தீக்கலுழ் வேலினான்
செலுத்தும் ஆசுகம்
மேக்குறு முத்தலை
வேலை நுண்டுகள்
ஆக்கிய தாக்கலும்
அனைய தன்மையை
நோக்கினள் காளியென்
றைக்கும் நோன்மையாள். 108

1412 துண்ணென யான்விடு
சூலந் தன்னையும்
அண்ணலம் பகழியால்
அறுத்தென் னாற்றலை
எண்ணலன் நிற்பனால்
இன்னும் அங்கவன்
உண்ணிகழ் உயிரினை
உண்குவேன் என்றாள். 109

1413 என்றிடு காளியோ
ரிமைப்பின் முந்துற

நின்றிடு சேனையங்
கடலை நீக்கியே
வென்றிடு வயப்புலி
மிசைககொண் டார்த்திடாச்
சென்றனள் வீரன்முன்
செப்பல் மேயினாள்.

110

1414 முன்னுற யான்விடு மூவி
லைப்படை
தன்னைவெங்
கணைகளால் தடுத்து
நின்றனை
இன்னுமொர் சூலமுண்
டெறிவன் வீகுதி
அன்னது காத்திடல் அரிது
காணென்றாள்.

111

1415 என்றலும் முறுவல்செய்
திலங்கு சூலமாங்
கொன்றல ஆயிரம்

ஒருங்கு வீசினும்
நின்றவை முழுவதும் நீறு
செய்வனென்
வன்றிறல் தெரிந்திலை
மாதுநீ யென்றான்.

112

1416 கொற்றமொய்ம்
பினன்இவை கூறக்
கேட்டுளஞ்
செற்றம தாகியே
தெழித்துச் சண்டிகை
மற்றுமொர் சூலவேல்
வல்லை வீசினாள்
சுற்றிய பாரிடத் தொகுதி
யுட்கவே.

113

1417 அருந்திறல் அமரர்கள்
அதுகொல் ஆலமென்
றரிந்தனர் பணியெனா
இன்னும் இந்துவும்
வருந்தினர் சூலமுன் வந்த

தன்மையைத்
தெரிந்தனன் வீரமொய்ம்
புடைய செம்மலே.

114

1418 எட்டுடன் இரண்டுநூ
றெனுந்தொ கைப்படு
நெட்டிரும் பகழிகள்
நிகரத் தூண்டியே
அட்டனன் துணிபட
அரியின் மேலவள்
தொட்டிட வருவதோர்
சூலந் தன்னையே.

115

1419 எறித்தரு சூலம திற்று
வீழ்தலுஞ்
செறுத்தனள் இங்கிவன்
சிரத்தை வாளினால்
அறுத்துதி ரப்புனல்
சுவைத்திட் டாவியைப்
பறித்திடு வேனெனப்

பகர்ந்திட் டாளரோ. 116

1420 நாலிரு தோளுடை நங்கை
தோன்றல்முன்
வாலுளை மடங்கனன்
இருத்தல் மாண்பொரீஇப்
பாலுறு திரைக்கடற்
பரப்பை விட்டகல்
ஆலம தாமென ஆர்த்திட்
டேகினாள். 117

1421 ஆர்த்திடு சண்டிகை
அங்கை தன்னிலோர்
கூர்த்திடும் வாட்படை
கொண்டு கொம்மெனத்
தீர்த்தனுக் கினியதோர்
செம்மல் நிற்புறுந்
தார்த்தடந் தேர்மிசைத்
தனிவந் தெய்தினாள். 118

1422 நோக்கினன்

மொய்ம்பினான்
நோன்மை பூண்டுளான்
தாக்கணங் காம்பீவள்
தன்ன தாவியை
நீக்குதல் செய்வது நீர்மைத்
தன்றெனாத்
தூக்கினன் அவள்வலி
தொலைக்க உன்னுவான்.

119

1423 இடித்தென உரப்பினன்
எண்கை தன்னையும்
ஒடித்தன னாமென
ஒருகை யாலுறப்
பிடித்தனன் மற்றொரு
பெருங்கை யாலுரத்
தடித்தனன் காளிவீழ்ந்
தவச மாயினாள்.

120

1424 கரங்கொடு சேவகன்
கல்லென் நெற்றலும்
உரங்கிழி வுற்றனள்

உமிழ்ந்த சோரிநீர்
தரங்கம தெறிகடல்
தன்னைப் போன்றுலாய்
இரங்கிய தவள்துயாடீ 121
யாவர் கூறுவார்.

1425 எண்கையும் ஒருகையால்
ஏந்தல் பற்றியோர்
ஒண்கையின் நீலிதன்
உரத்தில் எற்றலும்
மண்கிழி வற்றன வரைகள்
கீண்டன
விண்கிளர் அண்டபித்
திகையும் விண்டதே. 122

1426 திரைபெறு கடலெனக்
கான்ற செம்புனல்
வரைபெறு தனதுமெய்
மறைத்த லால்துயர்க்
கரைபெறல் இல்லவள்
காளி என்றுமுன்

உரைபெறு பெயரையும்
ஒழிவுற் றாளரோ.

123

1427 இவ்வகை அவசமாய்

இம்பர் வீழ்ந்தபின
ஐவகை உணர்ச்சியும்

அனாதி யானவுஞ்

செவ்விது

தொன்மைபோற் சேரச்

சூர்மகள்

வெவ்வலி இழந்துகண்

விழித்து விம்மினாள்.

124

1428 ஆண்மையின் மேலவன்

அகலத் தெற்றிட

ஏண்மையும் வீரமும்

இழந்து வீழ்ந்தது

நீண்மய லானது நினைந்து

நெஞ்சிடை

நாண்மலி வுற்றனள்

நடுங்கும் ஆவியாள்.

125

1429 அந்தமில் அறுமுகத்
தமலன் ஏவலால்
வந்தவ னொடுபொரின்
வாகை எய்துமோ
புந்தியி லாதிவட் புக்க
னன்னாச்
சிந்தைசெய் தெழுந்தனள்
வன்மை தீர்ந்துளாள். 126

1430 இகழ்ந்தவர் உரத்தினை
இகழ்ந்து கூர்நகத்
தகழ்ந்துயி ருண்டிடும்
அணங்கு தேர்மிசைத்
திகழ்ந்தனன் நின்றிடு
திறலி னான்றனைப்
புகழ்ந்தனள் இனையன
புகல்வ தாயினாள். 127

1431 கன்றிய கற்புடைக் கனலி
மாமுகன்

இன்றெனை அருச்சனை
இயற்றி ஏத்தியே
ஒன்றல வுயிர்ப்பலி யுதவி
வேண்டினான்

நன்றிய தயர்த்திலன் 128
நானிங் கெய்தினேன்.

1432 உன்னுடை வன்மையும்

உனது வீரமுஞ்
சின்னமும் உணர்ந்திலன்
செருவின் முந்துநீஇ
நின்னுடன் இகலியிந்
நிலைமை யாயின
இன்னினி ஏசுவன் இருந்த
தொல்லிடை. 129

1433 கறுத்தினி வல்லையில்

கனன்மு கத்தனை
ஒறுத்துயிர் உண்குதி
ஒழிந்து ளாரையும்
அறுத்தனை நிற்குதி அலரி

தன்னைமுன்

செறுத்தவன் தன்னையும்

அடுதி செம்மல்நீ.

130

1434 அடையலர் தம்மைவென்

றாறு மாமுகம்

உடையவன் கருணைபெற்

றுவகை மேவுதி

நெடிதுபல் லூழியும் நீடி

வாழ்தியால்

கடைமுறை

இவையெலாங் காண்டி

நீயென்றாள்.

131

1435 இத்திறம் யோகினி

இசைத்து வெஞ்சமர்

வித்தகன் விடைகொடு

மீண்டு கோளரிச்

சித்திர வெருத்தமேற்

சேர்ந்து தொல்படை

மொய்த்திடப் போயினள்

முந்து வந்துழி.

132

1436வேறு

சண்டிகை போந்த காலைத்

தழல்முகன் அனைய

வெல்லாங்

கண்டனன் வெகுண்டு

நன்றிக் கள்வன தாற்றல்

என்னாத்

திண்டிறல் ஆற்றல் சான்று

சேண்கிடந் துருமுக்

கான்று

கொண்டல தெழுந்தா

வென்னக் கொம்மென

எழுந்து சொல்வான்.

133

1437கொன்றுயிர் பலவும்

நுங்கிக் குருதியும் வடியும்

மாந்தி

ஒன்றுதன் எனகடுதூரா

துலப்புறாப் பசினோய்
மிக்குச்
சென்றிடு காளி யாலோ
தெவ்வர்தஞ் செருவை
யான்முன்
வென்றனன் சூரன்
சேய்க்குத் துணைகளும்
வேண்டு மோதான்.

134

1438 சூலமுந் தண்டும் வாளுஞ்
சுடர்மழுப் படையுஞ்
சீற்றக்
கோலமுங் கொண்டு
பாங்கிற் கூறிகள் சூழ
வைசும்
நீலிதன் வன்மை
காண்பான் நினைந்திவண்
விளித்த தன்றி
வேலவன் படையை
அன்னாள் வெல்லுமென்

1439 வாவியுங் குளனும்

பொய்தீர் நதிகளும் மற்று
மெல்லாந்

தூவுநுண் பனியா லன்றே
துளும்புவ அ·தே போலத்
தேவரை ஏவல் கொண்ட
சிறப்புடைத் தமிழேன்
இங்ஙன்

மேவிய காளி யாலோ
எய்துவன் வீரத் தன்மை.

1440 இன்னினிக் கணம

தொன்றின் இளவலா

ருயிரை வெளவி

முன்னுற அகன்ற ஒற்றன்

முரண்வலி அதனைச்

சிந்தி

அன்னவன் ஆவி கூற்றுக்

கடிசிலா அளிப்பன்

அல்லான்
மன்னன்முன் போவ
தில்லை வஞ்சினம் இ·தே
என்றான்.

137

1441 கனல்முகன் இனைய
மாற்றங் கழறியே
அவுணத் தொல்பேர்
அனிகம்வந் தயலின்
ஈண்ட ஆழியந் தேரிற்
சென்று
வனைதரு சிலையொன்
றேந்தி வன்மையால்
வாங்கி நூறு
முனையிரும் பகழி வீர
மொய்ம்பன்மேல் தூண்டி
ஆர்த்தான்.

138

1442 கொடுந்தொழி லாளன்
செய்கை குரைகழல் வீரன்

காணா

முடிந்திட வந்தாய்

போலும் முயற்சியீ தழுகி

தென்னா

நெடுந்தனிச் சிலைகா

லூன்றி நெரேலென

வளைத்துத் தானும்

அடுத்திறற் கணைநூ

றோச்சி அறுத்தனன்

அவுணன் வாளி.

139

1443 வேறு

அறுத்தபொழு தத்தில்அவு

ணர்க்கரசன் அமைந்தன்

மறத்தினொடு நூறுசரம்

வாலியன் பூட்டிச்

சிறப்புடைய செம்மலுறு

தேரினை யழித்துக்

குறித்தவிறல்

கொண்டுசமர் வால்வளை

- 1444 தேரழித லும்வெகுளி
செய்திளவல் ஈரேழ்
கூரிய நெடும்பகழி
கொம்மென விடுத்தே
ஆரழல் முகத்தவுணன்
அங்கையிடை கொண்ட
மூரிவரி வெஞ்சிலை
முரித்தமாடி விளைத்தான். 141
- 1445 வில்லது முரிந்திடலும்
வேறோஃசிலை வாங்கிக
கல்லென வெயிற்றணி
கறித்திவனை இன்னே
கொல்வனெனும்
வெய்யமொழி கூறிமண
நாறும்
அல்லிமல
ரோன்படையை

அண்ணல்மிசை

142

உய்த்தான்.

1446 அத்தகைமை நோக்கினன்

அயன்படையை யானும்

உய்த்திடின எனக்குவரும்

ஊதியம்என் என்னாச்

சித்தமுறு பூசனை

செலுத்திவிறல் வீர

பத்திர நெடும்படையொர்

பாணிகொடு விட்டான்.

143

1447 வாரிதி வளாகம்அரை

மாத்திரையின் உண்ணும்

வீரனெடு வெம்படை

விரைந்துபடர் காலை

நாரணன் மகன்படை

நடுங்கிநனி தாழா

யாருநகை செய்திட

இரிந்துளதை யன்றே.

1442

1448 அன்னமிசை யோன்படை
அழிந்திடலும் வீரன்
தன்னது நெடும்படை
தடுப்பில்வகை யேகி
வன்னிமுகன் ஆவிகொடு
மாமுடிகள் தள்ளி
மின்னுவென வீரனிடை
மீண்டுபடாஈந் தன்றே.

145

1449 வேறு
வெய்யஅக் கனல்முகன்
விளிந்து வீழ்ந்தனன்
ஓய்யென அச்செயல்
உம்பர் நோக்குறா
ஐயனை வாழ்த்திநின்
றலரின் மாரிதூய்
மெய்யணி துகிலெலாம்
வீசி யாடினார்.

146

1450 புறந்தரு கலிங்கமும்

பூணும் நாணமும்
துறந்தனா஁ உவகையால்
சொல்லும் ஆடலர்
சிறந்துடன் ஆர்த்தனர்
தேவர் அற்றைநாட்
பிறந்திடு மைந்தர்தம்
பெற்றி எய்தினார்.

147

1451 எரிமுகன் அவ்விடை
இறப்ப ஆங்கவன்
பெரும்படை வீரர்கள்
புலம்பி யாமெலாம்
ஒருசிறு தூதனுக் குடைது
மோவெனாச்
செருவினைக் குறித்தனர்
உலப்பில் தீமையோர்.

148

1452 முற்படுந் தலைவர்கள்
மூவெண் ணாயிரர்
பொற்புடை இளையவன்

புடையிற் சுற்றிடாக்
கப்பணந் திகிரிகோல்
கணிச்சி வேல்கதை
சொற்படு படையெலாஞ்
சொரிந்து போர்செய்தார்.

149

1453 செய்தது நோக்கியே
செயிர்த்துச் சேவகன்
கைதனில் இருந்ததோடீ
கார்மு கம்வளைஇ
நொய்தினில் ஆயிர நூறு
கோடிகோல்
எய்தனன் தெழித்தனன்
அவுணர் ஏங்கவே.

150

1454 இத்திறங் கணமதொன்
றிடைய றாமலே
கைத்தனு உமிழ்ந்திடுங்
கணையின் மாமழை
உய்த்தனன் திரிந்தனன்
உலகம் பேர்த்திடும்

மெய்த்திறல் மருத்தினும்
விரைவின் மேவியே.

151

1455 எறிந்திடு படைகளும் எய்த
கோல்களும்

முறிந்தன துணிந்தன
மொய்ம்பு மார்பமுஞ்
செறிந்திடு கரங்களும்
சிரமும் தாள்களும்
தறிந்தன அவுணர்தந்
தலைவர் வீடினார்.

152

1456 வேழமும் புரவியும்
துணிந்து வீழ்ந்தன
வாழியம் தேர்நிரை
அனைத்தும் இற்றன
சூமுறும் அவுணரும்
தோலைந்து போயினார்
பாழியம் தோளினான்
பகழித் தன்மையால்.

153

1457 பாரொழுக் குற்றன ககனம்

பார்மிசை
வீறொழுக் குற்றதொல்
படைகள் வீந்திடச்
சேறொழுக் குற்றன தசைகள்
செம்புனல்
ஆறொழுக் குற்றதால்
அமர்செய் ஆறெலால்.

154

1458 பலவுடை நெடுந்தலைப்
பதகர் துஞ்சலும்
நிலவுடை எயிற்றிடை
நிவந்த தீக்கனல்
புலவுடை விழுநிணம்
புழுக்கல் செய்ததால்
கலிகெழு கொடியொடு
கணமுந் துய்க்கவே.

155

1459 மாமையில் செறிந்தன
வடிவின் மால்கரி
தாமயிர்ப் புறவடி தடக்கை

வன்றலை
ஏமயிர்த் தோகையோ டிற்று
நீங்குற
ஆமையிற் போவன குருதி
ஆற்றினே.

156

1460 கார்கெழும் அவுணருட்
கலந்த சோரியின்
தாரைகள் நீத்தமாய் எழுந்து
தக்கவர்
பேருட லுட்கொடு
பெயர்ந்த பின்னூற
வாரிதி வடவையுண் டுலவு
மாண்பென.

157

1461 கரியினும் பரியினுங்
கால்கொண் டோங்கிய
குருதியம் புனல்மழை
குலாவும் வைகலின்
வரைதொறும் வரைதொறும்

மாறு மாறெழா
அருவிகள் சென்றென 158
அழுங்கிச் செல்லுமால்.

1462 மீளிகள் குருதிநீர் வெள்ள
மாயதில்
வாளுறு வேல்களும்
வாளும் மற்றவுங்
கோளுறு மயிலையிற்
கலவக் கண்டுதங்
கேளிரென நெதிர்வன
கெழும வேலைமீன்.

159

1463 அழல்பொரு செக்கர்வா
னகத்தின் மாமதிக்
குழுவினர் சேர்ந்துறக்
குலவுங் கொள்கைபோல்
நிழல்பொதி கவிதைதந்
நெடிய தாளற
ஒழுகிய குருதியின் ஒருங்கு

1464 அலைகெழு குருதியா
 றமுங்குற் றேகலால்
 தலைகளும் உடல்களும்
 தசையும் வாரிடக்
 கொலைபுரி மறவர்தங்
 குடா஁ற் பின்னியே
 வலையெறிந் தீர்த்தனர்
 வயவெம் பூதரே.

161

1465 ஞானிகள் திரிவதோர்
 மருங்கு நாமவெங்
 கூளிகள் திரிவதோர்
 மருங்கு கூளியாம்
 மீளிகள் திரிவதோர் மருங்கு
 வென்றிடும்
 காளிகள் திரிவதோர்
 மருங்கு கண்ணெலாம்.

162

1466 தேரிடை உலந்தவன்

சிரத்துந் துஞ்சிய
சாரதி தலையினும் புரவி
தம்மினுஞ்
சோரிகள் இழிவன
தொலைந்த வையமும்
ஆருயிர் எய்தியாங்
கதுபெற் றென்னவே.

163

1467 சினவலி அவுணர்தந் திகிரி

பூண்டிடு
துனைவரு கேசரி துஞ்சச்
சோரிநீர்
கனைகட லிடைசெலக்
கண்டு தேரைதம்
இனமென எதிஈதழீஇ
யிரங்கு கின்றவே.

164

1468 விரிந்தஇத் திறமியல்

வெங்க ளத்திடை
இரிந்திடு தானவர் இறந்து
நீங்கினார்

கருந்தலை அடுக்கலிற்
கழல்கள் தாக்குறத்
திரிந்தனர் அயர்ந்தனர்
சிலவர் துஞ்சினார்.

165

1469 மழுக்களும் அயில்களும்
வாளும் முத்தலைக்
கழுக்களங் கால்படக்
கவலுற் றார்சிலர்
விழுக்கொடு வள்ளுரம்
விராய பூழியில்
இழுக்கினர் அழுந்தினர்
இறந்துற் றார்சிலர்.

166

1470 பாய்ந்திடு குருதியம்
பரவை ஆற்றிடை
நீந்தினர் ஒருசிலர் நீத்திக்
காலெழா
தோய்ந்தனர் ஒருசிலர் ஓடி
னார்
மாய்ந்தனர் ஒருசிலர் மாய

1471 காண்டொறுங்
 காண்டொறும் அவுணர்
 கண்ணிடை
 ஈண்டிய வெளடீளிடை
 இளவல் மேனியாய்
 நீண்டதொர் பையுளாய்
 நிகழ ஏங்கியே
 மாண்டனர் சிலர்சிலர்
 வாய்வெ ரீஇயினார்.

168

1472 துப்புறு பூதர்பின் தொடரத்
 தாடொழா
 மெய்ப்படை முழுவதும்
 வீசி ஆயிடைத்
 தப்பினர் இறுதியில் சாய்ந்து
 மாய்ந்தவர்
 கைப்படை வாங்கியே
 கடிதுற் றார்சிலர்.

169

1473 எண்ணமில் படைக்கலம்

யாவும் வீசியே
தண்ணுமை வரிதுடி தக்கை
பேரியாம்
பண்ணமை இயம்பல பற்றி
ஆர்த்திடா
நண்ணினர் நடுவனை
நடுக்குந் தானவர்.

170

1474 பரிக்குவை அரிக்குவை
படைத்த மாமுகத்
திரக்கமில் அவுணர்கள்
இரத்தத் தில்தம
நெருக்குறு சிரத்தொகை
நீட்டி மெய்யெலாங்
கரக்குநர் ஒருசிலர் உயிரின்
காதலார்.

171

1475 சூளுறு போரிடைத்
தொலைந்து போகியே

நீளிகல் உறுகிலா நிருதர்
சம்புவாய்

ஆளுடை வயவர்ஊன்

அருந்த ஆயிடை

ஞாளிகள் கவர்தலும்

நடுக்குற் றார்சிலர்.

172

1476 தீயினை முருக்குறுந்

திறல்வெம் பூதர்கள்

தாயினர் தொடர்தலுஞ்

சாய்ந்து னோர்சிலர்

நாயின துருக்கொடு நடக்க

ஞாளிகள்

ஆயின அடர்த்தலும் அஞ்சி

னார்சிலர்.

173

1477 விசையொடு சாரதர் விரவ

வேற்றுரு

இசைகிலர் இறந்தவர்

இனத்துள் மேயினார்

தசைகவர் ஞமலிகள்

தலைச்சென் நீர்க்கவும்
அசைவில ராகியே
அழுங்கி னார்சிலர்.

174

1478 புண்டரு குருதிநீர் புறத்துச்
சிந்திட

மண்டமர் தன்னிடை
மாண்ட கேள்வரைக்
கண்டிலர் சிரந்தெரீஇக்
கவன்ற ரற்றிய
ஒண்டொடி மாதரின் உலவி
னார்சிலர்.

175

1479 சூர்த்திடு நோக்கொடுந்
துண்ணென் றெய்தியே
ஆர்த்திடு பூதர்வந் தணுக
வாய்வெரீஇ
வேர்த்துடல் பனிப்பவீழ்ந்
துதைத்தும் வெய்யதாள்
பேர்த்திடல் இன்றியும்
பேதுற் றார்சிலர்.

176

1480 அழிதரு வோர்தமை
அவரின் முன்னரே
கழிதரும் உயிரினர் கணங்க
ளாகிவிண்
வழிதரு செலவினில் வந்து
பற்றியெம்
பழிதரு வீரெனப்
பணிக்கின் றார்சிலர்.

177

1481 வல்விரை புறவையை
நோக்கி மற்றவட்
செல்லுதிர் பூதாட்கள்
தெரியக் கண்டிரேல்
இல்லையிந் நெறிதனில்
இறந்து னோரெனச்
சொல்லுதிர் நீரெனத்
தொழுகின் றார்சிலர்.

178

1482 காசினி அதனிடைக்
கவிழ்ந்த கேள்வரை
ஆசையி னொடுதழீஇ

அலமந் தேங்கிய
பாசிழை மாதரிற் பரவப்
பூதர்கள்
நாசியீர்ந் திடுதலும் நாணுற்
றார்சிலர்.

179

1483 அடல்கெழு தூதனால்
அவுணர் யாவருங்
கெடுவது திண்ணம்யாங்
கெடுகி லோமெனாக்
குடர்கெழு சோரியங்
குடிஞைக் கண்ணுறீஇக்
கடலுறு வரையினுட் கலந்து
ளார்சிலர்.

180

1484 சாரதர் குழுவினைத் தப்பித்
தத்தம
தாருயிர் உய்ந்தபின்
அங்கண் மாண்டவர்
சோரிய துரமிசை துதையப்

பூசியே

வீரர்கள் இவரென மேவு

வார்சிலர்.

181

1485 இவ்வகை துஞ்சினர் அன்றி

எண்ணிலா

வெவ்வலி அவுணர்கள்

வெருவி ஓடலும்

மைவரு நெறிமுயல்

மகேந்தி ரப்புரங்

கௌவையின் அரற்றின

கடலு டைந்தபோல்.

182

1486 அங்கது பொழுதினில்

ஆடல் முற்றியே

செங்களம் நடுவுறு செம்மல்

தன்புடை

எங்கணும் நீங்கிய இலக்க

வேந்தருஞ்

சங்கையில் பூதருந்

தலைச்சென் நீண்டினார்.

183

1487 எரிந்திடு கனல்முகன் எய்த
வெஞ்சரம்
உரந்தனை யகழ்ந்திட
ஒருதன் வன்மைபோய்
அரந்தையின் மூழ்கியே
அழிந்த வீரமா
புரந்தரன் எழுந்தொரு
புடையில் எய்தினான்.

184

1488 புண்டர நீறணி புனிதன்
பாங்கரின்
மிண்டினர் இவரலாம் மேவி
நிற்றலும்
எண்டகும் இளையவாடி
எழுவர் தம்மையுங்
கண்டிலன் கவன்றனன்
கழறல் மேயினான்.

185

1489 ஆண்டகை வீரர்கள்
அடைய லார்க்கெதிர்

முண்டமர் இயற்றிய மூவர்
நால்வரும்
மாண்டன ரேகொலோ
மயங்கி னார்கொலோ
ஆண்டவர் கிடந்தனர்
இயம்பு வீரென்றான்.

186

1490 என்றலும் உக்கிரன்
என்னுஞ் சாரதன்
உன்றுணை யார்களை
ஒன்ன லன்மகன்
கொன்றனன் அவருயிர்
கூற்றும் வெளவினான்
பொன்றிய வைப்பினைப்
புகலக் கேட்டியால்.

187

1491 இம்பரின் முன்னுற
இயம்பும் யோசனை
ஐம்பதிற் றிரண்டின்மேல்
ஆலம் ஒன்றுள
தும்பருஞ் சிறிதென ஓங்கும்

ஆயிடைத்

தம்பியர் மாய்ந்தனர் சரத
மேயென்றான்.

188

1492 உக்கிரன் இனையன

உரைப்ப யாரினும்
மிக்கவன் வினவியே
விழும நோயுறீஇப்
பக்கம தாயினர் படர
ஏகினான்

தொக்குறும் இளைஞர்கள்
துஞ்சும் எல்லைகளாய்.

189

1493 வேறு

ஓசனை நூறு நீங்கி
ஒலிகழல் வீரன் எய்தப்
பாசிலை வடத்தின் பாங்கே
பரிவுடைத் தம்பி மார்கள்
காய்சின அங்கி செங்கண்
கான்றிடக் ளேவ ரத்து

வாசமென் பள்ளி மீது
மாய்ந்தனர் கிடப்பக்
கண்டான்.

190

1494 கண்டனன் விழிகள் செந்நீர்
கான்றிட வீழ்ந்து புல்லிக்
கொண்டனன் இளைஞர்
தம்மைக் கூவினன் அரற்றிச்
செவ்வான்

விண்டனன் உயிர்த்து மேனி
வியர்த்தனன் வீரன் ஆவி
உண்டில தென்னச்
சோர்ந்தான் உணர்ந்துபின்
இரங்க லுற்றான்.

191

1495 தம்பிமீர் தம்பி மீர்என்
றுரைத்திடும் தழுவிக்
கொள்வீர்
எம்பிமீ ரென்னும் ஐயோ
எங்ஙனஞ் சென்றி

ரென்னும்
வெம்பினேன் என்னும்
என்னை விட்டகன் றீரோ
என்னும்
நம்பினேன் உம்மை
என்னும் நானும்க் கயலோ 192
என்னும்.

1496 அங்கிமா முகனே நும்மை
அடல்செய வல்லான்
என்னும்
இங்குநீர் வடிந்தீர் என்றால்
என்செய்வன் தமிழேன்
என்னும்
துங்கவெம் படைகள் ஏந்திச்
சூழந்துடன் துணையாய்
வந்த
உங்களைத் தோற்றி யானே
உய்ந்தனன் போலும்
என்னும். 193

1497 அம்மவேவ விதியே
என்னும் ஆதகா துனக்கீ
தென்னும்
இம்மெனச் செல்லா
தின்னும் இருத்தியோ
உயிரே என்னும்
செம்மைகொள் குணத்தா
ரோடு பிறப்பரே சிலரிங்
கென்னும்
எம்மையா ளுடைய
வள்ளற் கென்னினி
உரைக்கேன் என்னும்.

194

1498 சீரிள மைந்தர் துஞ்சச்
சிலையொடு திரிவேன்
என்னின்
ஆரெனக் கொப்புண் டம்மா
அழகிதென் னாற்றல்
என்னும்
சூரர்தங் கிளையை எல்லாந்

துண்ணெனச் சென்று சுற்றி
வேரொடு முடித்தால் அன்றி
அகலுமோ வெகுளி
யென்னும்.

195

1499 துப்புடை வில்லின் கல்வித்
துணைவர்கள் ஈண்டு துஞ்ச
வெப்படை தூண்டி னானோ
எரிமுகத் தவுணன் என்னும்
அப்படை நல்கு தேவர்
ஆர்கொலோ அறியேன்
என்னும்
மெய்ப்படை வேலி னாருக்
கடியரோ வினையேம்
என்னும்.

196

1500 அடுவனோ அவுணர்
சூழ்வை என்றிடும் அனலி
உண்ண
விடுவனோ இவ்வூர்
என்னும் எந்தைதன்

படையைச் சூர்மேல்
விடுவனோ என்னும்
அந்தோ அஞ்சினன்
வேலுக் கென்னும்
படுவனோ துயரத்
தென்னுஞ் செய்வதென்
பாவி என்னும்.

197

1501 ஒன்றிய துணைவர் தம்மை
ஒருங்குடன் படுத்த நீரால்
இன்றமர் செய்து பட்ட
எரிமுகன் தன்பால்
அன்றோ
வென்றிய தென்னும்
என்றன் வீரமா சுண்ட
தென்னும்
பொன்றிலன் அளியன்
போலப் புலம்பினன்
வறிதே என்னும்.

198

1502 வில்லினைப் பார்க்கும்
செங்கேழ் வேலினைப்
பார்க்கும் ஏனை
மல்லலம் படையைப்
பார்க்கும் வாளியைப்
பார்க்கும் வீரச்
சொல்லினைப் பார்க்கும்
வந்து சூழ்தரு பழியைப்
பார்க்கும்
எல்லென எயிற்றின் பந்தி
கறித்திடும் கவலு மன்றே.

199

1503 அருந்துயர் எய்தி இவ்வா
றமுங்கினோன் எளிய னாகி
இருந்தனன் அல்லன் ஏங்கி
யாதுமோர் செயலும் இன்றி
வருந்தினன் அல்லன்
கானின் மருந்தினுக்
குழன்றான் அல்லன்
விரைந்துதன் இளையர்

தம்மை எழுப்புவோர்
வினையங் கொண்டான்.

200

1504 நூற்றலை யுடைய
அண்ணல் நாரணன்
முதலோடீ நல்க
ஏற்றிடு படையில் ஒன்றை
இளையர்கள் எழுவர் மீது
மாற்றலன் விடுத்தான்
என்னின் மற்றவர் ஆவி
உண்டோன்
கூற்றுவன் அன்றோ
என்னாக் குறித்திவை கூற
லுற்றான்.

201

1505 வேறு
ஊனோ டாவிக் கின்பம்
விரும்பி உழல்கின்ற
வானோ ரேபோல் தானவ
ரேபோல் வழசெல்லா

ஏனோ ரேபோல் எண்ணின
னேகொல் எமர்ஆவி
தானே உண்பான் கூற்றுவன்
என்னும் மியோனே.

202

1506 விரியுமு ணர்ச்சியை

மாற்றுவ தல்லால்
விண்ணோர்கள்
ஒருபடை தானும் நங்கள்
இனத்தை உயிருண்ணா
தெரிமுக னென்பான்
அட்டனன் அன்றே
இளையோரைத்
தரியல னாகிக் கொன்றவ
னம்மா தானன்றோ.

203

1507 போதத் துக்கோர் வைப்பிட
மாயோர் பொறியாகி
மூதக் கோர்எண் டாரக மூல
மொழிக்கேட்டு

வேதத் தோனை
வெஞ்சிறை பூட்டி
விதியாற்றும்
ஆதித் தேவன் தம்பியர்
என்ப தறியானோ.

204

1508 ஆறுபட் பட்ட ஐயிரு காலத்
தரன்நாமங்
கூறிட் டேவாச் சேய்உயிர்
வவ்வக் குறுகுங்கால்
சீறித் தாளால் தாக்கிய
சின்னஞ் சிறிதுந்தான்
மாறிற் றில்லைக் கூற்றது
தானும் மறந்தானோ.

205

1509 சீலந் தன்னால் ஓர்விழு
போதைச் சிவனுக்கென்
றோலங் கொண்டே
விண்ணிடை புக்கோன்
உயிர்வெளவிச்
சூலந் தன்னிற் கண்ணுதல்

ஏற்றச் சுழலுற்றுக்
காலன் பன்னாள் தூங்கிய
வண்ணங் காணானோ. 206

1510 நஞ்சிற் றீயன் வேட்டுவன்
அன்றோர் நாள்முற்றும்
துஞ்சற் றுணற் றரன்மிசை
வில்வந் தூர்த்தோனை
வெஞ்சொற் கூறிப் பற்றலும்
யாங்கண் மிகளற்ற
அஞ்சித் தன்தூ தாயினர்
போன தறியானோ. 207

1511 அக்கா லத்தின் எல்லையின்
மைந்தற் கரவென்றே
முக்கா லோதித் தீமை
குறித்தே முடிவோனை **
மெய்க்கா லன்தூ தாயினர்
பற்ற விடுவித்தேம்
இக்கால் கொண்டே அவரை
உரைத்ததேன் யானன்றோ.

(** ஒரு வேடன் தன்
மகனுக்கு இறுதிக்காலத்தில்,
ஆகர [பிடுங்கு], பிரகர
[அடி],
சங்கர [கொல்] என்னும்
சொற்களைக்கூறி, அதன்படி
நட என்று கட்டளையிட்டு
மாண்டான்
அச்சொற்கள் தீமை
குறித்தனவாயினும்
சிவநாமம் அடங்கப்
பெற்றமையால் அவன்
சிவகதி அடைந்தான்
என்பது இங்குக் குறித்த
வரலாறாகும்.)

208

1512 மெச்சியல் கொள்ளாத்
துன்மதி யாலும் மிகவெய்ய
துச்சக னாலும் ஏனைய
ராலுந் தொன்னாளின்

இச்சக மாற்றுந் தன்னிறை
நீங்கி இடரெய்தி
அச்ச முழந்தே பட்டது
சண்டன் அயர்த்தானே.

209

1513 நீறு முகத்தார் கண்டிகை
பூண்டார் நிமலன்பேர்
கூறு முகத்தார் தம்புடை
செல்லக் குலைகூற்றன்
ஆறு முகத்தான் அடியவர்
ஆவி யலைத்தானே
சேறு முகத்தாழ் கரியை
யடாதோ சிறுபுள்ளும்.

210

1514 வேறு
என்னு மாற்றங்கள்
இயம்பியே இளையவன்
எழுந்து
பின்னர் யாத்திடு தூணியில்
ஒருசரம் பிடுங்கித்
தன்ன கங்கொடே

யன்னதன் தலைதனில்
தரும
மன்னர் மன்னவன் கண்டிட
இத்திறம் வரைவான்.

211

1515 வேலு டைத்தனி நாயகற்
கிளையவன் விடுத்தேன்
கால நாடுறு கூற்றுவ
னென்பவன் காண்க
கோல வெஞ்சிலைத்
துணைவர்தம் ஆருயிர்
கொண்டாய்
வாலி தோவிது விடுக்குதி
கடிதென வரைந்தான்.

212

1516 செந்ந லங்கிளர் தன்னகத்
தின்னவா தீட்டிப்
பொன்னெ டுஞ்சிலை
வாங்கியப் பகழியைப்
பூட்டிப்

பன்னி ரண்டுதோள்
விமலனை மனங்கொடு
பரவி
மின்னெ னச்சென்றி
யமபுரம் புகும்வகை
விடுத்தான்.

213

1517 கரந்தை சூடுவான் திருமகற்
கிளையவன் கணைமுன்
விரைந்து தெண்கடல்
ஏழையுங் கடந்துவிண்
ணோங்கி
இருந்த மாணேசோத்
தரகிரித் தென்புறத் தியம
புரந்த னிற்சென்று மறலிதன்
முன்புபோந் ததுவே.

214

1518 தொடுத்த அக்கணை
அந்தகன் முன்புதுண்
ணெனப்போய்
அடுத்து வீழ்தலும்

விம்மிதம் எய்தியே

அவன்சென்

றெடுத்து நோக்கினன்

வீரவா சூப்பெயர் இளவல்

விடுத்த தாகலு முற்றுற

உணர்ந்தனன் விரைவில்.

215

1519 அயில்நெ டுங்கணைப்

பாசுரத் தகலம துணர்ந்து

துயரு ழந்தஞ்சி ஈண்டிலர்

இளையவன் துணைவர்

பயில எங்ஙனஞ் சென்றன

ரோவெனப் பார்த்தான்

கயிலை யேகியே

இருப்பதா உணர்ச்சியிற்

கண்டான்.

216

1520 கண்டு தேறினன் கடாமிசை

ஏறினன் கடுங்கால்

கொண்ட தானைகள்

சூறையங் காலெனக்

குழுமப்

பண்டு தானுறை பதியினை

நீங்கினன் படரா

அண்டர் நாயகன்

கயிலையஞ் சாரலை

யடைந்தான்.

217

1521 ஆன காலையில் ஆயிடைப்

பொதும்பரொன் றதனின்

மான வேற்படை

அவுணர்தம் படைகளின்

மாண்ட

சேனை வீரர்கள் சூழ்தர

எழுவருஞ் சிறந்து

கான விஞ்சையர்

பாடல்கேட் டிரப்பது

கண்டான்.

218

1522 தொழு மற்றவர் முன்னுற

மறலிபோய்த் துன்னி

முழுது ணர்ந்துளீர்
நுங்களை நாடுவான்
முன்னோன்
ஆழகி தென்றிவண்
இருப்பதென் என்னையும்
அயிர்ப்பான்
எழுவி ருங்கடி
தெழுவிர்இப் பூதரோ
டென்றான்.

219

1523 என்ற காலையில் எழுவரும்
எழுந்திரு மருங்கு
நின்ற பூதர்கள் யாவரும்
போந்திட நீங்கி
ஒன்றொர் மாத்திரை
ஒடுங்குமுன்
அவுணர்கோன் உறையும்
மன்றல் மாநகர் அடுகளம்
புக்கனர் மன்னோ.

220

1524 புக்க காலையின் எழுவரும்

தம்முடன் புகுந்தார்
மிக்க பாரிடத் தலைவர்கள்
யாவரும் விரைவில்
தொக்கு வீழ்தரு
மியாக்கைகள் உற்றனர்
சுரர்கள்

அக்க ணந்தனிற் பூமழை
தூவிநின் றாஈத்தார்.

221

1525 இன்ன வேலையின்
எழுவரும் பதைபதைத்
தெழுந்து
முன்ன வன்றன தடிக்கம
லங்களை முறையால்
சென்னி தாழ்வுற
வணங்கினர் செங்கையால்
எடுத்துப்
பொன்னின் மார்புறப்
புல்லினன் எல்லைதீர்
புகழோன்.

1526 புல்லி னான்இள வீரரைப்
 புயங்கமுண் டுமிழ்ந்த
 எல்லி னானென
 விளங்கினான் அவுணரை
 இனிநான்
 வில்லி னால்அடல்
 செய்வதோ அரிதென
 விறலும்
 சொல்லி னான்மகிழ்
 வாயினான் புன்கணும்
 தொலைந்தான்.

1527 எண்ட சூந்திறல் எழுவரும்
 பிறரும்உய்ந் தெழுதல்
 கண்டு வீரமா புரந்தர
 னுங்கணத் தவரும்
 திண்டி றற்புனை இலக்கரும்
 உவகையிற் சிறந்து

கொண்டல் கண்டிடு சாதகம்
போல்உளங் குளிர்ந்தார். 224

1528 அன்ன தாகிய எல்லையில்
கூற்றனும் அனகம்
துன்ன தாகிய வந்தனன்
இளவலைத் தொழுது
மின்னு லாவிய வேலினாய்
தமியனை வெகுண்டாய்
முன்னி கழ்ந்திடு
வரன்முறை கேளென
மொழிவான்.

225

1529 எழுதி றத்தரும் இங்ஙனம்
தம்முடல் விட்டுக்
குழுவி னோடுபோய்க்
கயிலையஞ் சாரலில் குறுகி
வழிப டுஞ்சில பூதரும்
சுற்றிட வதிந்தார்
அழிபெ ருந்துயர்

உழுத்தலில் தெரிந்திலை
அதனை.

226

1530 அங்க மீதினில் நீறுகண்
டிகையினை அணிந்தார்
தங்கள் பாலினுஞ்
செல்லுதற் கஞ்சறுந்
தமியேன்
இங்கு நின்இளை
யாஈஉயிர் கொள்வனோ
எவரும்
வெங்க கனற்பொறி
யுண்பரோ பசிப்பிணி
மிகினும்.

227

1531 வினைய முன்னிநீ
விடுகணை நோக்கியான்
வெளடளித்
தனிவ ரைப்பெருஞ்
சாரலில் போந்துசா ரதரோ
டுனது தம்பியர் தங்களை

விளித்திவண் உய்த்தேன்
முனிவு கொள்ளலை
ஐயஎன் னிடையென
மொழிந்தான்.

228

1532 அந்த கன்மொழி
வினவலும் ஐயனுக்
கிளவல்
நந்து யர்க்கடல் சுவற்றினை
கயிலையின் நமர்கள்
வந்த தன்மையைத் தேற்றில
மயங்கியீண் டுற்றாம்
புந்தி கொள்ளலை யாவது
நீயெனப் புகன்றான்.

229

1533 புகல லுற்றபின்
விடைகொண்டு கூற்றெனும்
புத்தேள்
உவகை தன்னொடு தன்புரத்
தேகினன் ஒன்னார்

இகலை வெகியே பூதரும்
துணைவரும் ஏத்த
நிகரி லாதவன் அன்னதோர்
களத்திடை நின்றான்.

230

1534 நின்று மற்றிவை நாடிய
ஒற்றாநீள் நகரில்
சென்று சூரனைத்
தொழுதுநின் மதலைபோர்
செய்து
வென்றி மொய்ம்பினன்
விடுத்திடு வீரன்மாப்
படையால்
பொன்றி னான்பொடி
யாகிவீழ்ந் தனனெனப்
புகன்றார்.

231

1535 வேறு
அக்கா லைதனில் அவுணர்க்
குளெலாம்
மிக்கான் புவியின்

மிசைவீழ்ந் தயரா
எக்கா லுமுறா தவிடர்க்
கடலுட்
புக்கான் மெலிவோ டுபுலம்
புறுவான்.

232

1536 உண்ணே யமதாம் உயிரே
உறவே
கண்ணே மணியே கனல்மா
முகனே
விண்ணே கிளையோ
இவண்மீள் கிலையால்
எண்ணேன் உயிர்வாழ்க்
கையையிங் கினியே.

233

1537 எந்தைக் கிளையான்
தனையிந் நகரின்
வந்துற் றதொர்தூ
தன்மலைந் திடலான்
நொந்துற் றனைமெய்

யுநுடங் கிணையால்

அந்தத் துயர்இங் ஙனமா 234
றியதோ.

1538 தேறா இகல்செய் திடுதே

வரெலாம்

மாறா மகிழ்வுற் றிடவைத்

துமனத்

தாறா இடர்என் வயின்ஆக்

கிணையால்

கூறாய் இதுவுங் குமரற்

கியல்போ.

235

1539 காரோ திமருங் குளகா

ரணனோ

சீரோ திமனோ திருமா

லவனோ

நேரோ தியவொற் றடநீ

முடிகென்

றாரோ தினரோ அதறிந்

திலனே.

1540 பொய்விட் டிடுதூ துவர்போ
 ரிடைநீ
 மெய்விட் டனையென்
 றுவிளம் பினரால்
 நெய்விட் டவயிற் படைநே
 ரலன்முன்
 கைவிட் டெனையே
 குவதுன் கடனோ. 237

1541 தூதா னவன்வா ளிதுணித்
 திடவிண்
 மீதே கினையென் றுவிளம்
 பினர்அப்
 போதே அதுணர்ந்
 துபொறுத் தனனால்
 ஏதே துபொறா தினமென்
 னுயிரே. 238

1542 ஆவா தமிழேன் அயர்வுற்

றிடவே

மூவா இளமைந் தமுடிந்
தனையே

ஓவா துமகப் பெறவோங்
குதவத்

தேய்வார் களுமுண்

239

டுகொல்இன் னமுமே.

1543 எல்லே உனைநம் புவதென்

அகல்வாய்

சொல்லே துமுரைத்

திலைதுன் புறுவேன்

கல்லே புரைநின் கவின்மார்

பதனை

வல்லே தமுவிக் கொளவந்

தருளே.

240

1544 செய்யாய் கரியாய் திருவே

சிறுவா

மெய்யா ருயிரே விடலாய்

அடல்வேற்

கையாய் அரசே களிநே

தமியேற்

241

கையா வெனைநீ

யும்அயர்த் தனையோ.

1545 என்றின் னனபன் னியிரங்

குதலும்

நன்றன் னையதோர்ந்

துநடுக் கமுறாத்

துன்றுந் துயரக் கடல்துன்

னிளளால்

அன்றந் நகர்மிக் கதமுங்

குரலே.

242

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1545

**9. மூவாயிரர் வதைப் படலம்* (1546
- 1633)**

(* நாலாநாட் பகலே மூவாயிரவர்
வதை நிகழ்ந்ததாகும்.)

1546 ஆயதோர் காலைமூ வாயிர
ரத்தொகை
மேயின மைந்தர்கள் வினவி
ஈதெலாம்
மாயிரு விசும்பினை அளாவு
மன்னவன்
கோயிலை யடைந்தனர்
குழுவொ டேகினார். 1

1547 துன்னுறு பழியெனும் சூறை
எற்றிட
இன்னலந் தெண்டிரை எறிய
வைகிய
மன்னியல் நோக்கியே
வணக்கம் செய்தெழீஇ
முன்னர்நின் றினையன
மொழிதல் மேயினார். 2

1548 உரமிகும் இலக்கரும் ஒழிந்த

எண்மரும்
பெருவிறல் மொய்ம்பனும்
பிறரும் உற்றுழி
எரிமுக னொருவனை ஏவி
னாய்அவன்
செருவினை அவரொடு
செய்ய வல்லனோ.

3

1549 வலியவர் தம்மையும்
வரம்பின் மிக்குறின்
மெலியவ ராயினும் வென்று
போவரால்
உலகினில் வழக்கமீ
துணர்ந்தி லாய்கொலோ
கலைபயில் கற்புடைக் காவல்
மன்னனே.

4

1550 ஒட்டலர் குழுவினுள் ஒரும
கன்றனை
விட்டனை மேல்வரும்
வினையம் ஓர்ந்திலை

அட்டுறு தாஃனாய் அமரில்
அங்கவன்
பட்டனன் என்றிடிற் பரிதற்
பாலையோ.

5

1551 தீமுகன் ஒருவனுக் கிரங்கித்
தேம்பலை
யாமுளம் இரணியன்
இன்னும் உற்றுளன்
தாமரை மகிழ்நனைத் தளைப
டுத்திய
கோமகன் உள்ளொரு
குறையுண் டாகுமோ.

6

1552 நண்ணல ராயினோர் நலிந்து
செற்றிடக்
கண்ணகல் தேர்பரி களிறு
தானவர்
எண்ணில மாய்ந்தவென்
றிறையும் ஆகுலம்
பண்ணலை ஐயஅப் பரிசு

1553 ஏழெனுங் கடல்வறந்
 திடினும் நின்னடி
 சூழ்தரு படைக்கொரு
 தொலைவும் இல்லையால்
 ஊழியும் அழிகுறா ஒருவ
 நீயிவண்
 பீழையின் உறுவதும்
 பெருமைப் பாலதோ.

8

1554 நின்னுவா னளவெலாம்
 நிவந்த மேருவாங்
 குன்றினோர் தினைத்துணை
 குறைந்த தன்னதால்
 துன்றுநந் தானையுள் துன்ன
 லார்பொர
 இன்றுகா றாகவே இறந்த
 சேனையே.

9

1555 சிறந்திடு தலைமையுந்
 திறலும் ஆக்கமும்

மறந்தனை யாகியே வலிய
னாகுநீ
இறந்தவர் தமைநினைந்
திரங்கற் பாலையோ
புறந்தரு கின்றதோ ரமரர்
போலவே.

10

1556 அண்டர்தம் முதல்வனை
அயனை மாயனைச்
சண்டனைப் பவனைனத்
தழலை யாரையும்
விண்டொடர் செலவினில்
விரைந்து பற்றியே
கொண்டனை கின்றனம்
குறிப்ப தாகுமேல்.

11

1557 விண்ணினை அலைக்கவும்
மேரு வெற்பொடு
மண்ணினை மறிக்கவும்
வடவை மாற்றவும்
எண்ணினை என்னினும்

யாங்கள் எந்தெநின்
உண்ணினை வின்படி
முடித்தும் ஒல்லையில்.

12

1558 பன்னுவ தென்பல பணித்தி

யாங்கள்போய்
முன்னுறு பூதரை
முரண்கொள் வீரரைப்
பின்னுறு கந்தனைப் பிறரை
ஈண்டொரு
கன்னலின் வென்றுநின்
கழல்கள் காண்டுமால்.

13

1559 என்றிவை புகறலும்

இடுக்கண் நீங்கியே
நன்றிது மைந்தர்காள் நடமின்
போர்க்கென
வன்றிறல் முதல்வனை
வணங்கிக் கைதொழா
நின்றவர் ஏவரும் நீங்கி
னாரரோ.

1560 வேறு

வன்னச் சிலைகொண்
 டனர்வான் கவசந்
 துன்னுற் றிடுவித் தனர்தூ
 ணியினை
 வென்னிற் செறிவித்
 தனர்வெவ் விரலிற்
 பொன்றுற் றிடுபுட்
 டிப்புனைந் தனரால்.

15

1561 சீர்புகுக் குறுகை படைசெங்

கைகொளாத்
 தார்புகுக் கமர்தும் பைதனைத்
 தரியா
 மார்புகுக் கலமாக் கலன்வர்க்
 கமிடாத்
 தேர்புகுக் கனர்வந் தனசே
 னைகளே.

16

1562 சங்கங் கள்முழங் கினதண்

ணுமைகோ
டெங்கெங் குமியம்
பினவேண் படகந்
துங்கங் கெழுபே ரிதுவைத்
தனவால்
அங்கங் குருமுற் றனவா
மெனவே.

17

1563 அவுணப் படையெண்
ணிலஆற் றல்மிசுங்
கவளக் கரிஎண் ணிலகா
மருசீர்
இவுளித் தொகைஎண்
ணிலவீட் டமுறா
உவணுற் றிடுதே ரும்உலப்
பிலவே.

18

1564 முழங்குற் றனபல் வியமும்
மதமாத்
தழங்குற் றனதேர் ஒலிதந்

தனவால்

அழுங்குற் றனவாம் பரியாங்

கவைகள்

விழுங்குற் றனபா

ரொடுவிண் ணிணையே.

19

1565 நீடுற் றிடுதேர் களின்நீள்

துவசம்

ஆடுற் றனதா ரில்அளித்

தொகுதி

பாடுற் றனவெங் கொடிபா

றுமிசை

கூடுற் றனகூ ளிகுனித்

தனவே.

20

1566 தொகையா னைகடம்

மொடுசூழ் கரியின்

தகையா யினதா னவர்தம்

முருவஞ்

சிகையா ரழலா யினசென்

னியெழும்

புகையா னதுவான் எழுபூ
ழியதே.

21

1567 இப்பான் மையதா கியெழுந்
துபடை

அப்பால் விரவுற் றுழிஅன்
னதுகண்

டொப்பா ருமில்சூ ரன்உகந்
தருள்கூர்

மெய்ப்பா லகர்சென்
றனர்வெய் தெனவே.

22

1568 மூவா யிரர்தா னைகள்முந்
துசெல

ஏவா மெனவெம்

மைகொடே குதலுந்

தேவா னவர்கண் டனர்சிந்

தைவெரீஇ

யாவா வெனஅஞ் சியமுங்
கினரே.

23

1569 அக்கா லையின்மூ வகையா
யிரரும்
மெய்க்கார் புவிசென்
றுவிரைந் தனபோல்
தொக்கா டல்புரிந் திடுதொல்
நிலமேற்
புக்கார் அதுகண் டனர்பூ
தர்களே.

24

1570 எதிர்கின் றனர்பூ தர்களேற்
றனரால்
முதிர்கின் றசினங்
கெழுமொய் யவுணர்
அதிர்கின் றனபே
ஈடுகள்அண் டமெலாம்
பிதிர்கின் றனநே மிபிளந்
ததுவே.

25

1571 வாள்கொண் டெறிகின்
றனர்வல் லெழுவுத்
தோள்கொண் டிடுவெங்

கதைதூண் டினரால்
தாள்கொண் டசிலைக்
கணைதாஞ் சொரிவார்
நீள்கொண் டலையன் னநிசா 26
சரரே.

1572 சூலப் படைவிட் டனர்தொல்
பரிதிக்
கோலப் படைவிட் டனர்குந்
தமுடன்
ஆலப் படைவிட் டனர்ஆ
டுகுறட்
சாலப் படைநின் றுதளர்ந்
திடவே. 27

1573 அடுகுற் றிடுசூ லமடற்
கதைகள்
தொடுகுற் றனர்நே
மிகள்தூண் டிடுவார்
விடுகுற் றனர்வெற்
பினைவெவ் வசுரர்

படுகுற் றனர்ஆர்த் தனர்பா
ரிடரே.

28

1574 வீழ்கின் றனபட் டிடும்வீ

ரருடல்

தாழ்கின் றனசெம்

புனல்சாய்ந் தனவால்

ஆழ்கின் றனவே

லையில்அங் கதன்வாய்

மூழ்கின் றனபேய்

கொடிமொய்த் தனவே.

29

1575 மறக்குஞ் சரமா யினவாம்

பரிதேர்

சிறக்கின் றனபட் டனதீ

அவுணர்

துறக்கின் றனர்ஆ

விதொலைந் திடுவார்

இறக்கின் றகணங்களுமெண்

ணிலவே.

30

1576 வேறு

காணாவது மூவாயிரர்
கனல்வெஞ்சினந் திருகிக்
கோணாகம தெனவேயடுங்
கொடும்பூதரைக் குறுகி
நீணாகம தெனவிண்டொட
நிமிர்வெஞ்சிலை குனியா
வேணார்குணத்
தொலிகொண்டர்
இதுகொல்லுரு மெனவே.

31

1577 வாங்குற்றிடு

சிலைதன்னிடை வல்லேசர
மாரி

தூங்குற்றிடு புயலாமெனச்
சொரிந்தார்சொரிந் திடலும்
ஏங்குற்றன பூதப்படை
இரிகின்றன அதுகண்
டாங்குற்றிடு கணவீரர்கள்
அவுணர்க்கெதிர் புகுந்தார்.

32

1578 தண்டத்தவர் தடந்தேரினைத்
தகர்ப்பார்சிலர் தருவின்
துண்டத்தவர்
பரிமான்தொகை
தொலைப்பார்சிலர் பாகன்
கண்டத்தலை உருளும்படி
யுதைப்பார்சிலர் கரத்தால்
அண்டத்தினில்
அவர்தேரெடுத்
தெறிவார்சிலர் அம்மா.

33

1579 எழுக்கொண்டவர்
தடமார்பினில் எறிவார்சிலர்
எரிவாய்
மழுக்கொண்டவர்
சிலையிற்றிட எறிவார்சிலர்
வரையின்
குழுக்கொண்டவர்
அனிகந்தனைக்

கொல்வார்சிலர் வார்வில்
பழுக்கொண்டிடு
கவடாமெனப் பறிப்பார்சிலர்
முறிப்பார்.

34

1580 தாவாதுயர் கணவீரர்கள்
சமர்இவ்வகை புரிய
மூவாயிர ரெனுமைந்தர்கள்
முனியாச்சிலை குனியா
ஓவாதுக முடிவெல்லையில்
உருமுச்செறி வனபோல்
தீவாயுமிழ் கனல்வாளிகள்
சொரிகின்றனர் தெரிந்தே.

35

1581 நேர்புற்றமர் புரிகின்றவர்
நெடுந்தீவடிக் கணைகள்
மார்புற்றிடத்
தடந்தோளெனும்
வரையுற்றிட முகத்தின்
சார்புற்றிடக் கரமுற்றிடத்
தாளுற்றிடச் செந்நீர்

சோர்புற்றிடத் தளர்ந்தேமனந்
துயருற்றிட நின்றார். 36

1582 கலக்கித்தட மலர்சிந்திடு
களிறாமென அடல்செய்
விலக்கற்கரு மூவாயிரர்
வில்லாண்மையும் வல்லார்
அலக்கப்படு கணவீரர்கள்
அழிகின்றது நோக்கி
இலக்கத்தரி லோராயிரர்
எரியாமெனச் செயிர்த்தார். 37

1583 குன்றேயென மிசைபோகிய
கொற்றப்புயத் தவன்முன்
சென்றேதொழு
திப்போரினைச்
சிறயேங்களுக் கருண்மோ
என்றேயுரைத்
தனாவேண்டலும்
இளையோன் அதற் கிசையா
நன்றேயமாடி செயநீவிர்கள்

நடமின்னென அகன்றா஁ர். 38

1584 விசயன்சயன் இடபன்கர
வீரன்அதி கோரன்
அசலன்அதி குணன்வாமனன்
அனந்தன்அக ளாங்கன்
வசையில்புகழ் அனகன்சத
வலிமாருதன் வருணன்
சசிகண்டகன் முதலாயிரர்
சமரின்றலை புகுந்தார். 39

1585 முந்துற்றிடும் அவர்யாவரும்
மூவாயிரர் எதிர்போய்க்
கந்தக்கட வுளைஅன்பொடு
கருத்திற்றொழு தேத்தி
மைந்துற்றிடு தங்கார்முகம்
வளையாவடி வாளி
அந்தத்தினி முகிலாமென
அவர்மேற்சொரிந் தார்த்தார். 40

1586

ஆர்க்கின்றதொர்
பொழுதத்தினில்
அவர்வில்வலி தன்னை
மூர்க்கன்தரு மறமைந்தர்கள்
மூவாயிரர் காணாக்
கூர்க்கின்றதொர்
நெடுவாளிகள்
குணிப்பில்லன பூட்டிச்
சூர்க்கொண்டல்கள்
தம்மோடமர் புரிந்தாலெனச்
சொரிந்தார்.

41

1587 மூவாயிரர் விடும்வாளிகள்
முடுகிக்கடி தேகித்
தாவாவிற் லோர்ஆயிரர்
தம்வாளியை அடுமால்
மேவார்புகழ்
விறல்மைந்தர்கள்
வெவ்வாளிகள் அவுணர்
ஏவானவை துணியும்படி

எதிர்சிந்திடும் விரைவில். 42

1588 இவ்வாறமர் புரிகின்றழ
இலக்கத்தவர் தேரைத்
தெவ்வாகிய மூவாயிரர்
சிதைவித்தனர் சரத்தால்
அவ்வாறுதெ ரிந்தேயெமர்
அவுணன்தரு மைந்தர்
கைவார்சிலை
யொடுதேரினை

அழித்தார்கணை தூண்டி. 43

1589 இலக்கத்தவர் எதிர்கின்றவர்
ஏமப்படு தேரைச்
சிலைக்கட்படு
நெடுவெங்கணை
சிந்திச்சிதை வித்தே
நிலக்கட்பட மூவாயிரர்
தொகைதன்னையும் நிறுவி
மலைக்கட்படும்
அரிபோற்புடை

வருதேரிடைப் புகுந்தார்.

44

1590 சிலைபோய்க்கட

விச்சென்றிடு தேர்போயடல்

செய்யும்

கொலைபோயனி

கம்போயுளங்

கொள்ளும்பெரு மிதத்தின்

நிலைபோய்வெகு

ளுற்றேபுவி நின்றோர்தமைப்

பிணித்த

வலைபோகிய மானேயென

வளைத்தார்வய மைந்தர்.

45

1591 வேறு

பொலம்படு தேரொடு

பொன்ற வன்மைபோய்த்

தலம்படும் அவுணர்கள்

தளர்தல் மேயினார்

இலம்படை வந்துழ ஈதல்

சான்றவர்

குலம்படு துயரொடு
குறையும் தன்மைபோல். 46

1592 பறித்தனர் வரைகளைப்
பழும ரம்பல
முறித்தனர் வியர்ப்புறு
மொய்ம்பர் தம்மிசைச்
செறித்தனர் அண்டமும்
திசையும் ஞாலமும்
மறைத்தனர் அமரரும்
மருட்கை எய்தினார். 47

1593 தெவ்வரை யாகிய சிறார்கள்
தொன்மரங்
கைவரை வீசலுங் கணைகள்
தூண்டியே
இவ்வரை யெனுங்கணத்
திறுத்து வீட்டினார்
ஐவரை வென்றிகொள்
அனிக வீரரே. 48

1594 அட்டடல் கொண்டிடும்
அவுணர் இவ்வகை
விட்டன கிரியெலாங்
கணையின் வீட்டியே
நெட்டழற் பகழிகள் நிறத்தின்
மூழ்குறத்
தொட்டனர் உறுப்பெலாந் 49
துளைத்தல் மேயினார்.

1595 துளைத்திடு கின்றுழிச் சோரி
சாய்ந்திட
விளைத்தனர் ஒருசிலர்
இரிந்திட் டார்சிலர்
களைத்தனர் ஒருசிலர்
கனன்று நின்றுபோர்
விளைத்தனர் ஒருசிலர்
பிறங்கல் வீசுவார். 50

1596 தேவரை வென்றுளார் சிலவர்
மால்வரைக்
காவலர் தேரினைக் கரங்க

ளாலெடா

மேவரும் புணரியுள் வீசி

யார்த்தனர்

ஓவென அமரர்கள் புலம்பி

யோடவே.

51

1597 நீசர்கள் ஒருசிலர் நேமி

சென்றிட

வீசிய தேரினும் விரைவின்

நீங்குறாக்

காசினிப் பாலராய்க் கார்மு

கம்வளைஇ

ஆசுக மழைசொரிந் தார்த்துப்

பொங்கினார்.

52

1598 மீண்டிடு பொருநர்கள் விசிக

மாமழை

தூண்டிட அவுணர்கள்

தொகையிற் பற்பலர்

காண்டலும் வடவையின்

கணத்திற் சீறியே

ஆண்டெதிர் புகுந்தனர்

53

அசனி ஆர்ப்பினாஃர்.

1599 மறத்தொடு மருத்தின
மரங்கொள் கொம்பரை
இறுத்திடு தன்மைபோல்
எந்தை பின்வரு
திறத்தவர் சிலைகளைச்
செங்கை வன்மையாற்
பறித்தனர் முறித்தனர்
படியில் வீசினார்.

54

1600 பற்றலர் கொடுமரம் பறித்துச்
சிந்துழிச்
செற்றமொ டெம்பிரான்
சேனை வீரர்கள்
மற்றவ ரும்பதை பதைப்ப
மாண்கையால்
எற்றினர் அனையரும்
இடியிற் றாக்கினார்.

1601 பரவிய உவரியும் பாலின்
 வேலையுந்
 திரைகளை எதிரெதிர் சிதறி
 யார்த்தெழீஇப்
 பொருதிற மேயெனப்
 பொருவில் மற்றொழில்
 இருதிற வயவரும் மிகலி
 ஆற்றினார்.

56

1602 கொடுந்தொழி லாரொடு
 கொற்ற வீரர்கள்
 அடைந்தனர் இவ்வகை
 யாண்மைப் போரினைத்
 தொடர்ந்துநின் நியற்றியே
 தொல்லை வன்மைபோய்
 உடைந்தனர் விசயன்அங்
 கொருவன் அன்றியே.

57

1603 இசையுறு தமரெலாம் இரிந்து

போதலும்
விசயனே யெனப்படும் வீரன்
சீறியே
வசையுறும் அவுணர்கோன்
மகாரைக் கூற்றுவன்
திசையுறு நகரிடைச் செலுத்து
வேனென்றான். 58

1604 வேணியின் மதியுடை
விமலன் நல்கியே
வேணுறு வரிசிலை ஈறி
லாதது
தூணியி னிடையுறத் துன்னிற்
றன்னதைப்
பாணியில் எடுத்தனன்
சமரியில் பாணியான். 59

1605 கரதலத் தெடுத்திடு கார்மு
கந்தனை
விரைவொடு கோட்டியே
விசயன் என்பவன்

ஒருதனி மாருதத் தோடிச்
சூழ்வுறாச்
சரமழை பொழிந்தனன்
அவுணர் தங்கள்மேல்.

60

1606 கரங்களை அறுத்தனன்
கழல்கள் ஈர்ந்தனன்
உரங்களை அறுத்தனன்
உயர்திண் டோளொடு
சிரங்களை அறுத்தனன்
சிலரைக் கானிடை
மரங்களை அறுத்திடும்
வண்ண மென்னவே.

61

1607 அற்றன உறுப்பெலாம்
அணுகித் தம்மில்வந்
துற்றன கூடிய வுணர்வும்
ஆவியும்
மற்றவர் எழுந்தனர் வாகை
வீரன்மேல்

பொற்றைக ளாயின

62

பொழிந்து போர்செய்தார்.

1608 தலையொடு கரங்களும்

தாளுந் தோள்களும்

மெலிவொடு துணிந்தவர்

மீட்டுங் கூடனர்

அலர்தரு பங்கயத் தண்ணல்

தன்னிடை

வலிதவர் பெற்றிடு வரத்தின்

தன்மையால்.

63

1609 கண்டமும் மொய்ம்பருங்

கழலும் வாளியால்

துண்டம தாயினர் தொக்கு

மேயினார்

சண்டவெங் கால்பொரத்

தணந்து சிந்திய

தெண்டிரை நெடும்புனல்

மீட்டும் சேர்தல்போல்.

64

1610 பன்னரும் திறலினான் பகழி
பாய்தொறும்
மன்னவன் மைந்தர்கள்
மாண்டு தோன்றுவார்
மின்னது வந்துழி விளிந்து
வெவ்விருள்
தொன்னிலை எய்தியே 65
தொடர்ந்து தோன்றல்போல்.

1611 கையொடு சென்னியும்
கழலும் மார்பமும்
கொய்யமுன்
தொன்மைபோல் கூட
மைந்தர்கள்
ஒய்யென எழுந்தனர் உலகில்
தேர்வுறில்
செய்யுறு தவத்தினும்
சிறப்புண் டாங்கொலோ. 66

1612 கண்டனன் விசயனாங்
காளை ஆவிபோய்த்

துண்டம தாகியே துஞ்சி
னாஃ௨௫௭ழீஇ
மண்டமர் புரிவது மனத்தின்
விம்மிதம்
கொண்டனன் பொருதிறல்
குறைந்து நின்றனன்.

67

1613 அகத்திடை விம்மிதம்
அடைந்து நின்றுளான்
திகைத்தனன் வரங்கொல்இச்
செய்கை என்றனன்
புகைத்தென உயிர்த்தனன்
பொங்கு கின்றனன்
நகைத்தனன் இவர்செயல்
நன்று நன்றெனா.

68

1614 தொட்டிடு பகழியால்
துணிந்து போரிடைப்
பட்டவர் எழுந்தனர் பகழி
பின்னரும்

விட்டிடின் ஆவதென் மேவ
லார்தமை

அட்டிடல் இன்றெனக் கரிது 69
போலுமால்.

1615 அன்னவர் தமையடல் அரிய
தாமெனில்
ஒன்னலர் படையொடும்
ஒன்றிச் சுற்றியே
பன்னெடு நாளமர் பயின்று
நிற்பினும்
என்னுயிர் கொள்வது
மெளதன் றாலரோ.

70

1616 வென்றிலன் இவர்தமை
வென்றி லேன்எனில்
சென்றெதிர் மாற்றலர்
செருவில் வன்மைபோய்ப்
பொன்றுதல் பெற்றிலன்
பொதுவ னோர்மகன்

கொன்றிடும் உலவையின் 71
கொள்கை யாயினேன்.

1617 பற்றலர் தங்களைப் படுப்பன்
யானெனா
வெற்றிகொள் வானென
விளம்பி வந்தயான்
செற்றில னாகியே சிலையுங்
கையுமாய்க்
கொற்றவ னோடுபோய்க்
கூட லாகுமோ. 72

1618 மாற்றலர் வரத்தினர் மாயப்
பான்மையர்
ஆற்றவும் வலியரென்
றறைந்து மீள்வனேல்
தோற்றனன் என்றெமர்
துறப்பர் அன்றியும்
போற்றலர் விடுவர்கொல்
புறந்தந் தேகவும். 73

1619 பித்தரின் மயங்கிலன்
உணர்வும் பெற்றுளேன்
எய்த்திலன் வலியொடும்
இன்னும் நின்றனன்
வைத்திலன் புகழினை
வசையொன் றெய்துவேன்
செத்திலன் இருந்தனன் 74
செயலற் றேனென்றான்.

1620 விண்டினை மாறுகொள்
விசயன் இவ்வகை
அண்டரும் துன்புகொண்
டகத்தி லுன்னுழி
உண்டொரு செய்கையான்
உய்யு மாறெனக்
கண்டனன் துயர்க்கடல்
கடக்கும் பெற்றியான். 75

1621 ஆறுமா முகப்பிரான் அன்றி
இவ்விடை
வேறொரு துணையிலை

மெய்மை ஈதெனத்
தேறினன் அவனடி சிந்தை
செய்தனன்
மாறிழி அருவிநீர் வழியும்
கண்ணினான்.

76

1622 அண்ணலங் குமரனை
அகத்துட் கொண்டுழி
எண்ணிய எண்ணியாங்
கெவர்க்கும் நல்குவோன்
விண்ணிடை ஒல்லையின்
விசய நென்பவன்
கண்ணிடைத் தோன்றியே
கழறல் மேயினான்.

77

1623 வேறு
கேளிது விசய ஒன்னார்
கிளையினை முடிப்பான்
உன்னித்
தாளொடு முடியுங் கையும்
தடிந்தனை தடிந்த தெல்லாம்

மீளவும் தோன்றிற் றன்றே
மேவலர் பெற்ற தோராய்
நீளமர் வயமின் றாகி
நின்றனை தளரேல் நெஞ்சம். 78

1624 ஏற்றபல் படைகள் தம்மால்
இவர்தமைப் பன்னாள் நின்று
வீற்றுவீற் றடுவை யேனும்
விளிகிலர் ஒருங்கு வல்லே
ஆற்றல்சேர் படையொன்
றுய்க்கின் அனைவரும்
முடிவர் ஈது
நாற்றலை யுடையோன்
தொன்னாள் நல்கிய வரம
தென்றான். 79

1625 என்றிவை உரைத்து வள்ளல்
இம்பரை அளித்தோன்
சென்னி
ஒன்றினை வாங்கி ஏனோர்
உளமயல் அகற்றும் எந்தை

வென்றிகொள் படையை
நல்கி விசயனுக் களித்து
மேவாஈ

பொன்றிட இதனை இன்னே
விடுகெனப் புகன்று
போனான்.

80

1626 தேர்ந்தனன் முருகன்

வாய்மை சிறந்தனன்
மகிழ்ச்சி உள்ளங்

கூர்ந்தனன் ஞமலி யூர்தி
கொற்றவெம் படையை
வாங்கி

ஆர்ந்தநல் லன்பில் பூசை
ஆற்றினன் அதனை
யெல்லாம்

ஓர்ந்தனன் அவுணர் தம்முள்
ஒருவன் உன்மத்தன்
என்போன்.

81

1627 ஈண்டிவன் நமர்கள் எல்லாம்
இசைவரப் படைய
தொன்றால்
மாண்டிட அடுவான் போலும்
மற்றதன் முன்னர் மாயம்
பூண்டிடு படையால்
இன்னோற் சிறுதியைப் புரிவ
னென்னா
ஆண்டுதன் னுளத்தில்
உன்னி அவுணனப் படையை
விட்டான்.

82

1628 மாயவள் படையை முன்னம்
விடுதலும் வள்ளல் நோக்கித்
தீயுமிழ் கின்ற காரி
திண்படை செலுத்தச் சென்று
பாயிருள் பரந்து நேரும்
படையினைத் தடிந்து
முப்பால்

ஆயிரர் தமையுஞ்
சுற்றிஅடல் செய்து மீண்ட
தன்றே.

83

1629 ஒருகணப் பொழுதின்
முன்னர் ஓராயிர முப்பா
லோருஞ்
செருநிலத் தவிந்தா ரன்ன
செய்கையை விசயன் காணா
முருகனைப் பரவி நின்றான்
முழுமதி தன்னைக் கண்ட
பொருதிரைப் புணரி யென்ன
ஆர்த்தனர் பூத ரெல்லாம்.

84

1630 ஏழுமும் அவுணர் தானை
இறந்திடா தெஞ்சிற்
றெல்லாம்
காமரு திசைகள் முற்றும்
கதுமென விரிந்து போன
மாமலர் பொழிந்தார்

விண்ணோர் மற்றிவை
அனைத்தும் நாடிக்
கோமகன் முன்பு சென்றார் 85
குரைகழல் அவுணர் தூதர்.

1631 வெய்யவன் பகைவன் தாதை
வியன்கழல் பணிந்து தூதர்
ஐயநின் மைந்தர் முப்பா
லாயிரர் தம்மை யெல்லாம்
ஒய்யென இலக்கர் தம்முள்
ஒருவனே முடித்தான் ஈது
பொய்யல சரத மென்னப்
பொருக்கெனப் புலம்பி
வீழ்ந்தான். 86

1632 வீழ்ந்தனன் பதைத்துச்
சோர்ந்து வெய்துயிர்த்
தசைந்து விம்மிப்
போழ்ந்திட நிலத்தைக்
கையாற் புடைத்தனன்

புரண்டு வெற்பில்
தாழ்ந்திடு மருவி யென்ன
இழிபுனல் தாரை பொங்கச்
சூழ்ந்தார் அரற்ற மன்னன்
துன்பமேல் துன்பம்
வைத்தான்.

87

1633 அன்னதோ ரெல்லை மைந்தர்
அனைவரும் முடிந்த தோரா
மன்னவன் இசைமை நீங்கி
மாயிருந் தவிசில் தப்பி
இன்னலின் மறிந்த தென்ன
இரவியங் கடவுள் மேல்பால்
பொன்னெடுங் கிரியின்
எய்தி ஒளியிலன் புணரி
வீழ்ந்தான்.

88

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1633

10. தருமகோபன் வதைப் படலம்* (1634 - 1713)

(* நாலாநாள் இரவு தருமகோபன்
வதை நிகழ்ந்ததாகும்.)

1634 முடிவுறு புதல்வரை முன்னி
முன்னியே
இடரினை உழந்திடும்
இறைவன் தன்முனம்
படியறு நல்லறப் பகைஞன்
போந்திடா
அடிமுறை பணிந்துநின்
றறைதல் மேயினான். 1

1635 மன்னவர் மன்னநீ மனத்தில்
இவ்வகை
இன்னல்செய் தாற்றவும்
இரங்கு வாயெனில்
துன்னலர் மகிழுவாஓ சுரர்கள்
யாவரும்

நன்னகை செய்குவர் நமரும்
வெள்குவாஃ.

2

1636 முந்துறு மாற்றலர்
முனைவெம் போரிடைத்
தந்தையர் விளியினுந்
தமர்கண் மாயினும்
மைந்தர்கள் விளியினும் மான
வீரர்கள்
சிந்தைகொள் வன்மையிற்
சிறிதுந் தீர்வரோ.

3

1637 ஏற்றிகல் புரிந்திடும் எமரை
வெளவிய
கூற்றுளன் தொன்மைபோற்
படைத்துக் கூட்டுவான்
நாற்றிசை முகனுளன் நாமு
ளோம்நம
தாற்றலும் இருந்துள
அயர்வும் வேண்டுமோ.

4

1638 அந்தமில் வெறுக்கையும்
அழிவில் ஆயுளும்
நந்தலில் வன்மையும்
நடாத்தும் ஆணையும்
இந்திர ஞாலமும் இருக்க
எந்தைநீ
புந்தியில் அமரர்போற்
புலம்ப லாகுமோ.

5

1639 விண்ணவர் சிறையினை
விடாது வைத்திடக்
கண்ணிய விரதமுங் கழிந்த
மானமும்
நண்ணலர் தங்களை நலியுந்
தன்மையும்
எண்ணலை இடையறா
திடுக்கண் போற்றுமோ.

6

1640 மாற்றல ராகிய அமரர்
மானவர்
கோற்றொடி மடந்தையர்

குழவிப் பாலகர்
ஆற்றிடு துயருனக் காவ
தன்றெனாத்
தேற்றினன் அமைச்சருள்
தீமை மிக்குளான்.

7

1641 வேறு

ஆற்றிடு தருமம் நீத்த
அமைச்சன்வந் தினைய
வாற்றால்
தேற்றிடு கின்ற காலைச்
சிறிதுதன் அவலம் நீத்துக்
கூற்றென யானே சென்று
கூடலர் தொகையை
விண்மேல்
ஏற்றுவ னென்று சீறி
அவுணர்கோன் எழுந்து
சென்றான்.

8

1642 சென்றிடு மன்னர் மன்னன்

சேவடி முறையிற் றாழ
இன்றிவண் இருத்தி யானும்
அனிகமும் இன்னே யேகி
வன்றிறற் பகைஞர் தம்மை
வளைத்துவல் விரைந்து சாடி
வென்றியுற் றிடுவ னென்ன
வேண்டினன் அமைச்சர்
மேலோன்.

9

1643 அறந்தவிர் அமைச்சன்
வேண்ட அவுணர்கள்
முதல்வன் மீண்டு
சிறந்திடு மடங்க லாற்றுஞ்
செம்பொன்செய் பீட மேவி
உறைந்தனன் அனைய காலை
ஒல்லையில் விடைகொண்
டேகிப்
புறந்தனில் வந்து வல்லே
போர்ப்பெருங் கோலங்
கொண்டான்.

10

1644 போதகத் தரசு தம்முட் புண்டரீ
கப்பேர் பெற்ற
மாதிரக் களிற்றை அன்னோன்
வல்லையிற் கொணர்த்தி
ரென்னாத்
தூதுவர்க் குரைத்த லோடுந்
துண்ணென அனைய ரோடி
மேதகு நிகளம் நீக்கி
விடுத்துமுன் னுய்த்து
நின்றார்.

11

1645 புந்தியிற் குறிப்பிற் செல்லும்
புண்டரீ கப்பேர் பெற்ற
தந்தியந் தலைவன் மீது
தருமத்தை வெகுளும்
வெய்யோன்
அந்தமில் படைக ளேந்தி
அமைச்சர்கள் பலருஞ் சூழ
இந்திரன் இவன்கொ லென்ன

ஏறினன் எழிலி போல்வான். 12

1646 அறைந்தன படகம் பேரி
ஆர்த்தன விரலை தீபஞ்
செறிந்தன கரிதேர் வாசி
தெழித்தன அவுணர் தானை
நிறைந்தன பதாகை ஈட்டம்
நெருங்கிய கவிகை வானம்
மறைந்தன எழுந்த பூழி
மாதிரம் இருண்ட அன்றே. 13

1647 எண்ணிலா வெளடீள மாவும்
இபங்களும் இவுளித் தேரும்
வெண்ணிலா எயிற்றுச்
செங்கண் வீரரும் புடையிற்
சுற்றப்
புண்ணுலா முகத்துப்
பேழ்வாய்ப் புண்டரீ கத்தை
யூர்ந்தே
அண்ணல்மா நகரம் நீங்கிப்
போயினன் அறத்தை

1648 அண்டாடமற் றிதனை நோக்கி
 அம்மவோ அறத்தை நீத்த
 கண்டகன் சிலையொன்
 றேந்தி மாதிரக் களிறு
 தன்னுள்
 புண்டரீ கத்தை ஊர்ந்து
 பொருமெனில் இவனை
 யாற்றல்
 கொண்டிடல் அரிதாம் என்ன
 இரங்கினர் குலைந்த
 மெய்யார்.

15

1649 ஆவணம் அனந்தம் நீங்கி
 அனிகமும் தானு மேகி
 முவிரு முகத்து வள்ளல்
 முமுதருள் பெற்ற சேனை
 காவலன் வெகுண்டு நின்ற
 களத்திடை அணுக லோடும்

மேவலர் எதிர்ந்தார் என்னா
வியன்கழற் பூதர் ஆர்த்தார்.

16

1650 பொற்றைக ளேந்தி ஆர்க்கும்
பூதரை இலக்கர் தம்மைச்
சுற்றுறு துணையி னோரைத்
தொல்லைநாள் நகரஞ் செற்ற
கொற்றவன் தன்னை
அன்னோர் வலியினைக்
கொடியோன் நோக்கி
இற்றது கொல்லோ நந்தம்
வாழ்க்கையென் றிரங்கிச்
சொல்வான்.

17

1651 வேறு

படைஞுகர்க ளாயினோர்
பரவித் தன்மிசை
இகல்செய வருவரேல்
இரங்கி ஏங்குதல்
மிசுபழி இங்கிது வினவின்

மானவாஃ

நகைசெய்வர் பொருவதே
நன்று போலுமால்.

18

1651 எச்சமில் சேனையும் படையும்

ஈண்டிய

கைச்சிலை இருந்தது கரியும்

ஒன்றுள

தச்சுறு கின்றதென் ஆவ

தாசுமால்

பொச்சையர் கடன்நனி

பொருமல் கொள்வதே.

19

1653 வெல்லினும் செறுநர்முன்

வெரிக தீயினும்

அல்லது விளியினு மாக

யானினி

மல்லலம் படையொடு மாற்ற

லார்மிசைச்

செல்லுவ தன்றியே இரங்கல்

சீரிதோ.

20

1654வேறு

கண்ணூறு படையை நோக்கிக்
கருத்திடைக் கவலை எய்தி
எண்ணிநின் றயர்தல் வீரர்
இயற்கைய தாமோ பின்னர்
நண்ணிய வாறு நண்ண
நானினித் தளரேன் என்னாத்
துண்ணெனத் தேறிச்
சென்றான் சூரனுக் கமைச்சன்
ஆனோன்.

21

1655 இங்கிது பொழுது தன்னில்
எங்கணும் இருட்டு ழாஞ்சூழ்
கங்குலும் பகலும் மாலைக்
காலமும் கலந்த தென்ன
அங்கவன் தானை வெளடளத்
தவுணரும் பூதர் தாமும்
பொங்கொலிக் கடல்போல்
ஆர்த்துப் பொள்ளென

அமரின் ஏற்றார்.

22

1656 வேறு

தலைப்பட எழுக்களில்
தண்டில் தாக்கினார்
இலக்குற நேமிகள் கணிச்சி
ஏவினார்

மலைக்குவை எறிந்தனர்
மரங்கள் வீசினார்
சிலைத்தனர் வயிர்துடி
செறிவெம் பூதரே.

23

1657 வில்லுமிழ் சரத்தினில்

வேலில் வாளினில்
கல்லினில் நாஞ்சிலில்
கழுமுள் ஆயதில்
வல்லையந் தனில்உடை
வாளில் வச்சிரச்

செல்லினின் நுதிகெழு திகிரி
நேமியில்.

24

1658 தண்டினில் தோமரம் தன்னில்
சங்கினில்
பிண்டிபா லத்தினில் ஆற்றப்
பீடுமேல்
கொண்டதோர் எழுவினில்
பிறவில் கொட்புறா
அண்டரும் அவுணரும்
அணிந்து போர்செய்தார். 25

1659 அயர்ப்புறு தானவர்
அமைச்சர் யாவரும்
வியர்ப்பினில் வந்திடு
வெங்கண் வீரரும்
வயப்பெரும் சிலையினை
வணக்கி வாளிதூய்ப்
புயற்படு பெயலெனப்
பொழிந்து போர்செய்தார். 26

1660 பெய்வதொத் தெங்கணும்
பெரிதும் வீழ்தலால்

உய்வதெத் தன்மையென்
றுலகம் அச்சுற
இவ்வகைத் திறத்தினர்
இரண்டு சாரினும்
தெய்வதப் படைகளும்
மரபில் சிந்தினார்.

27

1661 மாய்ந்தனர் பூதரும் வரம்பில்
தானவர்
சாய்ந்தனர் கரங்களும்
தலையும் சிந்தினர்
வீந்தன கரிபாடி விளிந்த
தேர்நிரை
பாய்ந்தன செம்புனல் பரந்த
கூளியே.

28

1662 நொந்தனர் இலக்கரும்
நோன்மை நீங்கினார்
முந்துறும் அமைச்சர்போடி
முயன்று நின்றனர்

அந்திலவ் வேலையில்
அதனை நோக்கியே
வெந்திறல் வெய்யவன்
வெகுண்டு சென்றனன்.

29

1663 இடித்தென உரப்பினன்
இமைப்பில் எய்திமுன்
வடித்திடு சிலையினை
வாங்கித் தானவர்
முடித்தலை பனித்திட
முழுதும் யாக்கைகள்
பொடித்தென வழுத்தினன்
புங்க வாளியே.

30

1664 நீண்டதோர் சிலீமுகம் நெடிது
மேலவன்
தூண்டிய காலையில் துணிந்த
கையினர்
வீண்டிடு தலையினர் விளிந்த
மெய்யினர்

மாண்டனர் அமைச்சர்கள் 31
வறந்த தானையே.

1665 துறக்கம தலைத்திடு
தொலைவில் தானவர்
மறுக்கமுற் றசைந்தனர் வந்து
போர்செய
விறற்படு சாரதர் வெகுண்டு
மேற்செலா
இறப்புறு வரைபல எடுத்து
வீசினார்.

32

1666 வீசிய வேலையில் வெதும்பி
விம்மியே
மாசுறு தானவர் வாகை
சிந்தியே
ஆசறு போனகத் தட்டில்
சூடுறு
பூசைய தாமென உடைந்து
போயினார்.

33

1667 இடைந்தனர் ஆகியே
அவுணர் யாவரும்
உடைந்தனர் போதலும்
உலப்பில் பூதர்கள்
படர்ந்தனர் தெழித்தனர்
பையுள் மாலையில்
தொர்ந்தனர் பற்றினர்
தொலைத்தல் மேயினார். 34

1668 கண்டனன் ஆங்கவை
அறத்தைக் காய்பவன்
புண்டிகழ்ந் தனையகட் பூதர்
மேற்செலா
விண்டொடர் பெருந்தனு
வாங்கி வெவ்வுயிர்
உண்டிடு சரந்தெரீஇ
உலப்பின் றேவினான். 35

1669 ஏவிய நோன்கணை யாவும்
ஏற்றெழு
தீவிழிப் பூதர்பால் சேறல்

இந்திரன்
வாவிய ஓர்திகள் வாரி
நேமியில்
தூவிய துள்ளியின் தோற்றம்
போன்றதே.

36

1670 கைச்சிலை உகைத்திடு
கணைகள் யாவையும்
நச்சென விடுத்தலும் நடுங்கிப்
பூதர்கள்
அச்சுற மெலிந்தனர் அமரர்
கோமகன்
வச்சிரம் எய்திய வரைகள்
மானவே.

37

1671 வேறு
வானவர்கள் கோமகன்
வயக்களிறி தென்னத்
தானவர்கள் போற்றுதரு
மப்பகைஞன் ஊர்ந்த

ஆனையது பூதர்தமை
அங்கைகொடு வாரி
ஊனொடுயிர் சிந்திட
உடற்றியதை அன்றே.

38

1672 கோடதொரு நான்குகொடு
குத்தியது தாளின்
ஊடுறமி தித்தவண்
உழக்கியது வாலால்
பாடுற எறிந்தது பனைக்கைய
துகொண்டே
வீடுறமுன் எற்றியது
வீரர்படை தன்னை.

39

1673 மாறகலும் வெங்கரியிவ்
வாறடல்செய் காலை
வீறுகெழு சாரதர்கள்
வெற்புமிசை வீசி
ஊறுசெய அங்கதின்
உலப்பில்கணை ஓச்சி

நாறுநடு வார்தொகையின்
நண்ணினர்கள் வீராடி. 40

1674 காயமுழு தொன்றிய
கணக்கில்படை யாவும்
மூயதவ ளக்களிறு
முற்றுமெழு சோரி
பாயவணை கிற்பது
பணிக்குழுவு கவ்வச்
சேயபணி சுற்றமறை
திங்கள்படர்ந் தென்ன. 41

1675 வெந்திறல்கொள் புண்டரிக
வேழமிது தன்மை
நொந்ததெனி னுந்தனது
நோன்மையழி யாதாய்
முந்தியிடு சேனையை
முருக்கவது நோக்கித்
தந்திநிரை சாரதர் தமைத்தடித
லுற்ற. 42

1676 கண்டைகெழு தாரினொலி
கல்லென விரைப்ப
அண்டமுடைந் தென்னநனி
ஆர்த்தவுணன் ஊரும்
புண்டரிக வெங்களிறு
போர்த்தொழல் இயற்ற
உண்டைகெழு பூதநிரை
ஒய்யென உடைந்த.

43

1677 தண்டமுடை கின்றசெயல்
தன்னைவிறல் வெய்யோன்
கண்டனன் அழன்றுதன
கார்முகம தொன்று
கொண்டனன் எடுத்தது
குனித்தழலின் வாளி
அண்டர்பகை யூர்தியின்
அடைச்சிநனி ஆர்த்தான்.

44

1678 ஆர்த்தடரும் வேலையில்
அடற்களிறும் அங்கோர்

மூர்த்தமயர் வுற்றது
முனிந்தவுணர் கோமான்
பார்த்திறையின் நூறுகணை
பாலமிசை ஓச்சத்
தேர்த்துலவு சோரியொடு
தேர்மிசை இருந்தான்.

45

1679 இருந்ததிற லோன்மிசையொ
ரெஃகமது வாங்கி
விரைந்துதரு மப்பகை
விடுத்திடலும் நோக்கி
மருந்தெனமுன் வந்துதிறல்
வாசவன்அவ் வைவேல்
முரிந்துதுணி யாகவொர்
முரட்கணை தொடுத்தான்.

46

1680 மத்தகய மன்னதிறல் வாசவன்
விரைந்தே
பொத்திரம தொன்றுகொடு
போரயில் முருக்கிக்

குத்திரம தொன்றவுணர்
கூவிவெருக் கொள்ள
அத்திரமென் மாரிகொட
வன்றனை மறைத்தான்.

47

1681 மறைத்தலும் மறப்பகைஞன்
வாளிமழை தூவிக்
குறைத்தனன்
அளப்பில்கணை ஏனவை
குழீஇப்போய்ச்
செறுத்தவன தாகமிசை
சென்றுசெருக் கின்றி
விறற்கவச நக்குபு
விளிந்துபுடை வீழ்ந்த.

48

1682 வேறு
மீண்ட வேலையின் வெய்ய
சூழ்ச்சியோன்
மாண்டு ளானென வாகை
வீரன்மேல்
பூண்ட யங்குறு பொன்னந்

தண்டமொன்
நீண்ட வீசினான் யாரும்
அஞ்சவே.

49

1683 எழுவின் நீள்கதை
இமைப்பில் சென்றவன்
பழுவின் மார்பகம் பட்ட
வேலையின்
விழும நோய்யுடி விம்மி
னானரோ
வழுவை மேலையோன்
வயத்தின் மேவவே.

50

1684 கருத்தில் நல்லறங் காய்ந்த
வன்செயல்
தெரித்து நின்றிடும்
திறல்கொள் வாகினான்
உருத்து நோக்கியே உரையும்
தன்னுளக்
கருத்தும் பிற்படக் கடிது

1685 நின்னில் ஐயநின் நேர
லன்புயந்
தன்னை யாத்துநிற் றருவம்
யாமெனப்
பன்னு மானவர் பெளவம்
நீத்தொராய்
முன்னு தானவர் முதல்வன்
நேர்புக.

52

1686 எதிஈ லாமையால் யாரும்
அஞ்சவே
அதிரு நோன்கழல் ஆடல்
மொய்ம்பனை
மதியில் தானவன் மழைகள்
மின்குழுச்
சிதறி யென்னத்தீச் சிந்த
நோக்கினான்.

53

1687 நோக்கி நீகொலோ நோன்மை
யோடெனைத்
தாக்கு மாறுவந் தனையை
யானுனை
யாக்கை சிந்திய அமைந்து
நின்றனன்
காக்க வல்லையேல் காத்திநீ
யென்றான்.

54

1688 மொழியும் ஆடல்சேர்
மொய்ம்பன் கேட்டிது
விழுமி தாரினும் வெற்றி
பெற்றனன்
அழிவ னேநினக் காடல்
கொளவன்யான்
கழியை நீந்துதல் கடலில்
பாடதோ.

55

1689 மற்றுன் வன்மையும்

மதர்ப்பும் ந்தன்பெருங்
கொற்ற மானதும் வரத்தின்
கொள்கையம்
இற்றை வைகலே ஈறு
செய்வன்நீ
கற்ற போரினைக் கடிது
செய்கென.

56

1690 வேறு

கானக்களி வரிபம்பிய
கமழ்தார்புனை அகலம்
வானக்கிறை தனதூர்திகள்
மரபோடுசென் றிசைக்கும்
தீனக்குர லெனநாணொலி
திசையெங்கணும் செல்லக்
கூனற்சிலை
தனையொல்லையில்
தருமப்பகை குளித்தான்.

57

1691 மற்கொண்டிடும்

மிடல்மொய்ம்புள
மதியில்லவன் ஒருபால்
எற்கொண்டேழு
களிற்றின்மிசைச்
சிலைவாங்கினன் இருத்தல்
கற்கொண்டதொர்
வெளடீளிக்கிரி மிசைகாணிய
கணைதூய்
விற்கொண்டொரு
பசுங்கார்முகில் மேவுற்றென
லாமால்.

58

1692 அதுவன்றியும் அவனுந்திய
அடுவெங்களி றலர்தண்
கதிரின்குழு முழுதொன்றுபு
ககனந்தனில் எழுசெம்
மதியந்தன
தொருபங்கையொர்
வயவெம்பணி நுகரப்
புதிதொண்பிறை

யதுவொன்றிடை புகநின்றது
பொருவும்.

59

1693 முந்தேயவன்
எடுக்கின்றதொர்
முரண்வெஞ்சிலை குனியாக்
கந்தேயென
நிமிர்தோளுடைக்
கடுஞ்சூழ்ச்சியன் ஒழுகும்
செந்தேனுறழ் குணத்திற்சரம்
செலுத்தாத்திறன் மொயம்பற்
கந்தேயுமெய்
வெளயின்றென
அவனைக்கரந் தார்த்தான்.

60

1694 கரக்கின்றவன் விடுவாளிகள்
கந்தன்படை ஞன்மெய்
அரக்குன்றுபட்
டயின்மாய்ந்தவை
அயல்வீழந்தன கண்டான்

இரக்கின்றவர்க் குதவான்கரந்
தேற்காத்திரு வினர்பால்
பரக்கும்பொரு
ளுகுத்தன்னதிற்
பயன்பெற்றிலன் எனவே.

61

1695 அயில்சிந்திட

முரண்வெங்கணை
அயல்வீழ்தலும் அடுபோர்
முயலுந்திறல்
கெழுமொய்ம்பினன்
முனிந்தெகமொன் றெடுத்துப்
புயலன்னதொர் வடிவத்தவன்
பூணாருநெஞ் செறியச்
செயலன்னது கண்டாங்கெதிர்
தீவாளிகள் உய்த்தான்.

62

1696 உய்க்குஞ்சுடர் வடிவாளிகள்
ஒருங்கேதவ முருக்கி
மைக்கொண்டலை

நிகர்மேனியன்
மனந்துண்ணென அணுகி
மெய்க்கொண்டதொர்
நெடுஞ்சாலிகை விளியும்படி
வீட்டிப்

புக்குள்ளுற மூழ்கித்தனி
புறம்போந்தது விரைவில்.

63

1697 புறம்போதலும் இகல்மந்திரி

பொருமிப்புக்கை உயிர்த்து
நிறம்போகிய செந்நீரொடு
நினைகின்றி லன்இருப்ப
மறம்போகிய தனிவெங்கரி
மகிணன்செய லோரா
அறம்போகிய

மனத்தான்றனை அடவுற்றதை
யன்றே.

64

1698 முந்துற்றிடு கரிதிண்டிறல்
மொய்ம்பன்னி ரதத்தைத்
தந்தத்தொகை கொடுதாக்குபு

சமரத்திடை இட்ட
கந்தொத்ததொ
ரெழுவொன்றது
கைக்கொண்டவன் வலவன்
சிந்தப்புடைத் ததுகாண்டலுஞ்
செந்தீயெனக் கனன்றான். 65

1699 வையந்தன தீறாதலும்
வறிதேயயல் பாயா
மெய்யங்கைய
தொன்றாலவன்மேல்வந்திடும்
வேழக்
கையங்குறப் பற்றாக்கடங்
கலுமுங்கவுண் மோதி
ஒய்யென்றெடுத்
தப்பாலையின் உலகம்புக
உய்த்தான். 66

1700 எறிந்தானெடுத் ததுகாலையில்
இபம்விண்ணிடை யேகிப்

பிறிந்தாகவம்
இயற்றெல்லையில்
பெயர்காலையின அமைச்சன்
அறிந்தான்கயம்
இழந்தேன்கொலென்
றயராவத னோடு
மறிந்தான்புனை
கலந்தன்னொடு மணிமாமுடி
சிந்த.

67

1701 வீழ்கின்றதொர் களிறாற்றவும்
வெருவிப்பதை பதைத்து
மாழ்கின்றது புடைபோகிய
மதியில்லவன் எழுந்தே
காழ்கொண்டதொர்
கதையொன்றுதன்
கைக்கொண்டிரத் தெறியத்
தாழ்கொண்டதொர்
கரத்திற்கடுத் தலைகொண்டது

1702 வலிகொண்டதொர்

தனித்தண்டது மடிவாதலும்
மற்றோர்

குலிசந்தனை விடவாங்கெதிர்

குறுகக்கரம் பற்றிப்

புலிகண்டதொர்

கலைமானெதிர் புக்காலென

அவுணர்

தலைவன்றனை

அடல்மொய்ம்பினன்

தடமார்பிடைப் புடைத்தான்.

1703 முளாவுருத் தறைகின்றுழி

முதலற்றிடு தருப்போல்

வாளாபுவி மிசைவீழதலும்

வயமிக்கவன் ஒருகால்

தாளாலுதைத்

தனன்அத்துணை தருமப்பகை

வீழ்ந்தான்

கேளாகிய அவுணப்படை

கெட்டோடிய தன்றே.

70

1704 வேறு

விழுந்தயர் புண்டரீக

வெங்கரி உயிர்த்து மெல்ல

எழுந்தது தரும கோபன்

இறந்தபா டதனை நோக்கி

அழுந்திடும் இன்னல்

வேலைக் ககன்கரை

கிடைத்தா லென்னத்

தொழுந்திறல் வீரவாகுத்

தலைவனை நேர்ந்து

சொல்லும்.

71

1705 செய்யலை வெகுளி எந்தாய்

சிறியனை அருளிக்

கேண்மோ

பொய்யென நினையல் வாழி

புண்டரீ கப்பேர் உள்ளேன்
வையகம் போற்றுஞ் சீரேன்
மாதிரங் காவல் கொண்டேன்
கையனித் தரும கோபன்
கடுஞ்சிறைப் பட்டேன்
பன்னாள்.

72

1706 வன்றளை மூழ்கும் தீயென்
மதியிலா அமைச்சற் போற்றி
இன்றுகா றூர்தியானேன்
ஏவின பலவும் செய்தேன்
ஒன்றுநான் மறுத்த துண்டேல்
உயிர்குடித் தூணும்வல்லே
தின்றிடு மென்றே அஞ்சித்
திரிநதனன் செயல்வே
றில்லேன்.

73

1707 எட்டுள திசையில் வைகும்
அரக்கர்தன் இகழ்ந்தா ரென்று
மட்டறு வெகுளி வீங்கி

மற்றெனை உர்ந்து
தொன்னாள்
கிட்டினன் அவரை யெல்லாங்
கிளையொடு முடித்தோன்
தன்னை
அட்டனை நீயே யல்லால்
அவனையார் அடுதற்
பாலாஃ.

74

1708 புந்தியில் அறத்தைக் காயும்
புரைநெறி அமைச்சன்
தன்னை
வந்துநீ அடுத லாலே
வானவர் கவலை தீர்ந்தார்
உய்ந்தனன் சிறந்தேன் எற்கும்
ஊதியம் இதன்மேல்
உண்டோ
முந்துறு தளையின் நீங்கி
முத்திபெற் றாரை ஒத்தேன்.

75

1709 தீதுகொள் பவத்தின் நீரால்
அவுணர்தஞ் சிறையிற்
புக்கேன்
மாதவஞ் செய்தேன்
கொல்லோ மற்றுனை எதிரப்
பெற்றேன்
ஆதலின் உய்ந்தேன் என்றன்
ஆசையை அளிக்கு மாற்றாற்
போதுவன் தமிழன் என்று
தொழுதது புண்டரீகம்.

76

1710 புண்டரீ கத்தின் வாய்மை
பொருக்கென வினவு வீரன்
அண்டரும் உவகை பொங்க
அகலுதி இருக்கைக் கென்ன
விண்டொடர் நெறியிற்
சென்றாங் கவுணர்க்கு
வெருவ லின்றிப்
பண்டமர் திசையின் நண்ணிப்

1711 மாதிரங் காவல் பூண்ட
மதக்கறிற் றரசு செல்ல
ஆதியில் அறத்தைக் காயும்
அழிதகன் இறுதி நோக்கிப்
பூதர்கள் ஆர்த்து வீரன்
புயவலி புகழ்த லுற்றார்
தூதுவர் அதுகண் டோடிச்
சூரனைத் தொழுது
சொல்வார்.

1712 தண்டக முதல்வ கேண்மோ
தானையும் தானு மேகி
மண்டமாடி புரிந்து வீர
வாகுவால் அமைச்சன்
மாய்ந்தான்
உண்டையும் அழித லுற்ற
உங்குவன் ஊர்ந்து சென்ற
புண்டரீ கப்பேர் பெற்ற

1713வேறு

பழுது டைத்திறன் மந்திரி
பட்டசொல் வினவி
முழுது சுற்றிய இன்னலம்
புணரியின் மூழ்கி
அழுது யிர்த்துமெய்
யுயிர்பதை பதைத்திட
அங்கண்
எழுது சித்திரம்
பாவைபோல்போல்
உணாவுபோய் இருந்தான்.

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1713

11. பானுகோபன் வதைப் படம்*
(1714 - 1922)

(* ஐந்தாநாள் பானுகோபன் வதை
நிகழ்ந்ததாகும்.)

1714 எள்ளல் செய்தெனைப்
பற்றியே சிறையகத் திட்ட
கள்வன் இப்பகல்
முடிந்திடும் அன்னது
காண்பான்
பொள்ளெ னப்படர்
வேன்எனப் புந்திகொண்
டவன்போல்
ஒளடள ழற்கதிர் வீசியே
இரவிவந் துதித்தான். 1

1715 சுருதி நீங்கிய
அவுணர்கோன் இந்திறந்
துயரம்
பெரிதும் எய்தியே
இருந்துழக் கண்டனர்
பெயர்ந்து
குருதி நோக்குடை ஒற்றரில்

ஒருசிலர் குறுகிப்
பரிதி தன்பகை அடிபணிந்
தினையன பகர்வார்.

2

1716 முன்ன மாயமாப்
படைக்கலந் தூண்டியே
மொய்ம்பு
பன்னி ரண்டுளான்
தூதனைப் படையொடும்
படுத்துத்
தொன்னெ டுங்கடல்
இட்டனை இட்டதைச்
சுரர்கள்
அன்ன காலையே
விளம்பினர் அறுமுகத்
தவற்கே.

3

1717 வெங்கண் மால்கரிக்
கிளையவன் ஆங்கது

வினவிச்
செங்கை வேலினை
ஆயிடை இருந்தனன்
செலுத்த
அங்க தொல்லையின்
மூவிரு புணரிகள் அகன்று
பொங்கு தூயநீர் அளக்கரின்
நடுவுபுக் கதுவே. 4

1718 புக்க வேலையின் மாயமாப
பெரும்படை புறந்தந்
தக்க ணந்தொலை வெய்திய
தயர்வுயிர்த் தறிந்து
தொக்க பாரிடர் யாவரும்
வீரர்தந் தொகையும்
மிக்க திண்டிறல் வாகுவும்
எழுந்திவண் மீண்டார். 6

1719 ஆண்டவ் வெல்லைவந்
திறுத்திடும் வேற்படை

அருளி
மீண்டு கந்தவேள்
இருந்துழிப் போந்தது
விரைவால்
ஈண்டிம் மாநகர் கூற்றியே
செறுநர்கள் இகலின்
மூண்டு போர்செய்வான்
புரீசையுட் புகுந்தனர்
முரணால்.

6

1720 அரண முற்றுளார் இந்நகர்
அலைத்தலும் அவற்றைத்
தரணி காவலன் வினவியே
தன்னயல் நின்ற
இரணி யன்றனைக்
கனல்முகத் தண்ணலை
ஏனை
முரணில் மக்களை
அமைச்சனை விடுத்தனன்
முறையால்.

7

1721 ஆன காலையில் வந்துவந்
தடுசமர் ஆற்றி
மான வேற்பற்படைப்
பண்ணவன் தூதனால்
மற்றை
ஏனை யோர்களால் முத்திற
வீரர்கள் இறந்தார்
மீன மாய்க்கடல் புகுந்தனன்
இரணியன் வெருவி. 8

1722 மன்னர் ன்னவன்
இவையெலாம் வினவியே
மனத்தில்
உன்ன ருந்துயர் வேலைபுக்
காற்றலா துழந்தான்
இந்ந கர்ப்படை யாவையும்
வறந்தன இன்னும்
துன்ன லார்இவண்
நின்றனர் என்றிவை
சொற்றார். 9

1723 சொற்ற வாசகம் வினவலுஞ்
சூரியன் பகைஞன்
இற்ற வேகொலாம்
நம்பெரும் வாழ்க்கையென்
றிரங்கிச்
செற்ற மோடுதன்
பெதிரெதிர் மலைந்திடச்
செங்கேழ்ப்
பொற்றை யன்னதன்
இருக்கையை ஒருவினன் 10
போந்தான்.

1724 போந்து கோநகர்
அணுகியே துன்பொடு
புணர்ந்த
வேந்தன் மாமலர் அடிகளை
உச்சியின் மிலைச்சி
ஆந்த ரங்கமாம்
அளியொடு முந்துநின்
றவுணாடி

ஏந்தல் இம்மொழி
கேண்மியா நன்கென
இசைப்பான்.

11

1725 மாயை தந்ததொல்
படையினால் செறுநரை
மயக்கித்
தூய நீர்க்கடல் இட்டனன்
சுரரது புகல
ஆய காலையில்
வேல்விடுத் தவர்தமை
மீட்ட
சேயை வெல்வது
கனவினும் இல்லையால்
தெரியின்.

12

1726 தெரிந்த மற்றுனக்
குரைப்பதென் முற்பகற்
செவ்வேல்
பொருந்து கைத்தலத்
தாறுமா முகனொடு

பொருது
வருந்தி வன்படை
ஆற்றலும் இழந்தனை
வறிதாய்
இரிந்து மற்றிவண்
வருதலால் உய்ந்தனை
எந்தாய்.

13

1727 ஏற்ற தோர்சிலை
இழந்தனை மானமும்
இன்றித்
தோற்று வந்தனை
தொல்வரத் தியற்கையும்
தொலைந்தாய்
சீற்ற முற்றிலன் முருகவேள்
அவன்சினஞ் செய்யின்
ஆற்று மோவெலா
அண்டமும் புவனங்கள்
அனைத்தும்.

14

1728 ஆர ணன்தனை

உலகொடும் உண்டுமுன்
னளித்த

கார ணன்தனி ஆழியைக்
களத்திடை அணிந்த

தார கன்தனை நெடியமால்
வரையொடு தடிந்த

வீர வீரனை யாவரே

வன்மையால் வெல்வார்.

15

1729 புல்லி தாகிய விலங்கினைப்

படுப்பவர் புதலுள்

வல்லி யந்தனக் குண்டியாய்

மாய்ந்திடுங் கதைபோல்

எல்லை யில்பகல் அமரரை

அலைத்திடும் யாமும்

தொல்லை நாள்வலி

சிந்தியே குமரனால்

தொந்தோம்.

16

1730 கோட லுஞ்சனைக்

குவளையுங் குளவியுங்

குரவும்

ஏட லர்ந்திடு நீபமும்

புனைந்திடும் இளையோன்

பாட லந்திறல்

உரைப்பதென் ஆங்கவன்

பணித்த

ஆட லம்புயத் தண்ணலை 17

வெல்வதும் அரிதால்.

1731 நெடிது பற்பகல் செல்லினும்

நிரம்புவ தொன்றை

இடைவி டாமலே

முயன்றுபெற் றிடுகின்ற

தியற்கை

உடல்வ ருத்தியும்

தங்களால் முடிவுறா

தொன்றை

முடிவு மீதெனக் கொள்வது

கயவர்தம் முறையே.

18

1732 ஆற்றல் ந்தரை இழந்தனை

நால்வகை அனிகத்

தேற்றம் அற்றனை

என்னுடன் ஒருவன்நீ

இருந்தாய்

மேற்றி கழந்தநின்

குலத்தினை வேரொடு

வீட்டக்

கூற்றம் வந்ததும்

உணர்கிலை இகலைமேற்

கொண்டாய்.

19

1733 வெஞ்ச மஞ்செய வல்லவர்

கிடைத்திடின மிகவும்

நெஞ்ச கந்தளிர்ப்

பெய்துவன் நோலர் சமருக்

கஞ்சி னேன்என்று கருதலை

அரசநீ இன்னும்

உஞ்சு வைகுதி

யோவெனும் ஆசையால்
உரைத்தேன்.

20

1734 உறுதி ஒன்றினி
மொழிகுவன் தொன்னகர்
உள்ளார்
சிறைவி டுக்குதி நம்மிடைச்
செற்றம தகற்றி
அறுமு கத்தவன் வந்துழி
மீண்டிடும் அதற்பின்
இறுதி யில்பகல்
நிலைக்குநின் பெருவளம்
என்றான்.

21

1735 வெம்பு தொல்கதிர்
வெகுண்டவன்
உரைத்தசொல் வினவித்
தும்பை யந்தொடை
மிலைச்சிய மணிமுடி
துளக்கி
மொய்ம்பும் ஆகமுங்

குலுங்கிட முறுவலித்
துயிர்த்து
நம்பி மந்திரச் சூழ்ச்சிநன்
றாலென நவில்வான்.

22

1736 வேறு

என்னிவை உரைத்தாய்
மைந்த இன்றியான் எளிய
னாகிப்
பொன்னுல குள்ள தேவர்
புலம்புகொள் சிறையை
நீக்கின்
மன்னவர் மன்னன் என்றே
யாரெனை மதிக்கற் பாலார்
அன்னதும் அன்றி நீங்கா
வசையுமொன் றடையு
மாதோ.

23

1737 கூனொடு வெதிரே பங்கு
குருடுபே ஞுமை யானோர்

ஊமை தடைந்த புன்மை
யாக்கையோ டொழியும்
அம்மா

மானம தழிந்து தொல்லை
வலியிழந் துலகில் வைகுல்
ஏனையர் வசையில் மாற்றம்
எழுமையும் அகல்வ
துண்டோ.

24

1738 தேவரும் மலர்மே

லோனுஞ் செங்கண்மால்
முதலா வுள்ள
ஏவரும் ஆணை போற்ற
இருந்தர சியற்றல் உற்றேன்
மூவரின் முதலா முக்கண்
மூர்த்திதன் வரங்கொண்
டுள்ளேன்
மேவலர் சிறையை இன்று
விடுவனோ விறலி
லார்போல்.

1739 பேரெழில் இளமை ஆற்றல்
 பெறலரும் வெறுக்கை வீரம்
 நேரறு சுற்றம் யாக்கை
 யாவையும் நிலைய வன்றே
 சீரெனப் பட்ட தன்றோ
 நிற்பது செறுநர் போரில்
 ஆருயிர் விடினும் வானோர்
 அருஞ்சிறை விடுவ
 துண்டோ.

1740 இறந்திட வரினும் அல்லால்
 இடுக்கணொன் றுறினுந்
 தம்பால்
 பிறந்திடு மானந் தன்னை
 விடுவரோ பெரிய ரானோர்
 சிறந்திடும் இரண்டு நாளைச்
 செல்வத்தை விரும்பி
 யானும்

துறந்திடேன் பிடித்த
கொள்கை சூரனென்
றொருபேர் பெற்றேன்.

27

1741 இன்னுமோர் ஊழி காலம்
இருக்கினும் இறப்ப
தல்லால்
பின்னுமிங் கமர்வ
துண்டோ பிறந்தவர்
இறக்கை திண்ணம்
மின்னெனும் வாழ்க்கை
வேண்டி விண்ணவர்க்
கஞ்சி இந்த
மன்னுயிர் சுமக்கி
லேன்யான் மாயவன்
றனையும் வென்றேன்.

28

1742 அஞ்சினை போலும் மைந்த
அளியநின் இருக்கை
போகித்
துஞ்சுதி துஞ்ச வில்லா

வரத்தினேன் தொலைவ
தில்லை

நெஞ்சிடை இரங்கி யாதும்
நினையலை நேர லார்மேல்
வெஞ்சமர் புரியப்
போவேன் என்றனன்
வெகுளி மேலான்.

29

1743 இவ்வகை தாதை கூற
இரவிதன் பகைஞன் கேளா
உய்வகை இல்லை போலும்
உணர்ந்திலன் உரைத்த
தொன்று
மெய்வகை விதியை யாரே
வென்றவர் வினையிற்
கேற்ற
செய்வகை செய்வேன்
என்னாச் சிந்தைசெய்
தினைய சொல்வான்.

30

1744 அறிவொரு சிறிதும்

இல்லேன் அடியனேன்
மொழிந்த தீமை
இறையதும் உள்ளங்
கொள்ளா தெந்தைநீ
பொறுத்தி கண்டாய்
சிறியதோர் பசுவப் பாலர்
தீமொழி புகன்றா ரேனும்
முறுவல்செய் திடுவ தன்றி
முனிவரோ மூலப்பின்
மேலோர்.

31

1745 அத்தநீ வெகுளல் நம்மூர்
அலைத்திடுங் கணங்கள்
தம்மை
வித்தக வன்மை சான்ற
விறற்புய னோடும் அட்டுன்
சித்தமும் மகிழு மாறு
செய்குவன் விடுத்தி
யென்னாக்
கைத்தலம் முகிழ்த்துத்

தீயோன் கழலிணி பணிதல்
செய்தான்.

32

1746 பணிந்திடு கின்ற காலைப்
பதுமைதன் கேள்வன்
செற்றந்
தணிந்தனன் உவகை
பெற்றான் தனயநின்
உள்ளம் போர்மேல்
துணிந்தது போலும்
நன்றால் துன்னலார் தம்மை
வெல்வான்
அணிந்திடு தானை யோடும்
அகலுதி ஐய என்றான்.

33

1747 தொடையசை காமர்
பொற்றோட் சூரிது புகல
மைந்தன்
விடையது பெற்று மீண்டு
மேதகு துயரி னோடு
கடிதுதன் கோயில் புக்குக்

கடவுளர் பலருந் தந்த
அடல்நெடும் படைக
ளெல்ஈம் ஆய்ந்தனன்
எடுத்தான் அன்றே.

34

1748 மையுறு தடங்கண் மாதர்
வனமுனை திளைக்கு
மார்பின்
மெய்யுறை யொன்று வீக்கி
விரல்மிசைப் புட்டில்
சேர்த்திக்
கையுற ஒருவில் லேந்திக்
கைப்புடை கட்டி வாளி
செய்யுறும் ஆவ நாழி
பின்னுற வீக்கி யாத்தான்.

35

1749 சேமமா யுள்ள எண்ணில்
படைகளுந் தேருஞ் சுற்றத்
தாமநீள் கவிகை வேந்தன்
தனிமகன் கடையிற் சென்று
காமர்கூழ் கனக வையம்

ஒன்றின்மேற் கடிது புக்கான்
ஏமமால் வரையின் உம்பர்
எழிலியே றணைந்த
தேபோல்.

36

1750 மற்றது காலை தன்னில்
வாம்பரி நிரையுந் தேருங்
கொற்றவெங் களிறும் வீரர்
குழாங்களுங் குணிப்பில்
வெளடளஞ்
சுற்றின இயங்கள் முற்றுந்
துவைத்தன துவச கோடி
செற்றின இரவி செல்லுந்
தேயம தடைத்த அன்றே.

37

1751 தேரிடைப் புகுந்து
நின்றோன் இப்பெருஞ்
சேனை வெளடளம்
பாரிடைக் கொண்டு நின்ற
புணரியிற் பாங்கர் சூழ்ச்

சூரிடைக் கொண்ட அன்புந்
துயரமும் உளத்தை
யுண்ணப்
போருடைத் திசையை
நோக்கிப் பொள்ளெனப்
போதல் உற்றான்.

38

1752 வேறு

மாவாழ் தெருவு
பலகோடிகள் வல்லை நீங்கி
மேவார் பொருத
களத்தெல்லை விரைந்து
நண்ணி
மூவா யிரரும் பிறரும்முடி
வான நோக்கி
யாவா வெனவே
இரங்கிக்கலுழ்ந் தல்லல்
செய்வான்.

39

1753 தாளாண்மை மிக்க

அசுரன்மகன் தாங்கல்
செல்லா
நீளா குலத்தின்
அழிகின்றதன் நெஞ்சு
தேற்றிக்
கேளா஁ தொகைமேற்
பெருஞ்சீற்றங் கிளர்ந்து
செல்லச்
சூளால் இனைய
தொருவாசகஞ் சொல்லல்
உற்றான்.

40

1754 மாசாத்தர் அன்ன

வயப்பூதரை மாய வாட்டித்
தேசார்க்கும் வேலோற்
கிளையோனைச் செகுத்தி
டேனேல்
காசாற் பொலியும்
அகல்அல்குலின் காமம்
வெ·கி

வேசாக்கள் பின்செல்
வறியானில் விளங்க
யானே.

41

1755 என்னா ஒருசூள் இசையா
அவனேக லோடும்
அன்னான வரவு
தனைநோக்கி அவுணர்
தங்கள்
மன்னாகும் நின்ற
மகனாகும் மலைவ தற்குப்
பின்னார் வருவார்
எனப்பூதர்கள் பேச லுற்றார்.

42

1756 பேசுற்ற காலை
அவுணப்படை பேர்ந்து
சென்றாங்
காசற்ற பூதப்
படைதம்மெதிர் ஆர்த்து
நேரப்

பூசற் பறைகள் இயம்புற்றன
பூமி பொங்கி
மாசற்ற வானைத்
திசையோடு மறைந்த
தன்றே.

43

1757 ஆர்த்ததர் கிடைத்தார்
அடற்பூதர் அடுக்கல் மாரி
தூர்த்தார் படைகள்
சொரிந்தார் மரந்தூவ
லுற்றார்
பார்த்தார் அவுணர்
எழுநாஞ்சில் பரசு தண்டஞ்
சீர்த்தா கியவில்
லுமிழ்வாளி செலுத்தி
விட்டார்.

44

1758 வேறு
பொங்கு வன்மைகொள்
பூதரும், வெங்கொ
டுந்தொழல் வினையரும்

இங்கிவ் வாறெதிர் ஏற்றிடா,
அங்கண் வெஞ்சமர்
ஆற்றினார்.

45

1759 அரிய ஒண்பகல்

அல்லொடே, பொருது
பாடிமிசை புக்கபோல்
இருதி றத்தரும் இகலியே,
விரவு பூசல் விளைத்தனர்.

46

1760 உரங்கொள் பாரிடர்

உய்த்திடு, மரங்கள்
குன்றுகள் மாண்டிட
நெருங்கி நேர்ந்த நிசாசரர்,
சரங்கள் கொண்டு
தடிந்தனர்.

47

1761 விற்கொள் அம்பினை

வேலினை, எற்கொள்
நாஞ்சில் எழுக்கதை
வர்க்க மானதை வன்கணர்,

கற்க ளாற்றுுகள் கண்டனர். 48

1762 சிவந்த பங்கிகொள்
சென்னிகள், நிவந்த
மொய்ம்பு நிலத்துகக்
கவிழ்ந்து ருண்டு
களத்திடை, அவிந்த பூதம்
அனந்தமே. 49

1763 நெஞ்சம் மொய்ம்பும்
நெடும்பதஞ், செஞ்செ
வித்தலை சிந்தியே
எஞ்சு தானவர்
எண்ணிலாஃ, துஞ்சி
னார்பழி துஞ்சவே. 50

1764 பாய்ந்த வாசிகள் பாரிடங்,
காய்ந்த யானைகள் காசினி
ஏய்ந்த தேர்களி யாவையும்,
மாய்ந்து பாரின் மறிந்தவே. 51

1765 சோரி தூங்கிய
தொல்பிணம், மேரு

விண்ணை விழுங்கின
காரி யூர்தி கருங்கொடி, ஓரி
கங்கம் உலாயவே. 52

1766 இந்த வாறிரு பாலரும்,
வந்து நேர்ந்து மலைந்திடப்
புந்தி நோவறு பூதர்தம்,
முந்து தூசி முரிந்ததே. 53

1767 தாமும் ஒன்னலர்
தாக்கலால், நீள்கொ
டிப்படை நெக்கிடக்
கூழை நின்றிடு கூளிகள்,
ஆழி யென்ன அடுத்தவே. 54

1768 புடைநி ரம்பிய பூதர்வந்,
திரைவி டாதெதிர் ஏற்றிடா
அடலின் மேதகும்
அவுணமாக், கடலை நின்று
கலக்கினார். 55

1769 ஒடிந்த தேர்கள் உலந்துபார்,
கிடந்த யானை கிளர்ந்தமா

மடிந்த தானவர் மாப்படை,
தடிந்து லாயினாஃ சாரதர்.

56

1770வேறு

அதிரும் கழல்சேர் அவுணப்
படைகள்

முதிரும் குறளெற் றமுடிந்
திடலும்

எதிருளு சமரத் திடையெய்
தியதோர்

கதிரின் பகையங் கதுகண்
டனனே.

57

1771 சிந்தாய் வருமிச் சிலசா

ரதரே

நந்தா னையெலாம் நலிகின்
றனரோ

அந்தா இனிதென் றடுதேர்
கடவா

வந்தான் விரைவால்

இமையோர் மறுக.

58

1772 கடிதாய் வருகா லொடுகா

ரெழிலி

படிமே லுறவே படர்கின்

றதுபோல்

கொடிதா கியவிற் குனியா

முனியா

வடிவா ளிகள்தூய்

அவுணன் வரலும்.

59

1773 வண்டார் தெரியல்

வலியோன் வரவைத்

தண்டா தமர்செய் திடுசா

ரதர்கள்

கண்டார் எதிரே கடிதே

நடவா

அண்டார் தொகைஅச்

சுறஆர்த் தனரே.

60

1774 தருவுங் கதையுந் தருசூ

லமுமால்

வரையுங் கொழுவும்
மழுவும் எழுவுஞ்
சொரிகின் றனர்பல் வளனுந்
தொலையா
எரியின் மிசையே இடுமந்
தணர்போல்.

61

1775 தொடுகின் றகழல் தொருசா
ரதர்கள்
விடுவின் றவெலாம
மிசைவந் திடலும்
அடுகின் றசினத் தவுணன்
தழலில்
படுகின் றசரம் பலதூண்
டினனே.

61

1776 பணிபட டகனற் படைதூண்
டுதலும்
திணிபட் டகணத் திறலோர்
வரைகள்

அணிபட் டதருக் குலமா
தியெலாம்
துணிபட் டனவே துகள்பட்
டனவே.

63

1777 கல்லும் தருவும் கதையும்
பிறவும்
சொல்லும் திறலும்
துகன்பட் டிடலும்
வெல்லும் தருவன் மிகுசா
ரதர்மேல்
செல்லும் படிவெங்
கணைசிந் தினனே.

64

1778 சிந்துற் றிடுசெங்
கனல்வெங் கணைகள்
பொந்துற் றிடுகின் றபுயங்
கமென
வந்துற் றுடன்முற் றும்வருத்
துதலால்
நொந்துற் றனர்அற்

றனர்நோன் மையெலாம் 65

1779 விடுகின் றகனற்

கணைவெந் திறலோர்

உடலம் புழைசெய் திடவுற்

றனரால்

படரும் குறியோன் கதைபு

றுளையா

அடுதொல் கிரவுஞ் சமதா

மெனவே.

66

1780 தெரிசூற் றகனற் கணைசென்

றுபுகப்

பொருகொற் றமகற் றியபூ

தர்மிசைப்

பெருசூற் றதுசோ ரிபெருங்

கருவிண்

டுருசூற் றிடுசெம்

பொழுகும் படிபோல்.

67

1781 கதிரும் கனல்வெங்

கணைசா ரதர்மெய்

புதைகின் றுழிசெம்
புனல்வந் தெழுவ
உதிரம் பிறவுற் றிடுதீ
யுறவால்
எதிர்வந் தவைதன்
னிடனுய்ப் பதுபோல்.

68

1782 விடமெய்க் கணைமா
ரிகள்தம் மிசையே
படவெய்த் தனர்சிந்
தைபதைத் திடுவார்
கடவுட் கதிரைக் கனலும்
கொடியோற்
குடைவுற் றனரால் உறுபூ
தரெலாம்.

69

1783 வேறு
நிலைய ழிந்து நெடுங்கடல்
பாரிடம்
தொலைய முன்னம்

தொலைந்திடு தானவர்
வலிதெ ரிந்து வயம்புனை
தானவர்

தலைவன் முன்வந்து
சார்ந்தனர் என்பவே.

70

1784 ஆய காலை அழிந்துவெம்

பூதர்கள்

போய வாறும் புரையறு

சூர்தரு

சேய வன்திறல் செய்கையும்

நோக்கினான்

காயும் வெவ்வெரி கான்றிடு

கண்ணினான்.

71

1785 மலைக்கு லக்கொடி

வாமத்தன் மைந்தராம்

இலக்க வீரருள் ஏனைய

மைந்தருள்

தலைக்கண் நின்ற

சயங்கெழு மொய்ம்பினான்

விலக்கில் தேரொடும்
வெய்தென ஏகினான்.

72

1786 ஆதி தந்த அறுமுகத்
தெம்பிரான்
பாத முன்னிப் பரவிக்
கடிதுபோய்
மேத குங்கதிர் வெம்பகை
தானையாம்
ஓத முட்கக் குனித்தனன்
ஓர்சிலை.

73

1787 காமர் மொய்ம்பினன்
கைத்தனுக் கோட்டலும்
தாமு னிந்து தருவர்தந்
தானைகள்
தோம ரங்கதை சூலம்வை
வாளிவேல்
நேமி யாதி நெருக்குற
வீசினார்.

74

1788 வீசு கின்ற வியன்படை

மாய்ந்துகத்

தேசு லாவு திறலுடை

மொய்ம்பினான்

ஓசை கொண்டதன் சாபம்

உமிழ்ந்தென

ஆசு கங்கள் அளப்பில

75

தூண்டினான்.

1789 தூண்டும் வாளி துணிபடச்

செய்தலும்

மாண்டு போயின மற்றவர்

வெம்படை

ஈண்டு தானவர் யாரும்

மறைந்திட

மீண்டும் வார்கணை

வீசினன் வீரனே.

76

1790 கற்றை வார்சடைக் கண்ணுத

லோன்சுதன்

கொற்ற வில்லுமிழ்
கூர்ங்கணை விட்டன
பற்ற லார்மெய் படுதலும்
அன்னவர்க்
கிற்ற தாள்முடி தோள்புயம்
யாவுமே.

77

1791 ஆர ழிந்தன ஆழி

அழிந்தன
தேர ழிந்தன திண்பரி
கைமுகக்
கார ழிந்த கடுந்தொழில்
தானவர்
போர ழிந்த புகுந்த
சோரியே.

78

1792 மற்ற வெல்லை வலியநந்

தானைகள்
இற்ற வேகொல்
இவன்சிலை யாலெனாச்
செற்ற நீரொடு செங்கதிர்

மாற்றலன்
ஒற்று தேர்வல வற்கிவை
ஓதுவான்.

79

1793 அடுத்து நம்படை

அட்டவன் முன்னுற
விடுத்தி தேரை வலவனை
வெய்தென
வடித்த விஞ்சையன்
வன்மையின் அன்னதேர்
நடத்தி யார்த்தனன் நாகர்
நடுங்கவே.

80

1794 மாண்ட கொள்கை

அவுணன் வலவன்முன்
தூண்டு தேர்மிசைத்
துண்ணென நண்ணியே
பூண்ட தன்சிலை கோட்டிப்
பொருளுசினம்
மூண்டு மேலவன் முன்னிது
கூறுவான்.

81

1795 எஞ்ச லின்றிய என்பெருந்
தானைகள்
துஞ்சும் வண்ணந்
தொலைத்தனை நீயினி
உஞ்சு போகரி துன்றனை
அட்டிட
வஞ்சி னங்கொடு வந்தனன்
யானென்றான்.

82

1796 என்ற லோடும் இருந்திறன்
மொய்ம்பினான்
பொன்று வோரையும்
போர்த்தொழில் செய்துபின்
வென்று ளோரையும்
விண்ணவர் காண்குவர்
நின்று தாழ்க்கலை நேருதி
போர்க்கென்றான்.

83

1797 விளைத்த சீற்றத்து
வெந்திறற் சூர்மகன்

வளைத்த வில்லிடை
வார்களை ஆயிரந்
தளைத்த பூந்தொடை
வாகையன் தன்னுரந்
துளைத்தி டும்படி பூட்டுபு 84
தூண்டினான்.

1798 ஆக மூழ்கி அடற்களை
போழ்ந்துபின்
ஏக வென்றும் இளையவன்
பின்னவன்
சோக மோடுதன்
தொல்சிலை வாங்கியே
நாகர் போற்றிட
நாணொலிக் கொண்டனன். 85

1799 நாணொ லிக்கொடு
நஞ்சழல் கான்றெனத்
தூணி யுற்ற சுடுசரம்
ஆயிரம்
வேணு யுய்த்து

விரைவினில் தூண்டினான்
ஏணு டைக்கொடி
யோன்புயத் தெய்தவே.

86

1800 ஆயி ரங்கணை அம்புயம்
மூழ்கலும்
நோயு ழந்துள நொந்து
நொடிப்பினில்
தீய வன்மகன் செஞ்சரம்
நூற்றினால்
தூய வன்வில் துணிபடுத்
தானரோ.

87

1801 திண்டி றற்புயன் செஞ்சிலை
இற்றிட
அண்டர் அஞ்சினர்
அன்னவன் ஓரயில்
கொண்டு ருத்துக்
கொடுந்தொழிற் சூர்மகன்
முண்ட நெற்றியின்

மொய்ம்புடன் வீசினான். 88

1802 வீச வெம்படை வெய்யவற்

சீறிய

நீசன் மாண்டகு நெற்றியுட்

சேறலும்

மாசில் வான்மிசை

வந்தெழு செக்கர்போல்

ஆசில் செம்புனல் ஆறெனச்

சென்றதே.

89

1803 சென்ற காலையில் தீயவன்

ஓரிறை

நின்று தேரின் நினைவில

னாகியே

பின்றை முன்னுணர்

வெய்தப் பெருந்தகை

ஒன்றொர் வெஞ்சிலை

ஒல்லையில் வாங்கினான். 90

1804 வாங்கி வாயுவின்

மாப்படை தூண்டலும்
ஆங்கவ் வெய்யனும்
அப்படை யேவியே
தாங்கி வன்மை தணித்தலுந்
தாவிலோன்
தீங்க னற்படை உய்த்தனன் 91
சீறியே.

1805 மாரி யன்னகை மன்னவர்
கோமகன்
ஆர ழற்படை அவ்வழி
தூண்டலும்
வீர வாகு விடுத்திடு
தீப்படை
போரி யற்றிப் பொருக்கென
மீண்டதே.

92

1806 சுடுக னற்பஆஆ
போந்திடச் சூர்மகன்
கடிது பின்னுங் கதிர்ப்படை

தானெடா
அடுதி அன்னவன்
ஆவியை நீயெனா
விடுத லோடும் விரைந்தது 93
சென்றதே.

1807 விரைந்து சென்றதை
வீரமொய்ம் புள்ளவன்
தெரிந்து சேணிடைச்
செங்கதி ரோன்படை
துரந்து நீக்கலுஞ் சூர்மகன்
பங்கயத்
திருந்த வன்படை ஏவினன்
என்பவே. 94

1808 தேன்மு கத்துத் திருமல
ரோன்படை
வான்மு கத்து வருதலும்
ஆங்கவன்
ஊன்மு கப்படை
ஒய்யெனத் தூண்டினான்

நான்மு கத்தன் அடற்கண்
நாயகன்.

95

1809 தூண்டு வேதன்

படைக்கலஞ் சூர்மகன்
ஆண்டு தொட்ட படையை
அகற்றியே
மீண்டு வந்திட வெய்யவன்
வீரன்மேல்
நீண்ட மாயன் நெடும்படை
வீசினான்.

96

1810 வீசும் அப்படை தன்னை

விலக்கினான்
கேச வன்படை யால்கிளர்
மொய்ம்புடை
மாசில் கேள்வியன் மற்றது
நோக்கியே
நீசன் மாகன் உள்ளம்
நினைகுவான்.

97

1811 தொட்ட தொட்ட படைகள்

தொலைவுற
விட்ட னன்படை மேலினி
யாவையும்
அட்டு நல்கும் அரன்படை
தூண்டுதறின்
ஒட்ட லன்கரத் துண்டது
கண்டதே.

98

1812 ஆத லாரியான் அப்படை
தூண்டிடல்
ஊதி யத்தை யுடைத்தன்று
மாயையால்
ஏதி லானை இனியடல்
செய்வதே
நீதி யென்று நினைந்தனன்
நேரலன்.

99

1813 விஞ்சை மமய வியன்முது
மந்திரம்
நெஞ்ச மீது நெறிப்பட
எண்ணியே

செஞ்சு டர்க்கதி ரைச்சிறை
செய்திடு

வஞ்ச மைந்தன்

மறைந்தனன் தேரொடும்.

100

1814 பாங்கு முன்னரும்
பின்னரும் பாய்கதிர்

தூங்கு தேரொடு

துன்னலன் ஏகுறா

வீங்கும் ஆற்றல்

விறலுஆ

மொய்ம்பன்மேல்

வாங்கு விற்கணை மாரி

வழங்கினான்.

101

1815 சூறை யென்னத்

திரிபவன் தூண்டிய

மாறில் வாளிப டப்பட

வள்ளல்மெய்

ஊற தாகி உலப்பறு

செம்புனல்

ஆற தென்ன
வழிக்கொண்ட
தாலரோ.

102

1816 அண்டர் நோக்கி

அழிந்தனர் பாரிடாடி
தண்ட மோடு
தளர்ந்தனர் சார்பினோர்
விண்டு விண்டு
வெருவினர் அச்செயல்
கண்டு வீரன் கனலெனச்
சீறினான்.

103

1817 வேறு

ஒன்றொரு மாயை
தன்னால் உய்ந்துமுன்
வென்று போனான்
இன்றும துன்னி
னானோ இனியது
முடிக்க அற்றோ
நன்றிது நன்றி தம்மா

நானிவன் தன்னை
இன்னே
கொன்றிடு கிறபேன்
என்னாக் குறித்தனன்
குமரன் பின்னோன்.

104

1818 ஈதுதன் புந்தி தேற்றி
ஈங்கிவன் சூழ்ச்சி
மாய்ந்து
போதரு கின்ற வாறு
புரிகுவன் விரைவின்
என்னாச்
சேதனங் கொண்ட
துப்பின் தெய்வதப்
படையைப் போற்றி
மேதகு வழிபா டாற்றி
யவுணனைக் குறித்து
விட்டான்.

105

1819 பொருவருந் திறலோன்
விட்ட போதகப்

படையே பானாள்
இருளினை இரியல்
செய்யும் இரவிபோற்
சேற லோடும்
விரைவொடு விஞ்சை
மாயம் விளிந்தது
வேந்தன் மைந்தன்
ஒருபெருந் தேருந் தானு
மாகியே உம்பர்
நின்றான்.

106

1820 தோன்றியே விண்ணின்
நின்ற சூழ்மகன்
தொலைவில் ஆற்றல்
சான்றதன் மாயம்
போன தன்மையுந்
தடந்தோள் வீரன்
ஆன்றநல் வலியும்
நோக்கி அயர்ந்தனன்

அயர்ந்து முன்னம்
மான்றிடும் அமரர்
யாரும் மனமகிழ்
சிறந்து நின்றார்.

107

1821 அவ்வழி வீர
மொய்ம்பன் அந்தர
வழிக்கண் நின்ற
மைவழி சிந்தை
மைந்தன் மாண்பினை
நோக்கி வஞ்ச
வெவ்வழி இனிநீ
போதி யானிவண்
அடுவன் என்னாக்
கைவழி வரிவில்
வாங்கித் தேரொடுங்
ககனஞ் சென்றான்.

108

1822 விண்ணிடைப் புகுந்த
வீரன் வெலற்கருஞ்
சூரன் மைந்தன்

கண்ணூற முன்பு
நேர்ந்து கணைபல
கோடி தூர்த்தான்
நண்ணலன் அவனுஞ்
சீறி நவின்றதோர் சாபம்
வாங்கித்
துண்ணென விசிக
மாஈடி சொரிந்தனன்
சுரர்கள் அஞ்ச.

109

1823 நீரொடு கனலும்
மாறாய் நெடுஞ்சினந்
திருகி நின்று
போரினை இழைப்ப
தென்ன இருவரும்
பொருது நின்றார்
ஓரிரை அளவை
தன்னில் ஓராயிர நூறு
கோடி
சாரிகை திரிந்த அம்மா

அனையவர் தடம்பொற்
றோர்கள்.

110

1824 ஏற்றிகல் புரியும் வீராட
எதிரெதிர் துரக்கும்
வாளி
நாற்றிசை கொண்ட
அண்டப் பித்திகை
காறும் நண்ணி
மேற்றிகழ் பரிதிப்
புத்தேள் வியன்கதிர்
வரவு தன்னை
மாற்றியெவ் வுலகு
ளோர்க்கு மலிதுயர்
விளைத்த அன்றே.

111

1825 செற்றமொ டிவர்கள்
வீசுந் திருநெடுங்
கணைகள் யாண்டும்
முற்றிடு கின்ற காலத்
துகுவன கவன

மாத்நீர்
அற்றன புரவி மாலை
அவிந்தன களிற்றின்
ஈட்டம்
இற்றன அவுணர்
சென்னி இறுவன பூதர்
யாக்கை.

112

1826 கிட்டுவ சேணிற் செல்வ
கிளருவ கிடைத்துப்
பின்னும்
முட்டுவ ஒன்றை
யொன்றை இடம்வலம்
முறையிற் சூழ்ந்து
வட்டணை புரிவ
வானோர் மதிக்கவும்
அரிய வல்லே
எட்டுள திசையும்
விண்ணுந் திரிவன
இருவர் தேரும்.

113

1827 இகழுவர் முனிவர்
வெஞ்சூள் இயம்புவர்
வன்மை நோக்கிப்
புகழுவர் உரப்பி வீரம்
புகன்றெடுத் தழைப்பர்
பூசல்
மகிழுவர் நகைப்பர்
வெற்றி வால்வளை
முழக்கஞ் செய்து
திகழுவர் கணையின்
மாரி சிந்துவர்
தெழித்துச் செல்வர்.

114

1828 புரந்தனை அட்ட
செல்வன் புதல்வனும்
அவுணன் சேயும்
விரைந்தெதிர் மலைந்த
முறைமுறை வெகுண்டு
விட்ட
வரந்தெறு பகழி மாரி

அகிலமும் விரவிச்
செல்லக்
கரந்தனன் இரவி
திங்கள் கலைகளுங்
குறைந்த தன்றே.

115

1829 வேறு

காலொப்பன
கூற்றொப்பன
கனலொப்பன கடுவின்
பாலொப்பன
உருமொப்பன
பணியார்புரம் பொடித்த
கோலொப்பன
கதிரொப்பன
குன்றந்தனைக் கொன்ற
வேலொப்பன
இருவீரரும்
விடலுற்றிடு விசிகம்.

116

1830 வரைபுக்கக

புயல்புக்கன

வான்புக்கன மறிதெண்

டிரைபுக்கன

கடல்பக்கன

திசைபுக்கன திசைசூழ்

தரைபுக்கன

அண்டத்துழை

தனிற்புக்கன பிலத்தின்

நிரைபுக்கன

இளையோனுடன்

அவுணன்விடு

நெடுங்கோல்.

117

1831 திரிகின்றன

இருவோர்விடு

தீவாளியும் அவைபட்

டெரிகின்றன

புயலின்குலம்

இருநாற்றிசைக் கரியுங்

கரிகின்றன
புவிவிண்டன
கடல்வற்றிறின உடுமீன்
பொரிகின்றன
உலகெங்கணும்
புகைவிம்மிய தன்றே. 118

1832 பொடியோங்கியே
திறன்மொய்ம்புடைப்
புலவன்விடு சரத்தை
வடியோங்கிய
கணைமாரியின்
அருக்கன்பகை மாற்றம்
கொடியோன்மகன்
விடுவாளியைக்
குதைவெங்கணை
மழையால்
நெடியோன்தனித்
துணையானவன்
அறுத்தேயுடன் நீக்கும்.

1833 போரிவ்வகை

இருவீரரும்
 பொரலுற்றிடு
 பொழுதில்
 பாரின்றலை
 நின்றோர்களும்
 இமையோர்களும்
 பார்த்தார்
 ஆரிங்குளர்
 இவரேயென
 அமர்செய்தவர்
 அடுபோர்
 வீரந்தனில்
 எவரேயிவர்க்
 கிணையென்று
 வியந்தார்.

120

1834 அவ்வேலையின்
 நூறாயிரம்

அடுவெங்கணை
அதனால்
மைவேலையில்
வருபானுவைத்
தளைபூட்டிய மைந்தன்
செவ்வேலவன்
திருத்தாதுவன்
தேரைப்பொடி படுத்தி
எவ்வேலையும்
வெருக்கொண்டிட
இடியேறென
ஆர்த்தான்.

121

1835 ஆர்க்கின்றுழ
விறல்மொய்ம்புடை
அறிவன்சினந் திருகிச்
சீர்க்கின்றவிண்
மிசைமின்றுதன்
சிலைகாலுற வாங்கிக்
கூர்க்குங்கணை

ஓராயிரங்
கொளுவித்தூரந் திட்டுக்
கார்க்கின்றமெய்
அவுணர்க்கிறை
கடுந்தேர்துகள்
கண்டான்.

122

1836 வையந்துக
ளாய்இற்றிட
வானத்திடை நின்ற
வெய்யன்பெருஞ்
சினஞ்செய்துவில்
வீரன்தன தூரத்தின்
ஐயஞ்சுநஞ்
சயில்வாளிபுக்
கழுந்தும்படி தூண்டிச
சையந்தனைக்
கடந்தேவளர்
தடந்தோள்புடைத்
தாழ்த்தான்.

123

1837 உரத்திற்புகு
நெடுவாளியின்
உளநொந்திடும்
உரவோன்
கரத்திற்சிலை
தனிலேழிநு
கணைபூட்டினன்
செலுத்தி
வரத்திற்றனக்
கிணையில்லதொர்
மன்னன்மகன் தனது
சிரத்திற்பொலி
மகுடந்தனைச்
சிந்தித்துகள் செய்தான். 124

1838 மாண்கொண்டிடு
முடிசிந்திட
வறியானெனத் திகழும்
ஏண்கொண்டிடு
சூரன்மகன்

ஏழேழ்க்கணை தூண்டித்
தூண்கொண்டிடு
திறல்மொய்ம்புடைத
தொல்லோன்உரம்
பிணித்த
நாண்கொண்டிடு
கவசந்தனை
நடுவேதுணித் திட்டான். 125

1839 ஆகம்படு
நெடுஞ்சாலிகை
அழிவெய்தலும்
அழல்கால்
நாகம்படு
சடையோன்சுதன்
நன்றீதென நகையாப்
பாகம்படு
பிறைபோலெழு
பகுவாய்க்கணை

செலுத்தி
மேகம்படு
மணிமேனியன்
வில்லைத்துணி
படுத்தான்.

126

1840 வில்லொன்றிரு
துணியாதலும்
வெங்கூற்றினும்
வெகுளா
அல்லொன்றிய
மனத்தீயவன்
அயன்முன்கொடுத்
துள்ள
எல்லொன்றிய
தனிவேலினை
எடுத்தீங்கிவன்
தன்னைக்
கொல்லென்றுரைத்
துரவோன்மிசை

குறித்துச்செவ
விடுத்தான்.

127

1841 வேறு

விடுத்த காலையின்
இத்திறந் தெரிந்திடும்
விறலோன்

அடற்பெ ருங்கணை

ஆயிர கோடிகள்

அதனைத்

தடுத்தி டும்படி

செலுத்தினன்

அவையெலாந் தடிந்து

வடித்த வேற்படை

வான்வழிக்

கொண்டுவந் ததுவே.

128

1842 வந்த காலையில்

அதன்வலி நோக்கியே

வள்ளல்

இந்து சேகரன் உதவிய
நாந்தகம் எடுத்துக்
கந்த வேளடி
வழுத்தியே கருதலன்
விடுத்த
குந்த வெம்படை
இருதுணி பட்டிடக்
குறைத்தான்.

129

1843 குறைத்த காலையில்
அமரர்கள் ஆடினர்
கொடியோன்
திறத்த ராகிய
அவுணர்கள் ஏங்கியே
திகைத்தார்
அறத்தை யாற்றிடும்
இளையவன் அங்கது
நோக்கி
எறித்த ருஞ்சுடர்
வாளினை உறையகத்

1844 அள்ளி லைத்தனி
வேற்படை இறுதலும்
அதனைக்
கள்ள விஞ்சைகள்
பயின்னறிடு சூர்மகன்
காணாத்
தெளர்ளி தம்மவோ
என்படை வலியெனச்
செப்பிப்
பொள்ளெ னக்கர
வாளமொன்
றெடுத்தனன்
பொருவான்.

1845 கருமு கிற்புரை
மேனியன் கரத்தில்வாள்
பற்றி
விரவு மின்னுவின்

கொடியென
விதிர்த்துமுன் வீசி
உருமி டிக்குலத்
தாவலங் கொட்டியார்த்
துருத்துச்
செருமு யற்சியாற்
சீரிளங் கோவின்முன்
சென்றான்.

132

1846 சென்ற காலையில்

இளையவன்
தன்பெருஞ் சிலைகால்
ஒன்ற வாங்கியே
பகழிபல் லாயிரம்
உய்த்து
வென்றி வாட்படை
யானுரங் கிழித்திட
விடர்செய்
குன்றில் வீழ்தரும்
அருவிபோல் வீழ்ந்த

1847 பரிதி மமற்றலன்
 மிசைவரு பகழியும்
 பாரான்
 குருதி வீழ்வதும்
 உரம்பகிர் வற்றதுங்
 குறியான்
 ஒருதன் மானமுந்
 தானுமா யோடினன்
 குறுகிச்
 சுருதி யன்னவன்
 சிலையினை
 வாளினால் துணித்தான். 134

1848 வில்லி றுத்திடு
 விறலினோன்
 மிசைபடக் கிளர்ந்து
 செல்வெ னத்தெழித்
 தொருதன்வாள்
 வீசினன் திரிய

அல்ல லுற்றிடும்
இமையவர் அங்கது
நோக்கி
இல்லை மற்றிவன்
இறந்தபின் அமரென்ப
தென்றார்.

135

1849 அங்க வெல்லையில்
வீரவா சூப்பெயர்
அறிஞன்
திங்கள் சூடிய உலகடுந்
தாதையிற் சீறித்
துங்க மிக்கதன்
வாளுரீஇக் கறங்கெனச்
சுற்றி
எங்கண் ஏகுதி
என்றுபோய்
அவுணனை
எதிர்த்தான்.

136

1850 ஏற்றெ திர்ந்திடும்
எல்லையின் இரவியம்
பகைஞன்
காற்றெ னச்சென்று
நேர்ந்தனன் இருவருங்
கலந்து
சீற்ற நீர்மையால்
வாளமர் உழந்தனர்
செங்கட்
கூற்றும் அங்கியுஞ்
சமர்புரி கின்றகோட்
பென்ன.

137

1851 மாறு மாறுசென்
றடிமுதல் உறுப்பினை
வாளால்
வேறு செய்திட
எறிகுவர் அன்னது
விலக்கி
ஊறு செய்திற நாடுவர்

இடைதெரிந் துறாமல்
சூறை யாமெனச்
சுற்றுவர் வட்டணை
சூழ்வார்.

138

1852 இன்ன தன்மையில
இருவரும் வாளமர்
இயற்றி
மன்னு காலையில்
சூர்மகன் விஞ்சையின்
வலியால்
தன்னை நேரிலா
இளையவன்
தடக்கைவாள் அகற்றி
அன்ன வன்திருத்
தோள்மிசை எறிந்தனன்
அன்றே.

139

1853 மாற்ற லன்கர
வாளினால் எறிதலும்

வள்ளல்
ஆற்றல்
மொய்ம்பிடைக்
குருதியா நிழிதர
அதுகண்
டேற்றம் எய்தினன்
சூட்சுமகன் இவன்றனக்
கிளையோன்
தோற்றி டுங்கொலென்
றிரங்கினர் வானவர்
துளங்கி.

140

1854 அன்ன காலையில்
இளையவன் அறுமுகத்
தமலன்
பொன்னின் சேவடி
புந்தியில் உன்னியே
புகழ்ந்து
மின்னு வானதன்
வாட்படை வீசியே

விரைந்து
துன்ன லன்வலத்
தோளினை வலியொடு
துணித்தான்.

141

1855 துணித்த காலையில்
வலதுகை தன்னொடு
தொடர்ந்த
பணித்த னிச்சுடர்
வாளினை
இடக்கையால் பறித்து
மணித்த சம்புகொள்
மொய்ம்புடை
அவுணர்கோன் மற்றும்
தணிப்ப ருஞ்சினந்
தன்னொடு முயன்றனன்
சமரே.

142

1856 தீய வன்றனி
முயற்சியை நோக்கியே

திறலோன்
தூய வள்கொடே
அன்னவன்
இடக்கையைத் துணிப்ப
மாயை தொல்படை
விடுத்தி வேனென
மதித்தான்
ஆய காலையில்
அறிஞனும்
அவன்தலை
அறுத்தான்.

143

1857 வாளில் அங்கவன்
அடுதலுஞ் சென்னியும்
வரைநேர்
தோளும் யாக்கையும்
வீழ்ந்தன சூரியன்
பகைஞன்
நாளு லந்தனன்
அவனுயிர் வெளவியே

நடுவன்
ஆளி மொய்ம்பனை
வழுத்தியே தென்புலத்
தடைந்தான்.

144

1858 சூரன் மாமகன்
முடிந்தது முனிவருளு
சூரரும்
ஆரும் நோக்கியே
ஆடினாடி பாடினர்
ஆர்த்தார்
வீர வீரன்நீ யாமென
இளவலை வியந்து
மாரி யாமென
அவன்மிசை
பொழிந்தனர் மலர்கள்.

145

1859 நுவல ருந்திறல்
சூர்மகன் பட்டது
நோக்கி

அவலம் எய்தியே
அழிந்திடு பூதர்கள்
ஆத்துத்
தவல ருந்திறல் வீரனை
வழுத்தினர் தனது
கவலை நீங்கியே
களித்தனன் செங்கதிர்க் 146
கடவுள்.

1860 அன்ன காலையில்
வீரவா சூப்பெயாடி
அறிஞன்
தன்னு ளஞ்சிறந்
தகலிரு விசும்பினைத்
தணவா
இந்நி லத்திடை
வந்துதன் துணைவர்தம்
மினத்தைத்
துன்னி யாங்கவர்
புகழ்ந்திட இனையன

1861 ஆன தொல்பெரு
மாயையால்
நம்மைமுன் அலைத்த
பானு கோபனை
அட்டனம் பகர்ந்தசூ
ளுறவு
தானு முற்றிய தால்இனி
எம்பிரான் தன்முன்
சேனை தன்னொடு
மேவுதுஞ் செல்லுதி
ரென்றான்.

1862 மிக்க வீரனித்
தன்மையை
உரைத்தலும் வினவி
முக்கண் நாயகன்
குமரவேள் இணையடி
முன்னம்

புக்கு நென்னலுந்
தொழுதில நன்றுநீ
புகன்றாய்
தக்க தேயிது என்றனர்
துணைவராந் தலைவர். 149

1863 ஆங்கவ் வெல்லையின்
நம்பிதன் இளைஞரும்
அடுபோர்
தாங்கு பூதருந்
தானையந் தலைவரும்
தழுவிப்
பாங்கர் வந்திடப்
பொருகளம் ஒருவியே
படாந்து
பூங்கி டங்குகூழ்
பாசறை இருக்கையுட்
புகுந்தான்.

150

1864 சோதி நீடிய பாசறை

புகுந்திடு தூயோன்
பூதர் தம்மொடுந்
துணைவர்கள்
தம்மொடும் போந்து
காத லாகியே அறுமுகத்
தையனைக் கண்டு
பாத பங்கயந்
தன்னிடைப் பனமுறை
பணிந்தான்.

151

1865 பரிந்து பன்முறை
வணங்கியே எழுதலும்
பகவன்
தெரிந்து நோக்கிநீ
சூர்மக னோடுபோர்
செய்து
வருந்தி ஆங்கவற்
செற்றனை ஆதலின்
மகிழ்ந்தாம்
விரைந்து கேண்மதி

நல்குதும் வேண்டுவ
தென்றான்.

152

1866 என்று மூவிரு
முகமுடைப்
பண்ணவன் இயம்ப
நின்று போற்றிடும்
இளையவன் எம்பிரான்
நின்னை
அன்றி யான்செய்த
செயலிலை ஆயினும்
அடியேற்
கொன்று மற்றிவண்
அருளிய வேண்டுமென்
றுரைப்பான்.

153

1867 கோல நீடிய நிதிபதி
வாழ்க்கையுங்
குறியேன்
மேலை இந்திரன்

அரசினைக் கனவினும்
வெகேன்
மால யன்பெறு
பதத்தையும்
பொருளென மதியேன்
சால நிற்பதத்
தன்பையே
வேண்டுவன் தமியேன்.

154

1868 அந்த நல்வரம்
முத்தியின் அரியதொன்
றதனைச்
சிந்தை செய்திடு
தவத்தரும் பெறுகிலர்
சிறியேன்
உய்ந்தி டும்வகை
அருள்செய
வேண்டுமென் றுரைப்ப
எந்தை கந்தவேள்
உனக்கது புரிந்தனம்

என்றான்.

155

1869 உடைய தொல்விறல்
வாகுவுக் கிவ்வரம்
உதவிப்
புடையி னித்தொழு
துணைவர்க்கு நல்லருள்
புரியா
அடைய மற்றவர்
இருக்கைகள்
வைகுவான் அருளி
விடைபு ரிந்தனன்
யாவர்க்கு மேலதாம்
விமலன்.

156

1870 செங்க திர்ப்பகை
அட்டவன் முதலிய
திறலோர்
புங்க வன்றனைத்

தொழுதுதம்
இருக்கையிற் போனார்
இங்கு மற்றிது நின்றிட
அவுணர்தம் இறைவற்
கங்கண் உற்றிடு
செய்கையை மேலினி 157
அறைவாம்.

1871 வேறு

ஈதிவர் புரிந்ததேல்
இறைவன் தன்னையுங்
காதுவர் என்பது
கருத்துட் கொண்டெழா
வாதுவர் கவனமா
வழிக்கொண் டாலெனத்
தூதுவர் ஓடினர் துளங்கு
நெஞ்சினார்.

158

1872 மதிதொடு கடிமதில்
மகேந்தி ரப்புரத்

ததிர்தரு முரசொலி
யவிந்து துன்பினான்
முதிர்வுறும் அழுகுரல்
முழங்கும் வீதிபோய்க்
கதுமென அரசவைக்
களத்துள் ஏகினார்.

159

1873 துன்னிய பெரும்புனல்
தூண்டு கண்ணினர்
உன்னருந் துயரினர்
உயிர்க்கு நாசியர்
மன்னவன் இணையடி
வணங்கி உன்மகன்
முன்னுறு தூதனால்
முடிவுற் றானென்றார்.

160

1874 தாழ்ந்தவர் மொழிந்திடு
தன்மை கேட்டலுஞ்
சூழ்ந்திடு திருவுடைச்
சூரன் என்பவன்
ஆழ்ந்திடு துயர்க்கடல்

அழுந்தி ஓவெனா
வீழ்ந்தனன் புரண்டனன்
உயிர்ப்பு வீங்கினான். 161

1875 நக்குறு சுடரென
நடுககம் உள்ளூற
மிக்கெழு குருதிநீர்
விழிகள் கான்றிடத்
தொக்குடல்
வியர்ப்பொடு துளக்கங்
கொண்டிட
அக்கணம் மயங்கினன்
அறிவு சோர்ந்துளான். 162

1876 தளர்ந்துடல்
வெதும்புறத் தன்கண்
சோர்வுற
உளந்திரி வுறஉயிர்
ஊசல் ஆடிட
விளிந்தவ ராமென
வீழ்ந்து மான்றவன்

தெள்தந்தனன்
இரங்கினன் இனைய
செப்பினான்.

163

1877 வேறு

மைந்தவோ என்றன்
மதகளிறோ
வல்வினையேன்
சிந்தையோ சிந்தை
தெவிட்டாத
தெள்தளமுதோ
தந்தையோ தந்தைக்குத்
தந்தையிலான்
கொன்றனனோ
எந்தையோ சின்னை
இதற்கோ
வளர்த்தனனே.

164

1878 வன்னச் சிறுவர்பலர்
மாய்ந்தார்

அவர்மாய்ந்து
முன்னைத் துணையென்
றுளங்கொண்
டிருந்தனனால்
என்னைத் தனியேவைத்
தெந்தையுமே
குற்றனையேல்
பின்னைத் தமியேன்
பிழைக்கும்
படிஉண்டோ.

165

1879 ஒன்னார்
சிறையைவிடின்
உய்வுண்டாம்
என்றுமுனஞ்
சொன்னாய் அதுவும்
இகழந் துன்னைத்
தோற்றனனால்
என்னாம் இனியதனை
எண்ணுவதி

யாவருக்குந்
தன்னால் வராத
வினையுளதோ
தக்கோனே.

166

1880 நன்றீ தலசமர்க்கு
நண்ணுவது
நண்ணலர்மேல்
என்றீர மாகஇசைத்
தாயான் ஏகாமல்
சென்றீ எனவே
செலுத்தியுனைப்
போக்கினனால்
ஒன்றீங் குளதோ
பிழையுன் மிசைஐயா.

167

1881 கைப்பேபப கொண்டு
கடவுளர்க
ளெல்லோரும்
முப்போதும் வந்து
முறையால்

வழிபடுவார்
ஒப்போதல் இல்லா
உனதுமே லுள்ளபகை
இப்போ துடன்நீங்கி
யேமுற் றிருந்தாரோ. 168

1882 உன்னா ணைக்கஞ்சி
உறங்கா துழன்றிடுமால்
இந்நாள் தனிலநீ
இறந்தா யெனமகிழ்ந்து
பன்னாகப் பாயல்
படுத்திருவர்
கால்வருடத்
தொன்னாள் எனவே
கவலையின்றித்
துஞ்சானோ. 169

1883 நந்தா னவர்குலத்து
நாயகமே
நண்ணினர்க்கோர்
சிந்தா மணியே

திருவேயென்
தெளடௌமுதே
எந்தாய் தனியேபோய்
எங்கிருந்தாய்
அங்கேயான்
வந்தாலும் உன்றன்
மதுரமொழி
கேட்பேனோ.

170

1884 சோராத சூழ்ச்சித்
துணைவர்சிறார்
எல்லாருஞ்
சேரார் பொருதலைப்பச்
சென்றொழிந்து
போயினரால்
ஆராய்ந் தெனதுதுயர்
ஆற்றுவதற் காருமிலை
வாராய் புதல்வா
கடிதோடி வாராயே.

171

1885 நீடித் திகழ்கதிரால்

தீண்டி நினதுசிறை
வீடிச் சதுர்முகத்தோன்
வேண்டிடநீ
விட்டபின்னர்
வாடித் தளர்ந்து
வசைபடைத்த
வெய்யவனார்
ஓடிக் ககனத்
துளமகிழ்ந்து
செல்லாரோ.

172

1886 பற்றார் அடித்தொண்டு
பேணிப் பரந்துழலும்
ஒற்றா னவனோ
உனைத்தான்
அடவல்லான்
அற்றார் தமதுடலுக்
காவியாயச்
சென்றிடவே

கற்றா யேல்என்னை
மறந்திடவுங்
கற்றாயோ.

173

1887 மாகொற்ற மைந்தன்

மடிந்தான்
எனக்கேட்டும்
ஏகிற் றிலையால்
இருக்கின்ற
தின்னும்உயிர்
வேகுற்ற துள்ளம்
மிகுதுயரம் வந்தவழிச்
சாகுற்ற தோர்வரமுஞ்
சங்கரன்பாற்
பெற்றிலனே.

174

1888 வெற்றி யுளமதலை
வீந்தால் விளியாமல்
மற்றும் எனதுயிரும்
வைகும் வலிதாகச்
செற்றி டலும்ஆகா

தென்செய்கேன்
அழியாமல்
பெற்ற வரமும்
பிழையாய்
முடிந்ததுவே.

175

1889 ஆவியே கண்ணே
அரசே உனைச்சமருக்
கேவியே இவ்வா
றிரங்குதற்கோ
இங்கிருந்தேன்
கூவியே
கொண்டுசெலுங்
கூற்றுவன்ஒற்
றோஅறியேன்
பாவியேன் இந்தப்
பதிபுகுந்த தூதுவனே.

176

1890 கூற்றோன் நகரில்
குறுகினையோ

அன்னதன்றேல்
வேற்றோர்
இடந்தன்னில்
மேவினையோ
யானொன்றுந்
தேற்றேன் தனியே
தியங்குகின்றேன்
இத்துயரம்
ஆற்றேன் அரசேயென் 177
னாருயிரரே வாராயோ.

1891 என்னா இரங்கி
இறைவன்
வருந்துதலும்
அன்னான் உழையில்
அவுணர் சிலரோடித்
துன்னார் களத்தில்
துணிவுற்ற சீர்மதலை
பொன்னார் உடலங்
கொடுபுலம்பிப்

போந்தனரால்.

178

1892 வேறு

சேந்த குஞ்சிச்
சிலதர்செஞ் ஞாயிறு
பாய்ந்த அண்ணல்
படிவ மிசைக்கொளா
வேந்தன் முன்னுற
உய்த்து விரைந்தவன்
பூந்தண் சேவடி பூண்டு
புலம்பினார்.

179

1893 அண்டர் தம்மை

அருஞ்சிறை வீட்டியே
தண்ட கஞ்செய்
தனிக்குடை மன்னவன்
துண்ட மாகிய
தோன்றல்தன்
யாக்கையைக்
கண்ட ரற்றிக் கலுழ்ந்து

1894 அற்ற மைந்தன்
சிரத்தினை
யாங்கையால்
பற்று நெல்லெழில்
பார்த்திடுங் கண்களில்
ஒற்றும் முத்தம் உதவும்
உரனிலாப்
புற்ற ராவில் உயிர்க்கும்
புரளுமால்.

1895 துஞ்ச லாகித்
துணிவுற்றுந்
தெவ்வர்மேல்
நெஞ்சு கொண்ட
நெடுஞ்சினந் தீர்கிலை
விஞ்சு மானமும்
வீரமும் வன்மையும்
எஞ்சு மேகொல்

இனிஉன்னொ
டென்னுமால்.

182

1896 கையி ^{aa}ஈன்றைக்
கதுமெனப் பற்றிடாச்
செய்ய கட்படு
செம்புனல் ஆட்டியே
வெய்ய வற்கொடு
விண்ணினுந் தந்தகை
ஐய ஈதுகொ லோவென்
றரற்றுமே.

183

1897 வாள ரம்படு வாளிகள்
மூழ்கலில்
சார ரங்க ளெனப்பழை
தங்கிய
தோளை மார்பினை
நோக்கும்
தொலைவிலா
ஆளை நீயல தாருள

ரேயெனும்.

184

1898 பாறு லாய பறந்தலை
தன்னிடை
வேறு வேறது வாகநின்
மெய்யினைக்
கூறு செய்தவன் ஆவி
குடித்தலால்
ஆறு மோவென்
னகததுயர் என்றிடும்.

185

1899 மூண்ட
போக்தொழில்
முற்றிய என்மகன்
ஈண்டு வந்ததொர்
தூதுவன் எற்றிட
மாண்டு ளானென்
துரைத்திடின் மற்றியான்
ஆண்ட பேரர
சாற்றல்நன் ரேயெனும்.

186

1900 சிரத்தை மார்பினைச்

செங்கையைத்
தொன்மைபோல்
பொருத்தி நோக்கிப்
புரளுமென் புந்தியை
வருத்தும் ஆகுலம்
மற்றது கண்டுநீ
இருத்தி யோவுயி
ரேயின்னும் என்றிடும். 187/tr>

1901 மருளும் அங்கை
மறிக்கும் மதலையை
அருளின் நோக்கி
அழும்விழுஞ்
சோர்வுறும்
புரளும் வாயிற்
புடைக்கும் புவியிடை
உருளும் நீட
வுயிர்க்கும்
வியர்க்குமே.

1902 மன்னர் மன்னவன்
மற்றிது பான்மையால்
இன்னல் எய்தி
இரங்கலும் அச்செயல்
கன்னி மாநகர்க்
காப்பினுள் வைகிய
அனனை கேட்டனள் 189
ஆகுலம் எய்தினாள்.

1903 நிலத்தில் வீழ்ந்து
சார்ந்து நெடுமயிர்
குலைத்த கையள்
குருதிபெய் கண்ணினள்
அலைத்த வுந்தியள்
ஆற்றருந் துன்பினள்
வலைத்த லைப்படு
மஞ்ஞையின்
ஏங்கினாள். 190

1904 அல்லல் கூர்ந்த

அவுணன்றன் காதலி
தொல்லை வைகிய
சூழலை நீங்கியே
இல்லை யாகிய
என்மகற் காண்பனென்
றொல்லை ஆவலித் 191
தோடினள் ஏகினாள்.

1905 மாவ லிக்கு
மடங்கெலொப்
பான்தனிக்
காவ லிக்குத் துயர்வந்த
கன்னிமீர்
நாவ லிக்ண நண்ணுதிர்
என்றுகூய்
ஆவ லித்தனர் ஆயிழை
மாரெலாம்.

192

1906 வாங்கு பூநுதல்
மன்னவன் தேவிதன்

பாங்கர் மங்கையர்
பற்பல ருங்குழீஇக்
கோங்க மன்ன
முலைமுகங்
கொட்டியே
ஏங்கி யேதுயர் எய்தி
இரங்கினார்.

193

1907 இந்தி ரைக்கு
நிகர்வரும் ஏந்திழை
அந்த மில்லதொ
ராயிழை மாரொடு
முந்தி யேகி முடிந்து
துணிந்திடு
மைந்தன் மீமிசை
வீழ்ந்து மயங்கினாள்.

194

1908 மயங்கி னாள்பின்
மனந்தெளர்
வெய்தினாள்
உயங்கி னாள்மிக

ஓவென் றரற்றினாள்
தியங்கி னாள்உரும் ஏறு
திளைத்திடு
புயங்க மென்னப்
புரண்டு புலம்பினாள்.

195

1909 வேறு

வெய்யோன் என்றூழ்
தீண்டுத லோடும்
விண்ணிற்போய்க்
கையோ டன்னாற்
பற்றினை வந்தென்
கண்முன்னம்
மொய்யோ டன்று
வெஞ்சிறை செய்த
முருகாவோ
ஐயோ கூற்றுக்
கின்றிரை யாவ
தறியேனே.

196

1910 பண்டே வானஞ்

செந்தழல் மூட்டிப்
பகைமுற்றுங்
கொண்டே சென்றாய்
அப்பகல் உன்றல்
கோலத்தைக்
கண்டேன்இன்றே
இக்கிடை தானுங்
காண்பேனோ
விண்டேன் அல்லேன்
இவ்வுயிர் தன்னை
வினையேனே.

197

1911 செந்தேன் மல்கும்
பூமகள் செங்கைக்
கிளியொன்று
முந்தே நின்னை
வேண்டிட மொய்ம்பால்
அதுவாங்கித்
தந்தாய் நொந்தேற்

கின்றொரு மாற்றந்
தருகில்லாய்
அந்தோ அந்தோ
செய்வகை ஒன்றும்
அறியேனே.

198

1912 பாபத் தாலோ
விண்ணவ ரானோர்
பலர்கூறுஞ்
சாபத் தாலோ யாரினும்
மேலாந் தனிமூவர்
கோபத் தாலோ
எவ்வகை யாலோ
குறியேன்யான்
சோபத் தீயால்
வாடினன் நின்னைத்
தோற்றேனே.

199

1913 பொன்போல மேனிக்
கந்தனை இவ்வூர்

புகுவித்துக்
கொன்போடி மூட்டி
மைந்தரை எல்லாங்
கொல்வித்துத்
துன்போ டிந்நாள் நீயும்
இறப்பச் சூழ்ந்தாரே
என்போ லாக வானவர்
மாதர் எல்லோரும். 200

1914வான்றா வுற்ற வச்சிர
மொய்ம்பன்
வடவைத்தீக்
கான்றா லிக்கும் வன்னி
முகத்துக் கழல்வீரன்
மூன்றா நூற்றுப்
பத்தினர் யார்க்கும்
முதல்வந்த
தோன்றா லென்றே
நின்னை இறைஞ்சிச்
சூழ்ந்தாரோ. 201

1915 துன்றேர் பெற்ற
மெய்யொடு புந்தி
துணிவாகச்
சென்றே வானிற்
புக்கனை நின்பாற்
செலும்வண்ணம்
ஒன்றே உள்ளந்
தான்துணி யாதால்
உலைவெய்து
நன்றே நன்றே
சிந்தையும் யானும்
நண்பம்மா.

202

1916 கருந்தேன் மொய்த்த
வண்டென மின்னார்
கட்கெல்லாம்
விருந்தே யாகும்
நின்னடை காணும்
விதியற்றேன்

மருந்தே அன்னாய்
நின்னை இழந்தேன்
மற்றிங்ஙன்
இருந்தேன் அல்லேன்
துஞ்சினன் அன்றோ
இனியானே.

203

1917 நையா நிற்குந் தேவர்
தமக்கு நனிதுன்பஞ்
செய்யா நின்றல் நன்றல
என்றேன் அதுதேரா
தையா நின்னைத்
தோற்றனன் மன்னன்
அவனுந்தான்
உய்வான் கொல்லோ
தன்னுயிர் தானும்
ஒழியாதே.

204

1918 வேறு
என்றிவை பன்னித்
தேவி இரங்கினள்

இரங்க லொடு
நின்றிடு துணைவி
மாறும் நீடுதொல்
கிளைஞர் யாரும்
கண்றொழி புனிற்கு
என்னக் கதறினர் காமர்
மூதூர்
வென்றியை நீங்கி
அந்நாள் விழுமநோய்
மிக்க தன்றே.

205

1919 அன்னது காலை
தன்னில் அவுணர்கோன்
இரக்கம் நீங்கிப்
பன்னருஞ் சிறப்பின்
மிக்க பதுமையே
முதலோர் தம்மைத்
தொன்னிலை இருக்கை
உய்த்துத் துண்ணெனச்

சீற்றங் கொண்டு
தன்னுழைத் தொழுது
நின்ற தானவர்க்
கிதனைச் சொல்வான். 206

1920 மாற்றலர் தொகையை
யெல்லாம் வல்லையில்
இன்றே செற்றுச்
சீற்றமாய்க் குருதி
வீட்டித் தீமகம் ஒன்றை
ஆற்றி
ஈற்றுறு மைந்தன்
தன்னை எழுப்புவன்
இந்த மெய்யை
வீற்றொரு சாரியின்
இட்டு விடாதுபோற்
றிடுதி ரென்றான்.

207

1921 அன்னது பலருங் கேளா
அழகிதென் நெடுத்து

மைந்தன்
பொன்னுடல் ஒருசார்
உய்த்துப் பொற்றினர்
போற்ற லோடும்
மன்னவன் வெகுண்டு
நந்தம் மாற்றலர்
தொகையை யெல்லாம்
என்னிளை யோனுக்
கூணா அளிப்பனென்
றெண்ணங்கொண்டான். 208

1922 தும்பையஞ் சுழியல்
வேய்ந்த சூர்முதல்
இவ்வா றுன்னிச்
செம்புன லொழுகு
பைங்கண் தூதரில்
சிலரை நோக்கி
அம்புதி வடாது பாங்கர்
ஆசுரத் தரசு செய்யும்
எம்பியை வல்லை

ஓடிக் கொணருதிர்
ண்டை என்றான்.

209

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1922

This file was last updated on 16 Jan.
2008